

AR. DENSUȘIANU.

Valea Vieței

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IASI
TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ
11 STRADA ALECSANDRI 11.
1892.

5483

Esemplarele care nu vorü purta semnătura autorului vorü
fi urmárite conformü legü.

INCHINARE.

Décă 'n viéță-mi, divină Musă,
Aï fostū plăcerea și alū meū scutū,
Décă vre-odată pe arsa-mi buză
Aï pusū, o! dalbă, și vre-unū sărutū,
Maï lasă-mi încă o bucurie
In sânta-ți umbră a maï gusta —
Coborî acuma, și greū nu-ți fie
Cu min' la lume a te-arăta.

Din vêrfū de munte înc'o privire
Pe-adânca vale, ce-amū străbătutū ;
Sě spunemū lumei dintr'o ochire
Câte vèdurămū, câte-amū trecutū.
Sórele étă murindū aruncă
Inc'o privire doiosū pe plaiū ;
Intinsa vale cu verdea-î luncă,
Ca nici odată, ađi pare-unū raiū,
Unū raiū ce pere, ér' tu, minune,
Intinđi aripa să sbori în nuorū.

O clipă încă, sórele-apune,
 Și după sóre și eũ coborũ.

Fu lungă calea! Voioși plecarãmũ,
 Voioși odatã și tu și eũ;
 Frumósã valea când noi intrarãmũ,
 Credẽndũ frumósã c'a fi mereũ.
 Mii florĩ pe vale, nemuritóre,
 În crângurĩ cânturĩ de dorũ nestinsũ,
 Prin iérbã rĩurĩ linũ șoptitóre,
 Sus cerulũ limpedũ de stele-aprinsũ.
 Și florĩ din vale, din cerurĩ stele,
 Din crângurĩ șópte noi culegeamũ;
 Florĩ în cunune, stele 'n mărgele,
 Șóptele 'n doine noi le 'mpleteamũ.
 Stelele 'n cerurĩ se stingũ de-odatã,
 Doinele 'n crângurĩ tóte-amuțescũ, —
 Jos vijelia trece turbatã,
 Nuorĩ 'n cerurĩ ferbũ și vuescũ —
 Și-o nouã lume ese 'nainte
 Cu-o négrã cétã de monstri miĩ;
 Palida Pismã cu agerũ dinte,
 Négra Perfidie cu ochĩ șerpĩ;
 Adimenirea cu graiũ de miere,

Dar miș de ghiare ascunse 'n sinu,
 Blânda Calumnîe, limbă de fiere,
 Érá resuflulú negru veninú.
 La ce-ași depînge aicea tóte
 A' lorú cumplite înfățișări?
 Orî-cin' le vede ursitú sê 'nnóte
 Cu pânze nalte p'a' vieții mări.

Fu crudă lupta, sfășietóre,
 Lungú împreună ne-amú hărțuitú;
 Din miș de ghiare sângerátóre
 Étă m' aicea cum am pornitú.
 Trecuí prin tóte cu peptulú tare,
 Cu tolba plină, arcu 'nstrunatú;
 Acum aicea, în Templulú mare,
 Și arcú și tolbă le-am atârnatú.
 Și de-atârnú plină tolba-mi adâncă,
 Póte sê-mi vină s'o maí desprindú,
 Și decă córda tremurá încă,
 Ea póte-aștéptă de nou s'o 'ntindú.

Destulú de-odată! și multámire
 Chiar voué monstri, ce mi-ați eșitú;
 Prin voi aflat'am a lumei fire,
 Prin voi și lumea m'a desvêlitú.

Și decă, lume, cu aspră mână
În alău meu sufletă tu nu scurmaă,
Eă stam ca stâncea ! Nu sfarmă cea vână,
Nici dalbulă aură nu poți să-lă iaă.
Ciorchinulă d'aură nectarulă încă
Nici elă nu-lă varsă de cât strivită ;
De nu sfarmă scoica din marea-adânceă
Nu scoă la sôre scumpă mărgărită.

Șiră-te-acuma, scumpă mărgărite !
Spune, că 'n lume légănulă tēă,
Nu undă mării înalbăstrite —
A fostă adânculă sinulău meu,
Și du-te éráșă te-afundă 'n sinură,
Și spune tôte câte-am vădută —
Plăceră, avéntură, dureră, suspinură,
Și dulcă ilusiă — ce le-am perdută.

LUMEA VISATĂ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nici unŭ poetŭ încă n'a pututŭ sŭ 'ncânte
Pân' n'a 'ntinsŭ condeiulŭ în suspinŭ d'amorŭ;
Atunci pe sŭlbaticŭ a'nceputŭ sŭ 'ncânte,
Pe tiranŭ sŭ-lŭ facŭ blândŭ ŝi simŝitorŭ.

(Shakspeare.)

1860—1870.

BCU Cluj Central University Library Cluj

CRÂNGULŪ CU VISURILE.

Che smisurato amor, che affanni intensi,
Che indicibili moti e che deliri
Movesti in me ; nè verrà tempo alcuno

BCU Cluj University Library Cluj
Che (tu) l'intenda.
(Leopardi).

LA NENUMITA.

ÎN LIMPEȚILE UNDE.

În limpețile unde, ce rîură din stînci,
În bórea ce prin frunze adie murmurîndu,
Eú vèdú a' mele lacrimi, suspinele-mi adînci
Le-audú doiosú gemêndú.

În șorile voióse, ce 'n carulú înfloritú
Înveselescú tária cu-alú lorú surisú divinú,
Vèdú chipulú têu de ângerú, în rașe învêlitú,
Săpatú în alú meu sinú.

În sórele ce-aprinde noianulú nepêtrunsú
Vèdú inima-ți încinsá de focú dumneșeescú,
Și 'n dalbele ei rașe, de-alú lumei ochiú ascunsú,
Eú ardú și mă topescú.

✓ AH! LASĂ-ME COPILĂ.

Ah! lasă-mă, copilă, să 'n necă a mea durere
 În lungi torenți de lacrimi macar pe unū minutū,
 Căci inima-mi jelesce, dar' fără mângăere,
 Decând, cerescă umbră, sburându ai dispărutū.

Sub rașele de aurū a' frumuseții tale,
 Sub farmeculū din ceruri ce 'nundă chipulū tēū,
 Viēta-mi, ce 'ntristată trecea pe-acēstă vale,
 Spre plaiuri luminóse luase sborulū sēū.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar, vai! s'a stinsū de-odată nespusa-mi fericire,
 Și viēta-mi se topesce în lacrimi și dureri,
 Și de mai staū în lume — e dulcea-ți amintire,
 Și 'n visurile mele cerescile-ți vederi.

CA ROSĂ DE MIROSURI.

Ca rosa de mirosuri și crinulū de candóre,
 Ca sórele de rașe și focū învietorū,
 Ah! inima-mi e plină de flacări ardētóre,
 Fantasia de chipuri și sufletulū de dorū.

Precum în diamante o singură lumină
 Se varsă, se resfrânge în miș și miș colori:
 Așa în alu meu sufletu o singură divină
 O vedu în miș de forme, o simtu de miș de ori.

Dar' ce-ajungu tôte-aceste imagini strălucite,
 Când, ce iubescū, în lume eternū nu voiū avea,
 Și ce plătescū în mare sorose mărgărite,
 Copila când la sinu-i nu pôte-a le-anina?

↳ DIN ȚORI ȘI PÂNĂ 'N SÉRĂ.

Din țori și până 'n séră, din séră până 'n țori,
 Veghiezū, suspinū și lacrimū și ardū de reci fiori.
 Ca marea 'n vijelie, lumină 'ntre lumine,
 Ah! peptulū meu se sbate... se sfarmă în suspine!

Când tôte'n giurū în lume se 'mbétă de plăceri,
 Eū singurū sorbū păharulū amarelorū dureri;
 Când cerulū blândū suride și aurosulū sóre
 Prin aburī linū se 'nalță cu fața rîdétore;

Când florile 'n câmpie se 'mbétă de amorū
 Sub aripile blânde zefirulū ușorū,
 Când văile rêsună de cântece voióse,
 De șópte rîdétore, de rîurī argintóse —

Eū singurū staū în lume departe și străinū...
 Cuvintele-mī suntū lacrimī, suflarea mea suspinū,
 Și-orī unde cautū lumină—pe plaiulū vieții mele
 E diuă fără sóre și nópte fără stele.

CÂND AERULŪ S'APRINDE.

Când aerulū s'aprinde de-a sórelui putere,
 Se stimpără cu róuă și vântū rēcoritorū;
 Dar' inima-mī pētrunsă și arsă de durere,
 De noū s'aprinde 'n lacrimī, suspine-adânci de dorū.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cum tómna pe câmpie prin florile uscate
 S'aude plângetőre suflarea unui vântū:
 Așa, vai! auđi-s'orū suspine 'nvăpăiate
 Prin iérba veșteđită pe negrulū meū mormēntū.

CUM VEDE CĂLĚTORULŪ.

Cum vede călĚtorulū, cuprinsū de négra sete,
 În ārsele deșerturī o mare 'nalbăstrindū,
 Și mórtea numai póte din cale-i sē-lū încete,
 Așa elū merge-merge de sete dogorindū;

Dar' marea dinainte-î mereu se depărtază,
 Êr' elū aprinsū alérgă și 'ndésă pasulū seū,
 Și setea 'n locū s'aline, mai multū se 'nvăpăeză,
 Și inima în sinu-î se uscă totū mai greū:

Îtogmai alū meū sufletū, aprinsū l'a ta vedere,
 Deșertū, o! dalbă umbră, s'avântă 'n urma ta!...
 Dar' sufletu-mî nici mórtea, cu négra ei putere,
 Nici mórtea nu-lū abate... eternū te va căuta!

CUM RÎULŪ PLÂNGE 'N VALE.

Cum riulū plânge 'n vale fugindū pe petricele,
 Și bórea pintre trestii pe lacuri suspinândū:
 Îtogmai alū meū sufletū suspine-adânci și grele,
 Și riuri lungi de lacrimi revars' amarū oftândū.

Și marea în adâncuri cum turbă și vuesce
 Pe când cu fața lină privesce la seninū,
 Și cum prin văi, prin codri, doiosū unū ce șoptesce,
 Dar' nime-aceste șopte nu scie d'unde vinū:

Îtogmai și-alū meū sufletū, elū geme și oftéză,
 Dar' eū m'arătū la fața voiosū și liniștitū,
 Și când mai lină-î fața, atunci mai crudū turbéză
 Și-ascunsū se sbate sinu-mî în focū nemistuitū.

Deșertu mă 'necă în mine, m'arătă în liniștire,
 Deșertu înșelă eă lumea cu-ună chipă nepesătoră:
 Vulcanulă de suspine vuesce cu pornire
 Și 'n ardetóre plângeră se varsă ală meu doră.

CÂND SÓRELE SE CULCĂ.

Când sórele se culcă și peste-a nopții frunte
 Încinge vëlulă negru cu floră de diamantă,
 Eă singură staă în lume veghindă pe-ună vêrfă de munte,
 Cum luna stă doiósă căutândă pe-ală eă amantă.

Dar' dulce-ă eă sórte, ferice-a eă pornire —
 În peșcerea 'nflorită cobóre l' ală eă doră,
 Și nópte-a cu-a' eă umbre ascunde-a loră iubire,
 Ér' stelele doióse clipescă în giurulă loră.

Ér' eă pe-o rece stâncă în négră vijelie
 Veghieză și ăi și nópte, sdrobită, nemângăiată,
 Și nici o rađă încă de dulce bucurie,
 Oră-cătă în depărtare, amară plângendă, eă cată.

Și vedă... pe-acéstă stâncă veghindă voiă sta și-oiă plânge
 Pân' lampa trist' a vieții s'a stinge 'n ală meu sină;
 Dar' coeaa 'n négră vale eternă se va resfrânge
 Și s'a 'ngâna cu Echo doiosulă meu suspină.

EŪ STAŪ PE MALULŪ VERDE.

EŪ staŭ pe malulŭ verde de-unŭ rîu ce curge 'n spume,
 Sub salcea ce 'ntristată înclină capulŭ seŭ,
 Și 'ntrebŭ sĕ-mĭ spună ceva de-alŭ dalbei mele nume,
 Elŭ tace și se varsă rîdĕndŭ de dorulŭ meŭ.

Când ȝorile voióse deschidŭ surîȝetóre
 A' ȝilei porȝi de aurŭ cu degete de erînŭ,
 Ér' borile se varsă prin aerŭ șoptitóre
 Și scutură din aripĭ mirosulŭ lorŭ divinŭ:

EŪ staŭ pe vĕrfŭ de munte și-așeptŭ a lorŭ șoptire,
 Cu inima bătĕndă, cu sufletŭ arȝĕtorŭ,
 Sĕ-mĭ spună de-a mea ȝină, de dulcea ei venire,
 Dar' tóte trecŭ, trecŭ tóte, rîdĕndŭ de alŭ meŭ dorŭ.

Când sórele 'ndesĕrá se duce sĕ-se culce
 Pe patulŭ seŭ de rose, lu 'ntrebŭ oftĕndŭ-tĕnjindŭ:
 „Tu celŭ-ce le vedĭ tóte, alŭ vieȝii-mĭ sóre dulce
 Vĕȝutu-l'aĭ, ah! spune-mĭ! — Elŭ trece 'ngĕlbinindŭ.

CRÂNGULŪ CU DORILE.

Ună noă cerū, ună noă pământū,
Et' acum mi s'a deschisū,
Și pe aripe de vântū
Trecū prin alū viețil visū.

ÂNTÂIULŪ AMORŪ.

Ântâiũ amorulũ e bólã grea,
 Acum te ferbe, acum te frige,
 Acum îți pare c'ãi degera...
 Și ér' te frige ca în cârlige...
 Și 'ncepĩ în urmă a tremura.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Friguri sã fie nu s'ar' pãré,
 Sã ñici lãngóre — ea nu te dóre,
 De faptũ — ñi albã n'ai mãi vedé,
 De urmã-luatã — morĩ pe picióre,
 Sã fii din Iele — mortũ aĩ zãcé!...

Te sfarmi, te judeci... nu scii ce aĩ...
 Și rãu și bine te simți de-odatã,
 Și-amarũ și dulce pare-alũ tãu traiũ,
 Și-orĩ-unde-aĩ merge în lumea latã,
 Trãesci de-odatã și 'n iadũ și 'n raiũ!

DE-ACUM NAINTE.

De-acum nainte — mai înțeleptă !
 Nu voiă mai plânge, nu mai așteptă.
 Ori-unde-o flóre veđi că 'nfloresce,
 Fluture, sbórá și te lipesce.

O vóce.

Fluture, sbórá ! Ađi de nu sbori,
 Mâni n'aï nici aripă și n'aï nici floră !

APĂLINA E NUMĂI UNA.

Inima 'n sinu-mă o 'ntrebă se-mă spună,
 Cine-ă mai dalbă ? Ea-mă đice-așa :
 Ca Apălina e numai ună,
 Și-acéstă una e numai ea !

Intrebă și ochiă, și ei se-mă spună,
 Ei beđi, sârmanii, đicū totă așa :
 Ca Apălina e numai ună,
 Și-acéstă una e numai ea !

Intrebü și mintea, dar' de-o sē-mī spună ;
 Uimită mintea îmi ȃdice-așa :
 Ca Apălina e numai ună,
 Și-acéstă una e numai ea !

Intrebü pământulü, și elü sē-mī spună,
 Cine-ı mai dulce ? Elü totü așa :
 Ca Apălina e numai ună,
 Și-acéstă una e numai ea !

Mē ducü la visurı, le 'ntrebü sē-mī spună,
 Și ele tōte spunü totü așa :
 Ca Apălina e numai ună,
 Și-acéstă una e numai ea !

Intrebü la sóre, la stele, lună,
 Sē-mī spună ele ; și ér' așa :
 Ca Apălina e numai ună,
 Și-acéstă una e numai ea !

Mē suiü în cerurı, ele-o sē-mī spună !
 Hore de ângerı cântândü ȃdicea :
 Ca Apălina e numai ună,
 Și-acéstă una e numai ea !

DIN MORȚI.

Sub mărü în ierbă, la umbra désă,
 Zăceam murindü ;
 Babele tóte mă descântasë,
 Mama bocindü,
 Suspine, lacrimî și-a fostü secatü,
 Psaltirea tata și-a fostü tocatü !

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Una îmi pune lumina 'n mână,
 Alta croindü
 Căméşa nouă iute mi-o 'ngână
 Mereü șoptindü.
 Una mi-așédă óla la focü,
 Alta suspină : s'a stinsü de locü !

In urmă tóte vinü, mă sarută,
 Plângëndü, bocindü,
 Ér' Baba-Tiia, cea mai sciută,
 Venia tușindü...
 Trăgea de mână pe Apălină
 Țicëndu-î dulce : vin', mamă, vină !...

Și ici pe buze simții de-odată
 Cumplită arđendă,
 Pe fruntea-mi rece rouă 'nfocată
 Șiroiū curgëndū...
 Din gura morții tresarū zimbindū...
 Dar', vai! de-atuncea trăescū murindū!...

NUMĒRULŪ SĂRUTĂRILORŪ.

Vin', Apălină, de mă sărută —
 Sē ne 'nțelegemū de cāte ori,
 Sē nu ne prindă ér' alte đori —
 Așa în fugă/ numai oisută, Library Cluj
 Și de plecare de-o miie ori.

Și ér' de-o sută... și ér' de-o miie,
 Și-apoi în urmă de miī de miī;
 Și când, iubită, ai vré sē scii,
 Cāte 'mpreună arū fi sē fie,
 Le-adunāmū tóte, sute și miī —

Și-apoi în fugă noi fie-care
 Una-de-una le numărāmū,
 Și, ca nu cumva sē le uitāmū,
 Noi totū sărutulū cu-o sărutare
 Inflăcărată sē-lū însemnāmū.

* * *

Stelele 'n ceruri calea-și uitase,
 Cu ochii flacări la noi privindă,
 Și una cu-alta încetă șoptindă !...
 Dorile încă se deșteptase
 Și sta uitate la noi tânjindă.

✓ TRĂGEA DIN FURCĂ.

Trăgea din furcă, din fusă torcea,
 Din ochii-î negri la min' privia,
 Éra din rostu-î curgeaă mărgela —
 Povești voióse de Feți și Iele,
 Și spune-spune cum a furatú,
 Căci la Sân-Toaderú a depănatú,
 Pe Florióra a lui Crăciunú,
 Venindú din codri unú Fétú-nebunú.
 Cum elú s'aratá lângă fântána
 Cu-o bună-séra și-unú strínsú de mână,
 Cum elú îi furá și brațú și sinú,
 O 'ncege dulce, o strínge linú,
 Cum ea suspiná tremurátóre,
 Ér' elú întinde patru picióre
 De vêteșú agerú—și pe pámêntú,
 Ca șoimu 'n aerú, s' așterne 'n vêntú,
 Și 'n a lorú cale s' ascundú și perú
 Și văi și câmpuri... pámêntú și cerú.

Și eă atuncea, nu sciă sã spună...
 Părea de-odată că-să Fătă-nebună !...
 Spunëndă ea scapă furcă și fusă—
 Și ca 'n poveste ne-amă dusă, ne-amă dusă !

IN MARMORULŪ

In marmorulă inimii mele
 Eă ală tãă nume l'am săpată
 Cu-o rađă ruptă sus din stele,
 Și totă te temi că te-am uitatū.

De nu-mă vei crede, Apălină,
 Totă foculă meă cătă te-am iubită,
 Iubită, la mormentu-mă vină,
 Și-ascultă plânsu-mă năbușitū.

De n'a pãtrunde pân' la tine,
 Mai stăi și-ascultă 'n țintirimă,
 S' audă a' morțiloră suspine :
 „Și noi de plânsu-ı ne topimă“.

CEA MAI ADÂNCĂ CARTE.

Cea mai adâncă carte pe lume
 Numai chiar una am răsfoitū,
 Și-asemeni alta 'n cuprinsū și nume
 N'am vădută încă, n'am auđitū.
 L' acéstă carte Natura-ı nume...
 Multū am cetit'o făr' s'o pētrundū;
 De când tu însē veniși pe lume,
 In înțelesu-ı mereū m' afundū;
 Căci a ta față e tecstulū ei,
 Ér' comentarulū suntū ochii tēi!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

DE DORŪ EŪ MORŪ.

De dorū eŷ morŷ,
 Re'nviŷ de dorŷ,
 Și ér' de dorŷ
 Mē punŷ și morŷ.
 Așa-mı trecŷ viēta
 De diminēta
 Și până 'n séră, —
 Din séră érá
 De dorŷ eŷ morŷ,
 Re'nviŷ de dorŷ,
 Și ér' de dorŷ
 Mē punŷ și morŷ!

TRECEREA EI.

Pe lângă mine sbóră zefiri
 Din a' lorü aripî de trandafiri
 Miróse 'n aerü miî scuturându.
 Nu fu zefirulü cu aripióre
 Trandafirie, îmbětătóre,
 Ci Apălina trecu rîdëndü.

BCU Cluj General University Library Cluj

NU SE PÓTE.

Déc' a' lumiî 'mpërăţii
 Câte-aũ fostü, câte-orü mai fi,
 Şi frumşeţi şi avuţil,
 Celü de sus mi-ar' dărui —

Şi mi-ar' da, pe lângă tóte,
 Së trăescü, câtü eũ aşi vrea,
 Eũ i-aşi dice : nu se póte,
 Nu lasü pe-Apălina mea !

LUMEA MEA.

Apălină, a mea vieță,
 Sciï tu cerurï câte suntü ?
 Câte stele ? — Décă-mï cei ...
 Tóte-sü aici pe pămëntü :
 Cerulü unulü — a ta față !
 Stele dóuë — ochiï tēi !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LA SURÏSU-ȚI.

La surïsu-țï, Apălină,
 Cerulü negru se lumină,
 La celü focü din ochiï tēi
 Inflorescü câmpïi și văi,
 Ér' la fața-țï luminósă
 Paserile 'n crângü voiósë,
 Ca la foculü celü cerescü,
 Se trezescü și ciripescü,
 Ér' în sinu-mï doine, cânturï,
 Gemü, foescü ca frunđa 'n vënturï.

SĂRUTĂRILE.

Mă visai dormindă în flori,
 Ér' prin aeră fâlfăia
 Mii de fluturi lucitori,
 Ce venia, mă săruta.

N' aă fostă fluturi, n'aă fostă flori,
 Nici deşerte arătări,
 Ci cu ochi scânteetori.
 Ale tale sărutări.

PĂCATŪ FĂRĂ VINĂ.

A' tale buze dulci de fragă
 În mii păcate, vai! mă bagă,
 Rotundulă sină, ochiulă focosă,
 De multă, de multă din minţi m' aă scosă.

Dar' sciă—păcatulă fără minte
 Nici celă de sus nu-lă iă a-minte!
 O! vin' dar', dulce Apălină,
 Păcatulă nostru n'are vină!

SUFLETELE.

De-ar' fi 'n om numai un suflet, tu de multu' avea'i s'e mori,
 Căci cu totă sărutarea câte-unu' nou' sufletu' mi-ai datu',
 Dar' în locu' s'e mori, copilă, totu' mai tare îmi înflori,
 Eū cu sufletele tale totu' mai tare m' am uscatu'.

LA PÓRTA INIMIÍ.

La pórtă inimii mele Library Cluj

Imi totu' bate pe minutu'.

— Cine-î?

— Doru' de frumusele,

M' au trimisū s'e te sărutū!

— Frumusele, câte flori,
 Dorule, sciū că-mi colindī,
 Fluturaşū prin ele sbori,
 Le săruţi şi mi le-aprindī.

Eū am numai o frumósă,
 Dela ea şi c' ai plecatū,
 Şi în inima-mi doiósă
 Intri ca unū împëratū.

✓ CÂND TE ZĂRIȚ.

Când te zării, sufletulă meă
 Eși pe buze să te vadă ;
 De nu venia din ochiulă teă
 Iubirea pe-o cerescă rađa,
 Și-a mea că ești, de nu-mi spunea —
 Pe buze-mi sufletu 'ngheța.

PÓTE VINE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Sboră, vântă, la Apălină,
 Și din fața ei să-mi fură,
 Fură-mi crini, fură-mi răsuri —
 Și-apoi vină !

Nu cumva să le sărute
 Ceî zefiri, ce le pândescă,
 Și de doru-î se topescă —
 Vină iute !

De-a 'ntreba cumva de mine,
 Tu să-î spuni, că am murită,
 Arsă de-ună focă nemistuită —
 Pótevine !

VÎNTULŪ SUSPINELORŪ MELE.

VîntulŪ suspinelorŪ mele,
 Ca și samum ardătorŪ,
 Unde-ajunge gemătorŪ,
 Uscă frunde, sécă florī,
 Sus în cerŪ topesce stele,
 Ér' tu, inimă, înflorī!

ZEFIRULŪ TRADATŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Te cunoscŪ, zefire, cu-aripī miresmite,
 De-unde mi-ai venitŪ!
 Prin a' Apălinei plete înflorite
 Tu mi-ai hăiducitŪ.

NU-Ī FLÓRE.

Nu-ī flóre pe sub sóre
 Ca tine, Apălină,
 Ca mine nu-ī albină,
 Ce móre după flóre.

Să-mi pună, te rogă, nu-mi cere,
Lăcată pe-a mea guriță, —

Eă sunt o musculiță,
Și sbârână după miere.

VERSURI ȘI SĂRUTĂRI.

Versu 'n rimă se 'ndulcesce,
Buzele în sărutatū :
Versulū încă înfioresce,
Când sărutulū s'a uscatū.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lasă dar' versuri și buză
Să le-amestecămū mereū —
Mii de ani lumea s' audă,
C' amū fostū una : tu și eū!

CUGETELE MELE.

Prin alū tēū pērū cu inele,
Fălfăindū din aripiorī,
Jócă cugetele mele
Ca și fluturiī prin florī, —

Ér' în ochii tîi de pară,
 Cum se ardă fluturii 'n sborū
 In lumina cea de séră,
 Ele-și ardă aripa lorū.

DIN CARTEA FACEREI.

La 'nceputulū vieții mele
 Nici pămîntū, nici cerū era,
 Intunerecū fără stele
 Pe-alū meū sufletū se 'ntindea.

Dar' de-odată o lumină
 Se răvarsă prin celū hău :
 Era, dalbă Apălină,
 Fața ta și ochiulū tîu !

Séră fu și dimineța,
 Inceputū și căpătăiū ;
 De-atunci numărū în vieța.
 Țiua și lumina 'ntăiū !

OGLINDA APĂLINEI.

Câtă ești de frumoasă,
 Apălină fa,
 Nu căuta 'n oglindă,
 Căci e mincinosă,
 Ci 'n inima mea.

DORULE DU-TE.

Dorule, du-te unde te simți, Cluj
 La Apălina la căpătâiu,
 Frumosă te-apropie și-o strînge lină
 Și spune-î, spune-î, că-î l' ală meu sină;
 Pe ochi sărut'o lungă și 'nfocată,
 Să credă dalba că-să eă curată,
 Și mușcă-î dulce fraga guriță,
 Să credă' n faptă că-î la portiță,
 Și fură-ți mîna frumosă în sină,
 Să credă dalba, că-î sub mălină;
 Și când din visuri se va trezi —
 Adîncă s' ofteze: Ce bine-ar' fi!
 Du-te, doră, du-te, și vină érá,
 Săruturi nouă se-î duci de séră.

CÂND ÎN NEGRELE EI PLETE.

Când în negrele ei plete séra blândă își anină
 A' lucéfěrului rađe, lumea tótă ei se 'nchină;
 Când voiósa Đorióra pe-a ei frunte aurósă
 Impletesce crini și rose, punéndü stéua amorósă,
 Firea tótă se deșteptă și 'mbětată de iubire
 Ea trăesce în o clipă o eternă fericire.
 Ér' când dalba-mi Apălină în cosiță florî își pune,
 Đori și séra, cerü și stele, staü căutândü ca la minune!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LA ISVORÜ.

In Valea-Creșii lângă isvorü
 Cu apă lină,
 Stimpëram dulce aprinsulü dorü,
 Eü și-Apălină.

Ér' Baba-Tiia venia... piciorulü
 Abia târindü —
 Së nu-mi aprindeți, copii, isvorulü!
 Striga tușindü.

VEDEȚI VOI FLÓREA.

Vedeți voi flórea colo 'n câmpie,
 Ea nu vorbesce, nici ciripesce,
 Și altă flóre departe scie
 Câtü ea iubescce, câtü pătimesce ;

Și-unü fiorü dulce le impresórá,
 Mirosulü una trimite l'altá,
 De bucurie tóte tresaltá,
 Și în iubire se înfășórá.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pasérea 'n crângurî ea nu vorbesce,
 Și totuși alta o simte 'ndată,
 Că de iubire e frēmēntată,
 Alérg', o caută, o fericesce.

Nici Apălina văpaia-și spune,
 Nici Apălinei spunü foculü meü,
 Dar' scimü că ardemü, și ea și eü,
 Cum arde 'n spuză unü roșü cărbune.

Eü nu cerü dalbei vre-o sărutare,
 Nici ea s' arată sărutu sē-mi dea,
 Și, cum ? noi nu scimü, nici eü nici ea,
 Sărutulü nostru sfârșitü nu are.

LA TINE TÓTE.

Cum ochiulú dulce alú primăverei
 Deşteptă 'n crânguri mií viorele,
 Şi mií de cânturi de păserele —
 Ochiulú téeu, scumpă, focu 'nvierei,
 Aprinde para dulce-a durerei,
 Deşteptă 'n sinu-mí doinele mele.

Cum ele tóte, pasəri şi flori,
 Trimitú în ceruri mirosú şi cântú:
 A' mele doine şi dulci flori
 Şi eú la ceru-mí — la tin' le-avéntú.

DE VREI SĚ TE ȚINŪ ÎN MINTE.

De vrei sĚ te ținŪ în minte,
 Dulce, scumpă, Apălină,
 Tu odată 'n pórtă vină
 Şi de Țece orí mă minte.

Vrei sĚ te iubescŪ ferbinte,
 Lasă-mĚ sĚ te sărutŪ,
 Dar' odată, nesciutŪ,
 Şi de-o sută orí mă minte.

Vrei eternă să-mi fii în minte
 Și cântându-se te mărescū,
 Spune-odată : te iubescū !
 Și de miș de ori mă minte.

PRIMĂVERA MEA.

Când, Apălină, vedu fața-ți érá,
 Iérna se schimbă în primăveră,
 Și când la sinu-mi doiosu te strîngū,
 Zefiri și paseri învie 'n crângū;
 Buzele flacări când se 'ntelnescū
 Fragile 'n câmpuri se pârguescū.

MĂ ÎNCERESCŪ.

Pămêntulū primăvera cu flori se 'nfrumșetéză
 Și sinu-și rēcoriesce cu róuă și cu borî;
 Când elū, bêtrânū cum este, așa se desfêtézá—
 Sê cautū eū singurū óre cu ochii tânjitorî?
 Pe fața-ți, Apălină, am crini și trandafirî,
 Ér' pe-ale tale buze am róuă și zefiri.

Cu miî de stele cerul  el  n pnea  i-o lumină
  i  iua- i indulcesce cu ra e  i cu nuori;
 E , a vie ii-m  c t , o! dulce Apălină,
 De mi-o 'n lumină cu negrii, cerescii- i ochi ori,
  i cu-ale tale buze amaru-mă de 'ndulcesc  —
 Fac  vre-un  p cat  de m rte? E  incă mă 'n ceresc !

IN CERURI R DE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In ceruri r de voiosul  s re,
 C mpul  se 'mbracă in mi  de flori,
 Cr ngul  r sun  de c nt tore,
 Aerul  geme de bl nde bor .

Nu r de s re, r de-a mea Mir ,
 Nu 'nfl re c mpul , ci al  ei sin ,
 Nu sună cr ngul , pl nge-a mea liră,
 Nu bor  adie — al  me  suspin !

IN VIETĂ-MI.

In vietă-mi alu meu sóre
 A ta față 'nfloritóre,
 Ér' în negrulă noptii mele
 Ochiî tîi a' mele stele,
 In alu vietii-mi lungü amarü
 Buza ta alu meu nectarü,
 Fericirea, raiulü meu,
 Apălină, dorulü tîi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CÂNTECELE MELE.

Cum ați venitü în lume,
 Voi, cântecele mele?
 Eșit'ați dór' din spume,
 Ori ați cădutü din stele?

Séü dór' v' aduse vîntulü
 Din codri cântători,
 Ori vë născu pămîntulü
 De-odată cu-a' lui florî?

Noi n'amă cădută din stele,
Din spume n'amă eşită —
Depart, reci sunt ele,
Er' spuma s'a topită.

Nu ne-a adusă nici vântul
Din codri cântători,
Nici ne-a născută pământul
De-odată cu-a' lui flori.

Sprâncenele-Apălinii —
Din ele amă roită,
Cu rosele-î şi crini
Aripă ne-amă împletită,

Şi-amă apucată prin lume
Din aripă scuturându
Ală tău şi ală ei nume,
Şi dorulă aprindându.

CRÂNGULŪ CU DOINELE.

De capricii și răsfațuri este plină ală nostă amoră,
Desmerdată ca și copilul, întrecută și sburdătoră;
Elă din ochi numai se nasce și cu ei deplină aduce:
Plină de fantasii și chipuri și de miș și miș năluce,
Și 'n a ochiloră oglindă precum lacurile sboră,
Totă așa se schimbă-amorulă și 'n miș fețe se colără.

(Shakspeare).

INCHISÓREA DORULUI.

- Dorü nestínsü tu mi-ai juratü,
 Elü cu tine a plecatü!
 — Nu, copilă! Când ți-am spusü
 Bătea vântulü — și l'a dusü.

Eü pe urma lui më luaï,
 L' Apălina îlü aflaï,
 L' apucaï de aripiórá
 Și-ï trăséï o bătăiórá.

Acum étă-lü, scumpa mea,
 Fă cu dorulü ce vei vrea...
 Së n' audă, îți spunü linü,
 Pune-lü la 'nchisóre 'n sinü!

POETULŪ O SCIE.

In a mea vieță pe acestŭ pământŭ
 Dóuě lucruri bune am aflatŭ că suntŭ:
 Sě iubescŭ, sě cāntŭ.
 Că iubirea-ı dulce, cine nu va sci?
 Aŭ nu scimŭ că lumea de-abia se zidi
 Și 'ndat' o simți.
 Dar' că și cāntarea totŭ așa sě fie,
 Și mai dulce, póte, ca iubiri o miie...
 Veđi, acesta singuru poetulŭ o scie!

JURĂMINTELE DE IUBIRE.

Când ântâiŭ se înălțară sus în cerŭ de pe pământŭ
 Jurămintele ce omulŭ le făcea la celŭ Prea-Sântŭ,
 Pe rândŭ Tatălŭ mi le 'ntrebă, cine-aicea le-a trimisŭ?
 Unulŭ, ce-ajunsesese 'n urmă, ostenitŭ și șchiopătorŭ,
 Țise: eŭ sunt jurământulŭ unuı sufletŭ arsŭ de dorŭ.
 — „Nu mai am locŭ pentru tine!“ ȝicēndŭ, ușa i-a închisŭ.
 De-atunci ori-ce jurămintele dela cei ce se iubescŭ
 Rătăcescŭ așa prin lume până 'n vântŭ se risipescŭ.

ȘEPTTE PENTRU DÓUË.

Suntü șapte ceruri pline de stele,
 Spune scriptura; dar' peste ele
 Eü încã dóuë am mai aflatü:
 Unulü páharulü încoronatü,
 Altulü suntü ochii iubitei mele.
 În cele șapte — mă ducü murindü,
 În ceste dóuë petrecü trăindü,
 Ér' decã Tatálü s' ar' învoi
 Șapte pe dóuë i-ași dárui.

LINSÜ-PRELINSÜ.

Până flórea înflorește
 Vine-unü fluturü și-o ciupesce,
 Veștedită când se stinge
 Fluturelü n'o mai atinge.

Până ochii strălucescú,
 Buzele pân' fráguescú,
 Fëtü-frumosü ochii-mi pândesce,
 Buzele mi le ciupesce.

Ochii stinși, buzele-uscate,
 Fătă-frumosă: „Cu sănătate!“
 Și se duce surîdându
 Și din frunză șuerându.

Ér' a lumii négră gură :
 Ce-a fostă verde — uscătură,
 Ce-a fostă flacăra s'a stinsă,
 Ce-a fostă dulce — linsă-prelinsă !

ROSA — IUBIREA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Frumósă-î rosa ce mi-ai trimisă,
 Și 'mbătătoare, dar' trecătoare!
 Dulcea-ți iubire, ce mi-ai deschisă,
 Mai multă, o! scumpă, să țină óre?

DE-AR' TRĂI AMORU-ȚI.

De-ar' trăi amoru-ți, câtă durerea-mă ține,
 N'ar' mai fi pe lume fericit ca mine,
 Dar' amoru-ți ține câtă o ți de maiă,
 Ér' a mea durere câtă amaru-mă traiă.

LA O MIRÉSĂ.

La nunta ta, copilă, ce potü eü sê-ți dorescü,
 Când ce-ai doritü odată acuma ți-ai aflatü;
 Dar' totuși étă-unü lucru eü încă-ți mai ursescü:
 Ce ai aflatü acuma — doresce ne'ncetatü!

NÉGA.

Biblioteca Centrală Unicev. Néga, Library Cluj
 Ca iubirea nu e Néga,
 Unde vreï tu, ea nu vrea;
 Când vorbesci mai multü cu ea,
 Nicï nu vrea sê te 'nțelégă.

Unde-o mênï ea nu se duce,
 Și nu ese de-unde-o chemï,
 Unde mai puținü o temï,
 Nu-ï stă 'n cale dracü, nicï cruce.

La fetița dela sate
 Sboră 'n caerü, întră 'n fusü,
 Și-apoi rostulü mi s'a dusü,
 Ori-cätü mama-ï tócă 'n spate.

Pe la școlî s'ascunde 'n file,
 Și-apoi poți mereu să treeri—
 După ai iubirii greeri
 A strechiată mintea, copile!

Ba, cea Négă de iubire,
 De-unde mai multă s'a oprită
 Și di-nópte s'a păzită,
 A întrată — în mănăstire!

Și nici biciulă lui Ilie,
 Nici cea carte-a lui Scărară,
 Nu mai potă s'o scót' afar'—
 Ba nici chiar Christosă să vie.

OMERŪ ȘI TERSITŪ.

Incungiurată de Muse tu poți să vină, Omere,
 Și nu-ți va da frumósă iubirea ce-î vei cere,
 Tersitū înse hâdosulă, cu aură de-a veni,
 Frumósele aprinse în brațe-lă voră strivi!

LAS' BĂTRÂNII.

Las' bătrânii să cârtescă!
 Decâtă despărțiți să plângemă,
 Vin' mai bine să ne strîngemă,
 Chiar bătrânii să tînjescă.

UNŪ VREA-SONETŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În cerculă strîmtă de unŷ sonetŷ
 Cum sē sugrumă alŷ meŷ amorŷ,
 Cînd elŷ înaļă peste nuorŷ
 Pân' sus în cerŷ pe-alŷ seŷ poetŷ?

În locŷ de sborŷ — cu pasŷ încetŷ
 De ce sē mergŷ eŷ l' alŷ meŷ dorŷ,
 Cînd într'o clipă potŷ sē morŷ —
 Uscatŷ de dorŷ, nemîngăetŷ.

Pe cerŷ mē jurŷ: cātŷ voiŷ iubi,
 Ői voiŷ iubi cātŷ n'oiŷ muri,
 Eŷ în sonetŷ n'oiŷ sugruma—

Iubirea mea și focul meu,
 Ci vulturî sus la Dumneșeu
 Și eü și ea ne-omü înälța.

INIMA FĂRĂ OCHI.

Inima pusese ochii veghetorî,
 De rēi s'o păzescă și de răpitorî,
 Ér' ea liniștită se pótă trăi;
 Dar' abia 'ncepuse ochii a păzi,
 Hóța de frumșetă vine și-î răpesc —
 Inima de-atuncea fără ochi trăesc.

SĂGÉTA.

Spune-mî, iubită, care săgétă
 Maî agerü sbóră pe-aceștü pămēntü?
 Care din sóre cade 'nfocată
 Și pe Gerilă-lü tinde 'n mormēntü?

Séü e săgéta fulgerătóre,
 Care din nuorî cade trăsningü,
 Și sfarmă-aprinde, spăimēntătóre,
 Ér' lumea caută îngălbiningü?

Orî e săgéta din arculă d'aură,
 Ce luce 'n umărū la Fătū-frumosū,
 Și 'n sboru-î sfarmă capū de bălaurū,
 Zodiî din ceruri le-așterne jos?

Nici o săgétă nu strălucisce
 Și nu pētrunde atātū de greū,
 C' acea săgétă, care pândisce
 Și mă săgétă din ochiulū tēū!

BSĂRUTAREA ROMÂNCEI. Iuj

De iubitū, ce mai potū țice,
 Te iubescū de morū,
 Dar', sē fiū deplinū ferice,
 Ași avé unū dorū —

Tu săruți prea pāsēresce,
 Iute, țuguiatū,
 Vin' sărută românesce —
 Lungū și apēsātū.

Dalbă, dă-mi o sărutare,
 Dă-mi-o, cum ți-o cerū,
 Și-o să veđi minune mare —
 Lumea tótă cerū.

Și-o să veđi înc'o minune,
 Când vomū re'nvia
 Buzele ca roșū cărbune
 Inc' orū flăcăra.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
IN ȘEĐETORE.

Cătu-i lumea pe sub sóre
 Nu-i bine ca 'n șeđetóre.
 (Cântecú pop.).

1.

Trandafiri și florióre,
 Aideți séra 'n șeđetóre,
 Să cântămū, să tropăimū.
 Când ne chiamă négra mórte,
 În morméntulū tristei sórte —
 Totū ședemū și putređimū!

c 2.

Tórce Lina, nu prea tórce,
 Ea mereü ochii-și întórce
 După scumpulü ei iubitü.
 Flórea, multü mai lipiciósă
 Și de buze mai dănósă,
 Rëü în tortu-i l'a 'ncâlcitü!

Elü s'ar' duce și nu-ï vine,
 S'ar' scula, dar' Flórea-lü ține
 Și mi-lü légă totü mai rëü,
 Și mereü se totü încurcă
 De nici draculü nu-lü descurcă,
 Și nici unulü Dumneđeu.

3.

- De cine óre juniü imi fugü ca duși de vëntü?
- Vëđurä icea babe, dincolea unü mormëntü!
- Dar' ce-mi alérgä colo cu aripü la picióre?
- I-o bute începutä și fete 'n ședëtóre!

c 4.

Cu buzele mușcate venia din ședëtóre

Fetica Măriórä.

- Dar' ce-ï? o 'ntrebä mama cu vóce cãrtitóre.
- M'a înțepatü, respunde, posdarea din fuiorü.
- Fuiorulü, mai șoptesce încetü unü frãțiorü,
 Avea și musteciórä.

75.

Şedătoare, sedătoare,
 Ce-î mai dulce decâtă tine,
 Când s'aũ stinsũ cele lumine
 Şi flăcăi şi soriore,
 Tremurându de bucurie,
 Doi cu doi şi sinũ la sinũ
 Muşcă buze de rubinũ,
 Duşi cu mintea 'n pribegie!

Baba-Lera se trezesce,
 Sufă, sgândăre 'n teciuni,
 Fetele se sbatũ de junĩ
 Una sinu-şi învêlesce,
 Cosicióra alta-aşédă,
 Alta caută după fusũ,
 Ce 'n unghetũ îmi dórme dusũ,
 Alta caeru-şi netéză.
 Ér' flăcăii-şi rêsucescũ
 Mustecióarele 'ncâlcite,
 Şi din buzele 'ndulcite
 Rídũ hoţişũ şi chiuescũ:

„De n'arũ fi iubirile,
 Ce-arũ face copilele?
 S'arũ usca ca frunđele
 Tómnã când batũ brumele!“ —

6.

Întorceți hora, flăcăi, feciore,
 Și dați, călțunulă se sară ruptă —
 Ați în verdéță la dalbulă sóre,
 Mâni toți la umbră pe dedesuptă !

ÎN MUSEŪ.

Fata care se mărită
 E monetă 'n cursulă seŷ;
 Care șede nelumită
 E monetă — în museŷ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ELOCINȚA MÂNEI.

Mâna când strînge ferbinte
 Spune ce nu spună cuvinte.

CARTEA MEA.

Filosofi, ce-ajunge-a vóstră muceđită 'nvěțătură?
 Am fosită și-am rěsfoit'o, și-am căscatŷ la voi cea gură,
 Și cu voi nici dóuě vorbe n'am pututŷ se mi le 'ncleiŷ,
 Dar' deodată-ce, copilă, am cetitŷ în ochii těi —
 Și simțirea și cuvěntulŷ, amorțite, 'ngănătóre,
 S'aŷ deschisŷ ca dulcea rosă în alŷ primăverei sóre.
 Filosofi, de ađi încolo toți în coșulŷ celŷ cu fuse!
 Eŷ cetescŷ de-acum nainte pe-a' ei ochi, pe-a' sale buze.

OCHII ȘI BUZELE.

Ochii seî plini de deochiü,
 Buza plină de tăcere —
 Tăcëndü spune ce ea cere,
 Ér' a inimii durere
 O spunü șóptele din ochi.

LA O CAPÜ-ÎNTORTURĂ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

De-ași sci că-i plänge când voiü muri,
 Së morü acuma eü ași dori,
 Dar' de-ocamdată — numai de-unü ochiü,
 Së vëdü cu unulü — së te deochiü.

VISÜ ADEVĒRATÜ.

Sus pe dealü în cea pădure
 Më duceam së culegü mure,
 Mure, fragi și flori —
 Flori pe față 'nfloritóre,
 Fragi pe buze rumeóre,
 Mure pe-ochișori.

Ér' în tufa mălinióră .
 Dormia dulcea mea Miióră,
 Dormia și visa.
 Bătea sinu-î, rotunjourulü,
 Ardea fața-î ca bujorulü,
 Buza-î tremura.

Linü mă lasü în iérba verde,
 Și pân' visulü nu se perde
 Sburându sus în nuori —
 Culegü fragi pe buzişóre,
 Flori pe fața-î ardëtóre,
 Mure pe-ochişori.

Somnulü aripa-și desprinde
 Și rîdëndü încetü și-o 'ntinde,
 Și linü a sburatü.
 Miia caută, se uimesce,
 Și rîdëndü dulce-mi șoptesce:
 Chiar cum am visatü !

DORÜ ÎMPLINITÜ.

Dorulü care s'a 'mpliuitü,
 Par'că nici nu l'ai doritü.

INTRE DÓUË.

Mărinei.

Mărină, pentru tine Amorul și-a secată
Săgețile din tolbă, atâtă m'a săgetat!

Irinei.

Când te vėđui, Irină, îndat' am înțelesă,
C' a' lui săgeți Amorul őr' tóte le-a culesă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LA O CĂRUNTĂ PERICULÓSA.

De-ai sci, o! cărunțică, de-ai sci ce s'a 'ntêmplat! —
Amoră din pėru-ți córdă la arcu-ı și-a furat.

LA VÊNTŪ.

Du-te, spune-ı ună cuvėntă,
Așa din întêmplare,
Căci ce descopere ună vėntă —
Nu are supėrare.

Du-te spune-î — o minune,
În ascunsă, din întemplantare,
De-a roși, vină și-mi spune,
De nu, du-te 'n lumea mare.

TOPESCE-NEGRESCE.

Bine dice dicătorulū:
Unū cărbune este-amorulū,
Până arde te topesce,
De se stinge te 'n negresce.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ÎNȘELATĂ-'NȘELĂTÓRE.

Orî-și-cine ce se spună,
Dréptă-î vechia dicătóre:
Frumuseța totū-deaună
E 'nșelată-'nșelătóre.

MADONA PERICULÓȘĂ.

Géna-ți plină de deochiū,
De surisuri buza plină,
Care vinū cu toți se 'nchină,
Dar' se 'ntórnă fără ochi.

ROSELE.

Îți mulțămesc, frumoșo, de rosa ce mi-ai dat!
 De dulcile-î mirosuri eă mortă m'am îmbetată.
 Și ce-ar' mai fi de capu-mi, când încă mi-ai mai da
 Și cele două rose ce ardă în fața ta?
 Dar' încă și-alte două pe buze-ți cari înfloră?
 Mai las'! De-odată toate — mi-î frică să nu moră.

NU CÂNTŪ, DALBĂ.

Nu cântă, dalbă, 'n bățătură,
 Nu cântă numai ca să cântă,
 Voiă cerésca ta făptură
 S'o depingă cu-ală meă cuvântă.

În a' doriloră palate
 Pună ai feței trandafiră,
 Și sprâncenele 'mbinate
 Le pună aripă la zefiră.

Er' mirésma buzei tale
 O rēversă peste câmpă,
 Sē-se 'mbete câmpă și vale,
 Celă noiană până 'n țări.

Négra ochiloră scânte
 Colo 'n ceruri o aprindă,
 Ne-adormită sus se stee
 Lumea 'ntrégă strălucindă.

Ah! a feței înflorire
 Și ală ochiloră focă sântă;
 Dulcea buzei miresmire —
 Umbre-să numai, numai vântă!

Dar' săpată în cuvinte
 Și în doine fărmecândă —
 Pe lungi timpuri înainte
 Stă frumseța luminândă.

IN LAȚŪ.

Pintre negrele ei gene
 Cădea bobă de mărgărită,
 Păsăruică — am ciupită,
 Și-am rămasă bătându din pene.

PUTEREA AMORULUI.

Ce nebunie, ce nebunie,
 Cară ȃicū c' amorulū este-o Ńerbie,
 Că 'n lanțū iubitulū geme Ńi móre!
 Amoru-mă pune aripă uşóre,
 Cutrierū tóte, cerū Ńi pămēntū,
 Mē 'nalțū la stele, m' abatū în sóre,
 Ńi-unū ȃeū îmi pare că 'n lume suntu.

INDEȘERTŪ.

BCU Cluj/ Central University Library Cluj

Indeșertū, copilă, rose Ńi mărgele,
 Nu ești de deochiū!
 N'ai pe vino-'ncóce — pune-ți cerū cu stele,
 Totū pulbere 'n ochi!

DÉCĂ ARDŪ.

Décă ardū Ńi mă sfărșescū,
 Ah! de-ați sci ce mă topescē!
 Ca celū vēnteșū din poveste.
 Cu aripă în locū de trapū,
 Cu jăratícū mă hrănescū
 Ńi cu flacări mă adapū.

Tinărü de-sü pe plete ninsü,
 Ér' cea inimă 'nfloresce, —
 Ca-și fētulü din poveste,
 De-o icónă, chipü cerescü,
 Ochii prinși, sufletu-aprinsü,
 Ardü și eü și mă sfârșescü.

CEA MAI FERICITÄ FRUMSEȚÄ.

Ferice de frumseȚa ce unü poetü iubescce,
 Din câtü e strălucitã mai multü ea strălucescce,
 Și alte miï frumseȚe când necântate perü —
 Ea singurã străluce eternü pe-alü vieȚii cerü.

DORÛ—SBORÛ.

Cine nu cunósce dorulü,
 Nu cunósce nici durerea,
 Dar' nu gustã nici plăcerea,
 Nici la cerurï nu-și ia sborulü.

CRÂNGULŪ CU RĚCORILE.

In hac valle pax solennis,
Vini clari fons perennis ;
In hac odor implens caelos,
In hac curas pellens melos.

(După ună cântecă călugărescă).

Cela ce vinulă îi place —
Minunî vede, minunî face ;
Cine vinulă nu-lă iubesce
Prinde mușchiă și putreșce.

(Din „Minunile vinului“).

DIN CUPĂ.

De-î lăsată dorulă se nu dorimă,
Éră frumseța se n'o iubimă,
Și totă ce-î dulce se nu gustămă,
La ele numai se ne uitămă,
Cum în scriptură atâtea scriu,
Cătă, ȕeu! te-ară pune viă în sicriă —
Atunci dreptatea ar' fi cerută
Asemeni tóte se fi născută:
Sânta lumină se nu lumine,
Ér' apa setea se nu ne-aline,
Și nice foculă se nu 'ncăldescă,
Sórele nóptea se n'o 'ndilescă!....
Dar' până foculă va încălđi,
Și eă frumosulă ilă voiă iubi,
Și până apa va stimpăra,
Și eă din cupă voiă închina.

TÓRNĂ COPILĂ!

Tórnă, copilă, împle păharulă,
 Tórnă și 'nchină: noi se trăimă!
 Vinu-î mai dulce de câtă nectarulă,
 Cu buze roșii când l' îndulcimă!
 Tórnă, copilă, tórnă și 'nchină,
 Țiua de astăđi n'o se mai vină!

Tórnă, copilă, rapede-mi tórnă,
 Cumplită mă arde, mă scrumă 'n sină,
 Lumea cu mine vârtejă se 'ntórnă —
 Tórnă-mi, copilă, amoră și vină!
 Tórnă, copilă, tórnă și 'nchină,
 Țiua de astăđi n'o se mai vină!....

CÂNTECŪ.

Păharulă — nectarulă,
 Amorulă — amarulă,
 Ne prinde — ne-aprinde
 Cu flacări de doră.

Iubesc — horesc,
 Inchină — trăiesc,
 Căci lume — și nume
 Suntă tóte unŭ sborŭ.

Copile — copile!
 Fugŭ óre și ðile,
 Ca vântulŭ — ca gândulŭ
 Fugŭ vieță și-amorŭ.

Și sbóră — și móră
 Vięta — ușóră,
 Dar' beată — 'nnecată
 In vinŭ și 'n amorŭ!

TREI LUCRURI.

Trei lucruri suntŭ mai bune din câte-am învățatŭ,
 O carte și unŭ cântecŭ și unŭ păharŭ de vinŭ:
 Când cartea este mică, cuprinsulŭ îndesatŭ,
 Ér' cânteculŭ scântee de dorŭ înflăcărătŭ,
 Păharulŭ — mare, plinŭ!

ISVORULŪ SCIINŢEI.

Filosofia și vinulū suntū
 Tótă sciința pe-acestū pămēntū ;
 Dar' vinulū, mie cum mi se pare,
 Ințelepciune mai multă are.
 Filosofia, când îmi vorbesce,
 Atâtū mă ferbe și mă 'nvêrtesce —
 Până mă lasă de capū nebunū,
 Și-unū cuvēntū limpedū nu potū sē spunū.
 Érá cu vinulū când staū de-o parte,
 Cerulū, pămēntulū, le vedū că 'n carte
 Ingiurū de mine cum se 'nvêrtescū,
 Și 'n miī de fețe îmi strălucescū....
 Și lumea tótă pare-unū surisū,
 Érá vieța unū paradisū.

PĂHARULŪ-SÓRE.

Când pe mēsă-mī punū păharulū
 Lumea tótă se 'nđoresce,
 Când în elū rēversū nectarulū
 Géna sórelui mijesce,
 De-lū ridicū și 'ncepū se 'nchinū,
 Sórele lumină plinū,
 Érá sufletu 'nfloresce
 Și cu cerulū se 'nfrătesce.

JURĂMÎNTULŪ POETILORŪ.

La biserică de-amŭ merge precum mergemŭ la păharŭ,
 Noi vieța mai întregă ne-amŭ petrece-o în altarŭ,
 Și de ne-amŭ uita în biblie în păharŭ câtŭ ne uitămŭ,
 Biblia mai ca și-o doină amŭ puté s'o fluerămŭ.
 Dar' prin sântele biserici crește mușchiulŭ, bate vântulŭ,
 Érá clanta dela cârcimă strălucete ca argintulŭ.
 Ridicați, poeți, păharulŭ, și cu toți se ne jurămŭ,
 Câtŭ n'orŭ bé părinții vinulŭ, nice noi se nu-lŭ mai bemŭ!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

TÓTE 'N FOCŪ.

Post imbrem herba,
 Post vinum verba.
 (Proverbŭ călugărescŭ).

Cetescŭ nopti cele volume,
 Și-o scântee nu potŭ prinde,
 Unŭ păharŭ ce ferbe 'n spume
 Mii scântei în sinŭ mi-aprinde:
 Cărți, volume, tóte 'n focŭ,
 Unŭ păharŭ în alŭ lorŭ locŭ!

LUMEA BEATĂ.

Lumea pe mână de mi-ar' fi dată,
 Eă capă i-ași pune pe celă mai beată,
 Căci tóte 'n lume se 'nvértă mereă,
 Precum se 'nvérte în capulă seă.

OMŪ ÎNTRE ÓMENI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cin' iubesce sus pe tatălă, țera'n care s'a născută,
 Implinesce marea lege și elă este omă făcută,
 Cine mai iubesce încă și ochi negri, negru vină,
 Pintre ómenii din lume singură este omă deplină.

NAŪFRAGIULŪ LUI GOLIVASŪ.

Cară scapă de pe mare, când naia li s'a frântă,
 Cu-adâncă pietate se 'nchină Celui-sântă.
 Părinte,-o ecatómvă eă ție îți inchină,
 Sfăramă-mi numai naia pe-ună oceană de vină!

NEFERICIREA LUMEI.

Lumea e nefericită, toți o scimă și toți o ȳicū,
 Și de ce? Nici filosofii nu ne potū spune nimicū.
 Dar' sciți c'am aflatū eū lucrulū cu-a mea minte încurcată?
 Dumneȳeū, făcēndū cea lume, și-a uitatū s'o facă — beată!

EŪ NU 'NȳELEGŪ.

Eū nu 'nȳelegū averi și nume —
 Cu miī sudori, nespūsū amarū,
 Dar' înȳelegū acestū păharū,
 Căci elū îmi schimbă din tartarū
 In paradisū acēstă lume.

CELŪ CE BEA—

Celū ce bea e omū stricatū!
 Mulți aū ȳisū, și eū o ȳicū:
 Vinulū când n'a fi curatū
 Și păharulū va fi micū.

IN CONTRA MORȚII.

Ședându la mėsă nóptea scobeam la nebunii,
 Ce-afară beata pleve le chiamă poesii.
 Pe când în aiurare ședeam uitatü de mine,
 Mě simtü că de urechie mă trage nu-șciu-cine;
 Mě 'ntorcü, și ét'o spaimă la mine se rînjia.
 — Ascultă, mēi nebune, đicëndü, mă sgâțăia,
 Ce bați atâta câmpii, mai veđi de mai trăesce,
 Căci o sě vinü îndată, sunt Mórtea, ean privesce !

De-atunci mi-am pusü pe mėsă unü folticosü urciorü,
 Nu dóră pentru viėtă, ci sě nu sciü când morü !

BUCURIA.

Bucurie este'n lume ; spune chiar sântulü Agapie.
 Și-apoi cine a lăsat'o ? Celü-ce tóte le-a lăsatü.
 Pentru cine ? — Pentru ómenü ! — Și n'ași fi eü óie capie,
 Sě lasü altorü dorü și doine, și păharulü mărgelatü ?

LINĂ-LUMINĂ.

Sě iubimü, Lină-Lumină,
 Până viėtă ne 'nfloresce,
 Când apune, veșteđesce,
 Póte-amorulü sě totü vină !

Vin' să bemü, Lumină-Lină,
 Până vinulü maî aprinde,
 Êr' când nici elü n'o maî prinde,
 Póte-amorulü să totü vină!

Vină 'ncóci, Lină-Lumină,
 Să te strîngü odată 'n braţë,
 Când cea inimă-a fi ghiéţă,
 Póte-amorulü să totü vină!

Ba nu, nu, Lumină-Lină,
 In o inimă curată
 Sântü amorü aprinsü odata,
 Pân' la mórte va să ţină

Ba nu, nu, Lină-Lumină,
 Cui s'a datü acéstă sórte —
 A' lorü suflete şi 'n mórte
 Vine-amorulü şi le 'mbină!

Pân' atunci, Lină-Lumină,
 Să 'ndulcimü a vieţii fire
 Cu vinü vechiü, nóuă iubire,
 Apoi vină ce-o să vină!

VINULŪ ȘI FARISEULŪ.

Maî bin' mergi la mănăstire amețitū de sântulū vinū,
 De câtū cu fățarnicia învêlită bine 'n sinū!
 Vinulū este-o ródă sântă, ce-a lăsat'o Dumneđeū,
 Numai draculū singurū înse a fêtatū pe fariseū.

CU MUSA MEA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O cupă mare, încoronată,
 O sărutare lungă, 'ndesată —
 Și-sū mulțămitū;
 Ér' când nu-î cupă și nu-sū nici buze,
 Vorbescū de ele cu-a' mele Muse
 Și-sū fericitū.

Ce fericire! Pe cupe dece,
 Pe dece dalbe n'o daū, n'o 'ntrece
 Nici sântulū raiū.
 Ér' cin' nu crede, vină și vađa —
 Din fericire-mi și-ar' da pe-o rađa
 Și raiū și traiū.

CALEA FERICIREI.

Unu bătrână odată eșindă dela vinu
 Și vedëndu că și eă pe-a lui cale vinu,
 Suriđendă imi đise : du-te, tată, du-te,
 Calea fericirei trece dreptu prin bute.

PRIETINII LA PĂHARŪ.

La păharu și la urcioru
 Iți vinu prietiniī fuioru,
 Er' la greu, lua-i-ar' sântulu,
 Iți fugu par'-că-i duce vântulu.
 Ori în cupa de plăcere
 Pe furișu iți tórna fiere,
 Ori, din sântă bunătate,
 Te 'ncolțescu de pe la spate.
 Singuru bè-ți mai bin' păharulu,
 Și tu singuru du-ți amarulu :
 Cupa-atunci nu-ți învenină,
 Nici la greu în caru s' anină.

LA URCIORŪ.

Urciorŭ iubite, noi suntemŭ frați,
 Unulŭ ca altulŭ din țernă luați;
 Chiar și la formă ne-asemănămŭ,
 Érá la fire unulŭ suntemŭ:
 Cătŭ beí tu, uite! atátŭ și eŭ,
 Și împreună noi bemŭ mereŭ!
 De-í merge, frate, de mií de orí
 La bute, totuși ca mine morí,
 Și-orí cătŭ aicea vomŭ fi beutŭ,
 In urmă totuși noi suntemŭ lutŭ,
 Dar' din lutŭ domnulŭ când ér' ne-a lua,
 Urciorŭ din mine elŭ va forma,
 Poetŭ va face din lutulŭ tĕŭ,
 Și-amĕndoí érá vomŭ bé mereŭ!

NU MĚ MIRŪ.

Nu mĕ mirŭ, că lumea tótă
 O rodŭ grijí și-atátŭ amarŭ,
 Mĕ mirŭ, că-í așa netótă —
 Leaculŭ nu-lŭ vede 'n păharŭ.

MIIA.

Inc'o cupă, Miie,
Sărutări o miie,
Eū sunt călătorū !
Mai o miie încă,
Cupă mai adâncă,
Și apoi se morū !

Și se-mi sapī mormēntulū
Unde calci pāmēntulū,
Colec sub pridvorū,
Cepulū când se 'ntorce,
Vinulū când se storce,
S'audū, în urciorū.

Desū de diminētă
Iia-ți albă, crētă,
S'o audū foindū,
Diua s'audū pasulū,
Nóptea s'audū glasulū,
Fusulū sfârăindū !

LA FARISEI.

Vedeți, păcatul eu nu-lă ascundă,
 Golescă păharulă până la fundă,
 Și toți s'audă strigă : mări chelară,
 Mai adă-mă încă ună noă păhară !
 Și tragă iubitei la sărutări
 De mi s'aude în nouă țeri !

Veniți aicea, fățari, și voi,
 Și-a' vóstre pofte, așa ca noi,
 În fața lunei vi le 'mpliniți...
 În fața lunei — apoi cărtiți !

LUMEA MEA.

Vięta dulce care-o trăescă
 Mi-o facă eu singură și mi-o 'nflorescă ;
 Imă nalțu palate și 'mpărății,
 Ce 'ntrecă chiar cerulă în avuții,
 Și 'n ele singură sunt domnitoră,
 De-ași fi în lume chiar cerșitoră ;
 Sărută la ține, le stringă la sină,
 Și cu păharulă mereu închină ; —
 Și-oră-cătă de dulce pe-ală vostru raiă,
 O ! mari ai lunei, nu daă ună paiă.

DE-AȚI ADUNA VOI VINULŪ.

De-ați aduna voi vinulŭ, ce l'am beutŭ—cântândŭ,
 Ați face-o mare nouă într' ale lumei mări ;
 De-ați aduna în urmă și-a' mele sărutări,
 Și le-ați lăsa în mare, voi ați vedé sburândŭ
 Prin unde pești de aurŭ, pe câte 'n ceruri stele —
 Êr' sântii, filosofii, cu plasa după ele!

CÂND PRIMĂVÉRA.

Când primăvéra vieții 'nflóre,
 Inima rîde ca rosa 'n sóre —
 Atunci, copile, sê totŭ trăesci!

Când miî ilusiî fărmeătoré
 In cerŭ te-avêntă pe-aripi uşóre —
 Atunci, copile, sê totŭ trăesci!

Când ochiulŭ negru, scânteetorŭ,
 Aprinde 'n sinu-ți ceresculŭ dorŭ —
 Atunci, copile, sê totŭ trăesci!

Dar' flori, ilusii, când le-ai perdută,
 Și-a rămasă sinulă pustiu și mută :
 Atunci, copile, mai bin' se mori !

Până când înse mórtea se vină,
 Imple păharulă și mai închină —
 Cântă și 'nchină, și-apoi se mori !

BCU "Babeș-Bolyai" Library Cluj
MINUNILE VINULUI.

Cela ce vinulă îi place —
 Miauni vede, minuni face :
 Cine vinulă nu-lă iubesece
 Prinde mușchiu și putrețesece.

* * *

Cu vină stingi dorulă,
 Aprinđi amorulă,
 Scoți adevărulă
 Și vinđi misterulă.

* * *

Ca sub viță la rēcóre
Nu-î mai dulce pe sub sóre ;
Cin' cu vița se 'nfrășesce,
Ca și ea vânjosă elă cresce
Și la lupte se 'ntăresce.

* * *

Cine nu se rēcoriesce,
Arde până se topesce ;
Ferulă arsă și rēcorită
S'a 'ntărită, s'a oțelită. Library Cluj
Rēcoriți așa și noi
Ne-oțelimă pentru nevoi,
Ce ne-alungă dinapoî.

LA JUDEȚŪ.

Sânți părinți, voi cu Scărarulă
Să-mi trăiți câtă Rătezatulă,
Și-mi lăsați mie păcatulă —
Cu iubirea, cu păharulă.
Când va fi la celă județū,
Vomă vedé cine-î mai sântū —
Eū ce câte facū le cântū,
Voi, cari faceți și tăceți !

RĂMASŪ BUNŪ.

Cum primăvéra perde-a sa flóre
 Ală verei sóre când vine-ardëndŭ,
 Șerpele pelea-î strălucitóre
 Cum elŭ și-o lasă prin florî trecëndŭ —

Și primăvéra vieții mele
 Scutură-acuma a' sale florî;
 Ilusii, dorurî, dulci, tinerele, Library Cluj
 Le lasŭ aicea — la trecători.

Inchide, Musă, cartea iubirii,
 Și cupa plină de amăgiri
 Sparge-o! Deschide cartea măririi
 Și templulŭ mare de mari iubiri!

LUMEA AFLATĂ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sufere, luptă, și fă-ți ună nume,
Cu capul ruptă,
Căci ce-ți ajunge, de dormi pe lume
Său de desuptă!

BCU Central University Library Cluj
1870—1890.

CRÂNGULŪ CU NEGURILE.

BCU Cluj / Centrala de Cercetare si Dezvoltare Cluj

**Chiar și vita care rage
Lăsa viața și ea trage,
Și nici fēra nu trāesce
Fără țera ce-o iubescē.**

PENTRU ȚERĂ SĂ MURIMŪ.

Când scimŭ bine cum cu toții chiar ca mâne-o să murimŭ,
 De ce n'amŭ cerca noi ore, în locŭ țerna s'o 'nmulțimŭ,
 Să lăsămŭ o urmă 'n lume, c'amŭ trăitŭ și noi odată?
 Nu potŭ toți să-se ridice la mărire nevisată, —
 Unulŭ sguduindŭ pământulŭ cu-alŭ seŭ dorŭ de cucerire,
 Altulŭ vrăfuindŭ la aurŭ, lui dureri, lumei orbire,
 Alții, bolovanî pe tronuri, trista glótă să-i închine,
 Alții strălucindŭ prin secolî cu-ale geniului lumine;
 Dar' putemŭ o faptă mare toți câți ómeni ne numimŭ—
 Pentru dulcea, sânta țeră, să trăimŭ și să murimŭ!

PATRIA ȘI MORMĒNTULŪ.

Ca patria și mormĒntulŭ
 Nimicŭ n'are pământulŭ
 Mai dulce și mai sântŭ, —
 Aruncă 'n țeri străine
 Dușmanii între sine,
 Séŭ pune-i în mormĒntŭ,
 Și ei vorŭ pune pace
 Și una se vorŭ face
 În noulŭ lorŭ pământŭ.

ȚERA ȘI STRĂINĂTATEA.

Și mierea este-amară
 Intr' unū străinū pământū, —
 Viéța 'n a ta țeră
 E dulce și 'n morméntū.

TALISMANULŪ POPORULŪ.

Unū poporū singurū prin datinī, limbă,
 Simte, trăesce și înfioresce,
 Și când prin ele nu mai simțesce —
 Incetū cu 'ncetulū pere, se schimbă.

LIMBA.

Cea mai frumósă limbă din tóte de pe lume,
 Cunósceți care este? E limba dulcei mume;
 Căci numai în acésta tu poți să desvėlescī,
 Ce 'n sufletu-ți înflóre, ce 'n inimă simțescī.
 Acela ce nu scie misterulū ástuī graiū,
 Elū arde 'n foculū vieții și nu sci dice vai!

TRECUTULŪ CROITORIŪ.

Ómeni, popóre, multŭ ostenescŭ,
 Ca sĕ-ŝi croiescŭ unŭ viitoriŭ,
 Cu toŝii ĩnse amarŭ greŝescŭ —
 Cĕnd iaŭ trecutulŭ de croitoriŭ.
 Vĕdut'aŝi riulŭ napoi curgĕndŭ?
 Bĕtrĕnŭ vĕdut'aŝi de noŭ nĕscĕndŭ?

MIHAIÁDE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1.

SĔ NU ĐICĪ VORBĂ MARE.

„Padiŝah!“ Sinan se jură, „se n'am parte de celŭ raiŭ,
 Dĕcĕ viŭ nu-ŝi voiŭ aduce pe celŭ ghiaurŭ de Mihaiŭ!“
 Ēr' o vóce nevĕdută resună strigĕndu-i: minŝi!
 Ŝi Sinan din luptă 'ntórse fĕră oŝti ŝi fĕră dinŝi.

2.

VÊLFA LUI MIHAIÛ.

Când faima se duse se spună că Sinan
S'a mestecatû în ȣernă sub spada lui Mihaiû,
Nu faima, ci călare pe calulû seû Ńoimanû
Vêdur' atunci păgâniî strigândû amarû Ńi vai —
Cea vâlfă-a lui Mihaiû.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

3.

MIHAIÛ ÎN CÂMPULÛ TURĐIÎ.

Eû am rămasû aicea, l'alû meû răsbunătorû,
Ce va veni odată, se-î spunû cum m'am stricatû:
Când sus aveam eû capulû, alû lorû nu l'am tăiatû,
Ei înse mi-lû tăiară când sus simȣiră-alû lorû.

4.

CAPULŢ ŞI SUFLETULŢ LUI MIHAIŢ.

VădëndŢ Teodora capulŢ măreŢului MihaiŢ,
 O ! fiule, ea Ţise, aici e loculŢ tēŢ,
 Ēr' sufletulŢ tēŢ bine rēmas'a peste plaiŢ,
 Căci ele unulŢ pe-altulŢ se vorŢ căuta mereŢ,
 Şi când odată încă de nouŢ se vorŢ uni —
 L'a lorŢ îmbrăŢişare CarpaŢii s' oră topi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

STATUA LUI MIHAIŢ.

Ajunsesese faima 'n ceruri pân' l'auŢulŢ lui MihaiŢ,
 Că o statuă călare i-aŢ nălŢatŢ pe-alŢ Ţerii plaiŢ;
 Caută 'ncóce, caută 'ncolo — şi zări cu minunare
 O maimuŢă d'a-'n-călare.

6.

Lumea spune, nouŢ Achile, stă şi scrisŢ pe postamentŢ,
 C'astă statuă-i făcută faptele sē-Ţi ĩnlumine;
 Dar' nu-i statua pentru tine, tu eŢi alŢ ei monumentŢ,
 Şi sterpită precum este, mare e numai prin tine.

OCHIÎ LUI MIHAIÛ.

Pe MihaiÛ odată îl vădău în visă
 În sicriÛ de aură în mormântă deschisă;
 Pulberea — mării îi luase loculă,
 Inse ochiî-î, ceruri ! străluciaă ca foculă,
 Și păreaă că 'ntrébă clipindă, priveghindă,
 Érá eă vedëndu-î stam uimită privindă,
 Și diceam în mine: ce farmecă îi ține
 De și astăđi încă ardă a' loră lumine?
 Ér' atunci o voce din mormântă mi-a disă:
 Priveghindă așteptă dulcele loră visă,
 Și când visulă mare li se va 'mplini,
 Mulțamiți atuncea ei voră adormi.

VALEA-ALBĂ.

Voi ați albită o vale cu-a' vóstre óse sfinte!
 Nu valea ați albit'o — ați scrisă a' vóstre nume,
 Pe câtă va mai fi încă de-acuma înainte
 Română pe-acéstă lume.

STEFANŪ ȘI MAMĂ-SA.

Infrântū, rănitū, alérgă Stefanū, bate 'n pórtă la cetate,
Éră mama-î se ridică : Cine 'n međulū noptiî bate ?

—Fiulū tēū, răspunde Stefanū ; Turciî 'n urmă, eū rănitū,
Ér' a țeriî mândră flóre tótă 'n luptă a peritū.

—De ești Stefanū, nu-mi ești fiulū, amăritū și rugătorū ;
De-mi ești fiulū, mergi și luptă, vină mortū séu vingătorū !

LEGE ȘI MOȘIE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Când cei din Valea-Albă la Petru 'n raiū sosiră,
Elū somnorosū întrebă : De unde-mi mai veniți ?

—Din Țéra-Românéscă, miî suflete grăiră.

—Ce, numai voi, Româniî, pămêntulū locuiți ?

Căci de când sunt aicea par'-c'am întratū în focū,
Veniți și ȓi și nópte, câtū nu mai am nici locū.

—Noi împlinimū cuvêntulū lăsatū de moștenie :
Romănu-și dă viéța pe lege și moșie.

DORINȚĂ VECHĂ.

Robert, multă sumețulă rege, ȳice domnului română :
 O sã vinũ și din bãrlogu-ȳi ca pe-unũ ursũ o sã te prindũ,
 Și-o sã mi-te jocũ la curte-mi, sã cunoscã cã-ȳi sunt stãpãnũ !
 ȳice, plãcã cu-a lui óste.—Vorba ce s'ó mai întindũ !
 Vulturi, ferele flãmẽnde și-aȳi se 'ntrebã între sine :
 Óre Robert cãnd mai vine ?

DIN 1848.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

I.

RãSPUNSÛ LUNCANÛ.

Miãria din vãrfũ de munte și Rãchitova din vale,
 Cu Mestãcãnulũ și Lunca, *) toȳi frãȳie și-aũ juratũ,
 Și trimitũ la Ungurĩ scire, cariĩ țera aũ cãlcatũ :
 Vã mai luaȳi unũ capũ și 'n traistã, dẽcã n'aveȳi altã cale.

*) Aceste patru sate se aflã în Valea-Hãtegului, în munȳi. Auȳindũ ele de intrarea Ungurilorũ în Hãtegũ, și fiind-cã acestia voiaũ sã trecã prin munȳi în Bãnatũ, de óre-ce drumulũ dela Marmure era apãratũ, cele patru sate le-aũ trimisũ Ungurilorũ scirea, cã dẽcã voescũ sã trecã pe la ei, sã-și mai iee cãte unũ capũ și în traistã. Ungurii s'aũ feritũ de ei și aũ trecutũ pe altã vale. Solia la Ungurĩ aũ trimis'ó Luncaniĩ.

2.

FÂNTÂNELELE.

De nu vrei cu noi unire, am aici să te sdrobescă !
 Țise Hatvany lui Iancu, colo sus la Fântânele ;
 Plécă, și cu oști elū vine și cu fumulū ungurescū,
 Dar' pe vale-și semēnară arme, fală și măsele.

3.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUGA DE MUERĪ.

Ungurii cu capū de mórte *) și din pinteni zornăindū,
 Mergū pe Iancu să mi-lū prindă, regele din Munții-mnierī,
 Dară când veni la luptă, fugū pământulū sguduindū —
 De o horă de muierī.

*) Căci aveaū chipiū cu capū de mórte. Femeile din Merișelū,
 conduse de Pelagia Roșiā, esū asupra lorū, Ungurii fugū.

4.

CÂMPULŪ-LIBERTĂȚII.

Patru-đeci de ani în urmă peste văi și peste munți,
 Peste rîuri mari în spume, fără luntri, fără punți,
 Alergaŭ la sfatŭ Româniŭ négra sórte-a-și îndrepta,
 Ér' în câmpulŭ celŭ de sânge ca la nuntă ei sbura.
 Acum nici pe pernă móle și cu carulŭ celŭ de focŭ
 Nu-i mai poți mișca din locŭ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

5.

EPIGONII.

Colo'n Cămpulŭ-Libertății patru-đeci de miŭ veniră
 Și jurară pentru țeră să trăescă și să móră ;
 Și în câmpulŭ celŭ de sânge câți jurar' atâți periră.
 Epigonii ađi așteptă totŭ acestia ér' să nască,
 Căci ei sciŭ rândulŭ la luptă, potŭ muri și-adóua-órá,
 Dar' ei, bieții, cum să móră, când le place să trăescă !

UMBRA LUI LAZARŪ.

(rătăcindu pe bulevardul Academiei).

Am auđitŭ c'o statuă aici mi-aŭ ridicatŭ,
 Dar' n'o vėdŭ nicăirea ... A ! ėtă Eliade !
 Adevėrata-mi statuă, căci eŭ l'am înălțatŭ !
 Dar' ce maimuță colea îmi face cavalcade ?
 Dar' colea buturuga cu tigva de bostanŭ ?
 Nu pôte fi de sigurŭ, decătŭ Dedu-Ivanŭ !

Đicėndŭ acestea umbra peri ca și o stea ;
 Dar' decă jos sub Dedu ea numele-și cetea ?

UMBRA LUI ASACHI.

(vėđėndu-și statua).

Nu 'nțelegŭ, Ieșeniŭ mei,
 Eŭ sunt micŭ ori sunteți voi ?
 Mė ducŭ Tatălui sė-ı ceiŭ,
 Mici sė nu fimŭ amėndoŭ,
 Căci ori-cătŭ m'ați scosŭ de micŭ,
 Cu voi mari totŭ mė ridicŭ.

LA MORMËNTULŪ LUI IANCU.

(sub stejarulŭ lui Horea).

Tu zaci aici, o ! Iancu, sub umbra de stejarŭ,
 Ne'nvinsŭ de miŭ de dușmani, ne'nfrântŭ nici de Cesarŭ,
 Dar' cruda nedreptate și 'nvidia fățarŭ,
 Unite, în vietŭ de tine triumfarŭ.
 Acum inse pe tŭte aicea le-ai sdrobotŭ,
 Și de-alŭ tŭu mare nume chiar mŭrtea a fugitŭ !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

C SÂNGELE LUI HOREA.

Sdrobotŭ pe rŭtă Horea, în patru l'aŭ tăiatŭ,
 Și sângerândŭ prin țeră de-alungulŭ l'aŭ purtatŭ ;
 De-atuncea Ungurimea imŭ tremură că 'n țeră
 Din picurii de sânge miŭ Horŭ vorŭ nasce éră.

ROMÂNULŪ IN STRĂINŪ.

Românulū e Românū—
 Și bunū și luminatū,
 Ce-a suptū l'alū mamei sinū
 Și 'n țeră-i peptenatū,
 Ér' dusū între străinī
 Spre-a-și lumina cei creeri,
 Se 'ntorce plinū de greeri,
 Și ca scăpatū din cânī.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Românulū tôte ușorū le 'nvață
 Ce suntū mai rele ca 'n țera lui;
 Când vine 'n țeră, vai de vieță!
 Mai ie Românulū de unde nu-ī!

* * *

Români, eū nu voiū dice, că voi în țeri străine
 De locū sē nu vē duceți! Vē duceți, chiar e bine;
 Dar' mergeți copti la minte, și nu vē duceți prinți,
 De vreți ca sē vē 'ntorceți cu ceva mai cuminti!
 Nu sciți că Stanū pătitulū plecase omū de rândū,
 Dar' omū ca elū cuminte nu va 'nturna curēndū!

INȚELEPCIUNEA SCHIȚILORŪ.

Anacharsis când întórse din Elada 'n a lui țéră,
 Și 'ndemna pe-ai săi să 'ncepă a trăi traiul grecescū,
 Elū nu 'ncheie vorba bine și-o săgétă ca o pară
 Ilū trimite 'n ceea lume de pe plaiul schitescū.
 Și venia celū Anacharsis, venia 'ntregū, cu 'nvěțătură,
 Érá Anacharsiī nostri — deșelați și cască-gură!

CU NASU 'N NUORI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cu ochiī 'n stele, cu nasu 'n nuori,
 Româniī âmbă sforăitori,
 Érá străinulū încetișorū
 Iī tăe ramulū de sub piciorū.
 Mai caută, frate, și la pământū,
 Cu nasu 'n nuori dai în mormântū!

SACRIFICIŪ DE ÓMENI.

Cei vechi, ca să 'mplinésă o datină barbară,
 (Căci pe bătrâni odată pe gârlă-i aruncară),
 Făcea momâi de paie și 'n gârlă le-arunca.
 Acum s'a 'ntorsū ér' lumea în veche calea sa,—
 Ađi ómenii pe gârlă, momâile 'mpăiate
 In cameră, 'n fotoliuri, pe tronuri cocoțate!

ROMÂNULŪ.

Sciți voi Româmulū ce daruri are ?
 Aici punū uniī lunga-ī răbdare—
 Eū credū străiniī, căci fără ea
 Puté-l'arū óre și-adi despoia ?
 Altū darū dușmanii toți l'aū gustatū :
 Românu 'n luptă e leū turbatū !
 Dar' ce-ī ajunge ? Leulū a 'nvinsū,
 Ér' vulpea, ursulū, facū linsū-prelinsū.

Minte frumósă mai are încă,
 Și 'n ea ce-și pune stă scrisū ca 'n stâncă,
 De-aceea lumea i-a scosū cuvinte :
 Româmulū tace, dar' ține minte !
 Dar' are-o smintă, ea-ī vine 'n urmă,
 Pare c'o pórtă jos în călcăiū.
 Ér' din defecte unulū flū curmă :
 Orī-când la cértă — Românu 'ntâiū !

UNDE-Ī ROMÂNIA ?

Unde-ī óre România ? O totū cautū și n'o 'ntâlnescū ;
 Unde-mī spunū c'ar' fi sē fie, eū totū alte țeri găsescū.

MAIMUȚA CIVILISATĂ.

Maimuța dintr'unu arboru vėdu unu cǎlėtoru,
 Ce jos ın a lui umbră ședėndu se desculța ;
 Elu ostenitū adorme, maimuța 'ncetișorū
 Cobore, cu-a' lui cisme ıncepe-a se 'ncălța,
 Dar' vrėndu sė-se ridice cǎdea necontenitū,
 Pân', deșteptatū drumetulū, ıi puse lațu 'n gătū.
 O mai pățescū și alții pe-aicea pe la noi!

Romāni, nu sunteți voi ?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PATRIA VIRTUȚII.

Nu-mi vorbiți mie de libertate
 Și de credință și de-adevėrū—
 Acestea 'n lume suntu vorbe late,
 Nadă la paseri ce 'n lațuri perū,
 Fapte suntu numai — colo ın cerū !

SIC VOS NON VOBIS.

Aflasem încă din vedere,
 Și stă frumos și 'n carte,
 Albinele cum dela miere
 Daă trântorii de-o parte.
 La noi înse lucru-i pe dosă—
 Intréga mierișóra
 O mâncă trântorii frumosă,
 Și-albina stă să móră.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Libertate, libertate,
 Mare ești tu la Români,
 Inse tótă, din păcate,
 Pentru lifte, hoți și câni.
 Érá celú ce țera face,
 Asudându și sângerându,
 La 'ntunerecú și fláméndú,
 Cum a fostú, și astăđi zace.

UNDE-Î MĂESTRULŪ ?

România-î o icónă cu mari cadre 'ntraurite,
 Şi 'n locū de figurî pe pânză, miî de umbre 'nvălmăşite.
 Unde eşti, divinū măestru, din ăstū haosū ferbătorū
 Să scoţi feţe luminóse şi alū ţerei viitorū!

PENTRU DOMNÎ.

BĀU Cluj / Central University Library Cluj

Carî domnescū peste popóre
 Mereū sē-şî şoptéscă 'n barbă
 O bătrână dicatóre :
 Sub pétră nu cresce iérbă.
 Mai stă 'n cartea vieţii încă :
 Unū petroiū ce stă în cale
 Celū dintâiū călcâiū orî brâncă
 Berbeleacū îlū dă de vale.

LA GĂGĂILĂ ORATORULŪ.

Ascultaī, o ! Demostene !
 Dunărea ta de cuvinte,
 Și-undele cu-a lupei linte
 Le căutaī adinsū, a-lene,
 Și, n'ai crede ce-ți voiū spune,
 Le-aflaī limpeđi de minune:
 Nicī macar baccilū de minte!

PROTECȚIUNILE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Déc' amū nainta încalte
 Cu protecțiile nalte!
 Dar' protectori unde-sū mulți
 Bieți clienții toți desculți,
 Și mereū unde se 'ndésă—
 Părulū prin căciuli le ésē.

LA MÓRTEA UNUI GAZETARŪ-REVOLVERŪ.

Te ține-acum, Satană, că-ți vine-unū gazetarū!
 Iți va descóse tóte ce 'n viețā-ai uneltitū—
 Din albū va face negru, din negru albū leitū,
 Și, luminați supuși, te-orū da frumosū afar'.

IIA RUȘINEI.

Rușinea n'are de-ajunsă vestminte —

Dar' nu la noi!...

Iia n'ajunge când dinainte,

Când dinapoï.

Și togmaï cela ce fără iie

Prin lume-o 'mpunge,

Mai iute c'altulă, ori cine fie,

La țintă-ajunge.

PE MORMENTULŪ UNUI DEPUTATŪ.

Repauséză 'n pace, o! mare deputatŪ,

Precum și tu tribuna în pace ai lăsatŪ.

Dincolo dee-ți TatălŪ fuiorŪ sē-ți mērgă gura,

Căci nu iaï sārăcimeï cu vorbe bucătura.

LA CAVALERULŪ TÂRFALĂ.

De nu cređi, că sunt curatŪ,

Uite ici la peptulŪ meŪ,

Nu-ï de nimini decoratŪ,

DecătŪ sus de DumneđeŪ.

BLAJULŪ.

Blajulŭ cândva ca făclie
 Nóptea nóstră lumina,
 Strigătu-i de bărbăție
 Tótă Dacia deștepta ;
 Astăđi — în tăcere-adâncă
 Moștenirea și-o mănâncă.
 Și mă dóre, multŭ mă dóre!
 Am crescutŭ în alŭ lui sóre!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

RĂSPUNSŪ.

Nu cãrtiți, cãci eŭ în urmã mi-am strînsŭ cortul ș'am plecatŭ ;
 Ah! de-ați sci voi cãte lacrimi la plecare am vãrsatŭ !
 Și-am plecatŭ nu 'n tinerețe, nu de dorŭ deșertŭ aprinsŭ,
 Ci 'ncãrcatŭ cu-atãți pe umeri și adâncŭ pe plete ninsŭ,
 Èrã doï și alŭ meŭ sufletŭ aŭ rãmasŭ pe vechiulŭ plaiŭ,
 Și-am luatŭ aici cu mine dorulŭ țerii și-alŭ ei vaiŭ.
 Ah! dar' spuneți cine óre, sufletŭ dreptŭ și neclintitŭ,
 Aŭ pututŭ aci sã stee sãu cari stãndŭ n'aŭ nebunitŭ ?
 A' lui Șincai, Miculŭ, Maiorŭ, umbre mari și óse sfinte
 Zacŭ perdute 'n țeri strãine, putređescŭ fãrã morminte,
 Și Bãrnuțŭ, divinulŭ mentorŭ, numai mortŭ a fostŭ primitŭ,
 Èrã Mureșianŭ și Iancu aŭ rãmasŭ... și-aŭ nebunitŭ!

PE PÓRTA CETĂȚII NOVA-SYBARIS.

(După originalul grecesc).

Pe-aci 'n cetatea de mii păcate,
Pe-aci la lungă și grea durere,
La fere 'n ómenî împelițate,
Isvorù de-otravă diredù cu miere;
Credinți, ilusii, voi cari întrați,
Și consciința afar' lăsați!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PE PÓRTA NOULUI SION.

(După originalul ebraic).

Pe-acéstă pórtă ușorù întrați,
Impregiurù numai se vè tăiați
Credință, lege și consciință—
La cealalte nu-î trebuință.

NOI ȘI ȚERA.

Ce folosă c'amă liberată
 Țera, dar' nu și pe noi,
 Ci în rele vechi și noi
 Mai adâncă ne-amă cufundată.
 De vremă țera s'o nălțămă,
 Intâiă noi să ne 'ndreptămă!

DECĂTŪ DULCEA ȚERĂ

Decătū dulcea țeră, sântulū ei pământū,
 Număi sus în ceruri Tatălū e mai sântū ;
 Totū ce este 'n lume mai mărețū, mai rarū,
 Sus pe-alū ei altarū!

ȚERA MICĂ.

O țeră mică
 Iubirea mare
 Sus o ridică
 Și-o face tare.

SUNT ROMÂNŪ.

Sunt Românŭ, Românŭ sĕ morŭ,
 Şi nu schimbŭ cu DumneĎeŭ,
 DumneĎeŭ i-alŭ tuturorŭ,
 Eŭ voescŭ sĕ fiŭ alŭ meŭ.

OMULŪ LUMINEI.

Ca şi steagulŭ este omulŭ, ce lumina pŕtă 'n lume !
 Fericitŭ cĕnd elŭ din luptă sĕ re'ntŕce sfăşiatŭ,
 Atunci scimŭ, cĕ a' lui raĎe înscrumat'aŭ negre nume
 Şi 'n alŭ luptei crunt încærŭ la mulţi calea le-a 'nsemnatŭ
 Eră lumea viitore în alŭ gloriei altarŭ
 Ilŭ înalţă, i se 'nchină şi se împle de-alŭ lui darŭ.

EROULŪ BĚTRÂNŪ ŞI MŐRTEA.

—De n'am fugitŭ de tine cĕnd clocoteam de vieţă,
 Şi cĕnd puteai cu-unŭ suflu sĕ stingi a mea lumină,
 De ce nu vini acuma, tu, cea mai îndrăsnĕţă ?
 Nu veĎi, de bĕtrĕneţe aĎi braţu-mi frĕntŭ se 'nclină—
 Ah ! braţulŭ meŭ odată de vieţi secerătorŭ !
 —De vieţi atunci... şi-acuma de mŕte-omoritorŭ.

INȚORIRI.

Frumosū e pisculū când pe-a lui frunte
Dalbele rațe ȝorindū se 'ncingū,
Pe când în vale e nópte-adâncă,—
Multū mai frumóse suntū fruņi cărunte
Când de prin timpuri, departe încă,
Idei mărețe lucindū rēsfrângū.

CRÂNGULŪ CŪ SPINIŪ.

Poesie, poesie,
Tu esti cerul pe pământu,
Tu esti sora in mormentu,
Si prin tine toata via,
Ah! dar sanții tui preoti,
Cununați adese cu spini,
Dintre toti cei mai divini,
Cei mai rari suntă dintre toti!

VIETEILE POETULUI.

In astă lume divini poeți
Trăescū nu una, ci trei vieți;
Una-î acéstă vieță-amară,
Care-o trăesce și omū și fēră,
ÉR' alta-î traiulū ce 'n mintea lorū
Și-lū facū ca raiulū înfloritorū,
Și toți în lume îlū potū vedea,
Ei singurī inse îlū sciū gusta.
ÉR' alta-î vieța, când numai suntū,
Care 'nfloresce pe-alū lorū mormētū.

ORIGINEA CELUI MARE.

Tu, ce ȳci că cântăreţul scóte cântece divine
 Şi răpese-a' nóstre inimă numa 'n ȳile dulci, senine,
 Ai uitatú c'a' lirei córde în stejarulú umbritorú
 În dulci, linişтите timpurí, nu scotú macar unú fiorú,
 Ai uitatú că frunţa 'n codru zace mórtă fără vântú,
 Ér' câmpia aurită pare unú întinsú morméntú,
 Şi cea mare albăstrie în linţoliú pare 'nvêlită,
 Ér' divina ei putere tristă, 'nfrântă, amorţită!
 Ai uitatú c' Omerú bêtránulú, alungatú de-amara sórte,
 A cântatú acele cânturí, ce în eternú nu sciú de mórte!
 Ai uitatú, că Alighieri, elú ajunsé 'n Paradisú,
 Numai dupăce din ţéră de-ai sei fraţi a fostú proscrisú!
 Ai uitatú, că tristulú Tasso celú Sion l'a liberatú
 Când adâncú în închisóre zăcea 'n lanţurí ferecatú!
 Ai uitatú c'a depinsú Milton creaţiunea cea divină
 Numai dupăce-şi perduse sânta ochilorú lumină!
 Ai uitatú că 'nstrăinată lebeda din Bolintinú
 A cântatú măriri trecute şi-a pređisú măriri ce vinú!
 Ai uitatú că Mureşianulú, când mai crudú turba şerbie,
 Sunândú cornulú re'nvierei deşteptat'a România!
 Ai uitatú!... Sê scií că 'n lume totú ce-í mare şi divinú
 N'a născutú şi nu va nasce decâtú din amarú şi chinú!

CUM SĂ FIE POETULŪ.

Numai acela este poetŪ,
Care-ı ca vântulŪ ce-acum încetŪ
Sufă prin ierburi peste câmpii,
VărsândŪ în aerŪ mirosuri miı,
Acum prin codri trecândŪ uşorŪ,
Şoptesce dulce, amăgitorŪ,
Acum vântejuri nală 'n tării,
Palate scóte din temelii,
Răstórnă codri, răscólă mare,
Şi pune lumea tótă 'n turbare.
Precum adie şi turbă vântulŪ...
Aşa, poete, să-ţi fie cântulŪ.

POETULŪ ȘI REGELE.

Regele și cu poetulū, amēdoi se parū de-o fire,
 Fie-care între ómeni șede colo pe nălțime;
 Intre ei cu tóte-acestea este-o mare osebire:
 Înălțimea unui rege razimă pe putređime,
 Pe cadavre, pe-oseminte, pe-alū popórelorū mormēntū,
 Ér' poetulū -- o suflare o trimite pe pāmēntū,
 Osemintele se scólă, pétră négră se ridică,
 Și mormēntulū se desface... regele ca o furnică
 Se amestecă 'n țērînă... și poporulū înviatū
 Iși iă calea luminósă ce poetulū i-a 'nsemnatū.
 Ér' poetu 'ncinsū de rađe se înalță peste nuorī
 Intre cei nemuritorī.

DIAMANTULŪ ȘI POESIA

Ca 'n diamante și 'n poesie,
 Lustrulū se nasce din măestrie,
 Și făr' acésta chiar geniū sântū—
 Elū scrie 'n apă și cāntă 'n vēntū.

FĂRĂ DUMNEDEŪ.

De-ar' fi poetulă căduțu din ceru
(Poeți, iertare la toți vė ceru,
Căci toți vė credeți din ceru născuți,
Precum suntă ângerı din raiu căduți!)
Și anı o miie de-ar' totu trăi
Și de-ar' totu scie și-ar' ciripi—
Tóte-oru se fie sfară și fumă,
N'o se rėmână nici macar scrumă,
De cumva cerulă și Dumneđu
Nu stău ascunse în sinulă seú !

* * *

Precum se nasce paserea cãntă,
Și nici poetulă de n'a născută—
Cu miı de dresurı de-ar' fi fãcută,
Elă nici n'aprinde și nici nu 'ncãntă,
Și-ori-cãtu se cãnte, elă cãntă mută.

ROGULŪ-ALTARŪ.

Mirosŭ tĂmăia ĩmbĂtĂtorĭŭ
 Nu dĂ pĂn' n' arde pe viĭ cĂrbunĭ;
 Nu dĂ nici geniulŭ pĂnĂ nu-lŭ punĭ
 Pe-alŭ suferinĭĭ rogŭ arĊĂtorĭŭ.

ALEGEREA MEA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In a' lĂmeĭ timpurĭ m'am fostŭ afundĂtŭ,
 Ca sĂ-mĭ scotŭ luminĂ, viĂġta sĂ-mĭ desfatŭ,
 Dar' ĩn istorie eŭ n'am ĩntĂlnitŭ,
 Ci minciunĭ Ńi sĂnge, vaerŭ Ńi crĂŃnitŭ.
 La filosofie de-aici m'am nĂlġatŭ,
 Ca de sus la lume eŭ prin ea sĂ catŭ,
 Dar' ea 'n locŭ ca lumea sĂ ne-o lumineze,
 AltĂ lume nĂuĂ vre sĂ 'ntemeeze,
 Ńi-am ġisŭ: cine 'n lume trĂindŭ totŭ nu crede,
 Cum sĂ crĂdĂ 'n lumea care nici n'o vede?
 Atunci poesiei Ńerbŭ m'am hereġitŭ,
 Ńi ea lumea, cerulŭ, mi le-a desvĂlitŭ.

CĂUTAREA PILEI.

Când eu începusem să cioplescă la versuri,
Să nu-mi scârțăescă în a' sale mersuri—
Mergă în o dughenă „La-Musă“ anume,
Să-mi cumpără unelte ca și altă lume.
Ea dichisuri multe îmi pune nainte
Să-mi alegă din toate eu după a mea minte,
Pila înse care mai multă o doriam
Nu puteam să o aflu ori-câtă o căutam.
Te rogă, lele Musă, am disă încurcată,
Am citit în cartea unui învățat,
C' ar' fi o uneltă carei pilă-i dăcă,
Fără care-acestea nu plătescă nimic.
Căutându lungă ea-mi dăse: cin' te-a păcălită?
Nu scii că din modă pila a eșită?
Încă, fie-ertată, buna îmi spunea,
C' aușit de pilă, dar' n' o cunoscea.

LITERATURA-CIRCŪ.

La noi literatura e togmai ca și cirulū,
 S'adună 'n tótă séra la mai nimica târgulū :
 Unū calū ce jócă polca, unū mǎgǎrușū sconatū,
 Ce numéră și spune, venit'aī treazū séū beatū ;
 Unū ursū ce 'ntinde-o horă cu-o târlă de căței,
 Unū elefantū cu doba, la capū cu clopoței,
 Elene sufulcate, cu pulpele pernóse,
 Achilī, Priapī și Herculī cu vinele vêrtóse,
 Și clovni ce-alérgă, strigă, și-și daū vêrtejū de-a róta—
 La d'astea valū s'adună și cască gură glóta.
 Dar' scóte colea Musa în mantă-ī învêlită,
 Dincolo pe Apollo în toga-ī pătulită—
 Eī cerulū și pământulū de-odată le 'nlumină—
 Și o sē vedī sirmanulū sobolū fără lumină,
 Cum trece gură-cască îngreunându pământulū ...
 N'aude nici nu vede, în tigră-ī suflă vântulū !

MUSELE ALUNGATE.

De ce sóre, luna plină,
 Nu lucescū cum aū lucitū,
 Ér' a stelelorū lumină
 De ce óre s'a pǎlitū ?

De ce rosele și crini,
 Viorele și bujorū,
 Nu 'nflorescū cum spunū bătrâni,
 Că 'nfloriaū pe timpulū lorū.

Er' prin codri dalbe ține
 De ce nu mai întâlhimū,
 Cum prin cântece bătrâne
 Minunați noi auzimū ?

Sorele, lună și stele,
 Le-aū tocitū ai nosti poeți,
 Și prin crini și viorele
 Semēnatu-ne-aū scăeți.

Er' pe dalbele de ține
 Atătū mi le-aū alergatū,
 Pân' de spaimă și rușine,
 Aū fugitū și ne-aū lăsatū.

MUSA ROMÂNESCĂ.

Țeș! e grósă 'ntre urechi
 Musa nóstră románescă,
 Scrie făr' sê-se gândescă,
 Când și mórea de curechiũ
 Cere timpũ sê-se năcrêscă.

CHEMAREA POETULUI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

—Tu nici odată, frate, în cântecele tale,
 Cu mari și tari ai lunei nu știu sê fii vorbitũ,
 Precum facũ toți poeții în visurile sale,
 Și încă fie-care se ține fericitũ.
 La salvatori, la mentori, minciunile mării,
 Unũ firũ de smirnă macar odată n'ai aprinsũ.
 Poeții 'mpletescũ singuri cununa nemurirei,—
 Pe care ei nu-i cântă, trăindũ încă s'au stinsũ.
 —O! câți poeți, amice, cu nume rușinóse
 Frumósele lorũ scrieri, láudândũ, și le-au mânjitũ!
 Mai bine sê-se stingă miĩ nume luminóse,
 Decâtũ sê dai viêța la unulũ pângăritũ.

LA EPIGRAMĂ.

—Frumosă Epigramă, cu ochi scânteetori,
 Cu buze ridetóre, dar' ageri colțișori,
 Cum se te farmecú óre, se sciú că mă iubesci,
 Și ce se 'ncepú se-mi crească și mie dinți șerpesci?
 —Adună 'ntâiú, poete, vederi și cugetări,
 Și multe și mărunte de peste țeri și mări,
 Vêdute, nevêdute, din cerú, de pe pământú,
 Și nu veghia pe niminú, mărețú, mișelú seú sântú ;
 Culege-apoi pe plaiuri a' țerii tale flori,
 Le pune tóte 'n ólá spêlatá de trei ori,
 Amestecá-le 'n urmă cu fiere și cu miere,
 Și dá-le focú, și-atuncea, mă jurú pe-orí-ce veí cere,
 Mie-mí va cresce dorulú și ție colțișori.
 Și decá lumea astáđi cordișú se va uita,
 Ca fármecatá mâne 'n cerú te va nălța.

NESTORIÍ ȘI ACHILIÍ MODERNÍ.

In vechimea vigorósă Musele prin munți ședeau,
 Și chiar ghiujií grei de ڟile pân' la ele se suiau,
 Dar' vêdêndú, că cei de astáđi, ofticoși și slabi 'n vine,
 Nu potú sus se-se mai sue 'n regiunile senine,
 Coborít'aú jos la țerá, prin respintií staú de masú,
 Unde le-aflá și cei Nestorií și Achilií uđi sub nasú.

METAMORFOSA POETILORŪ.

Și nu 'ndeșertă poeții vorbescă atătă de stele,
 Căci și ei, mititeii, suntă togmaî ca și ele.
 E ficsă unulă, ér' altulă prin nuorî rătăcesce,
 Séu împregiurulă altui pân' móre se 'nvêrtesce ;
 E negurosă ună altulă și fără simburelă,
 Să-lă puni în tească și-o rađa nu poți să storci din elă.
 Ér' altulă se ridică și sbârnae ca ună smeă,
 Și trece și s'afundă în negrulă noptiî hăă ;
 Ună altulă își întinde, de ceruri nu-lă încapă,
 Inflată și 'nfoiată, o codă — fără capă !
 Ună altulă la 'ntunerecă mijesce, pâlpăesce,
 Cum nóptea licuriciulă în iérbă licuresce,
 Dar' răsărindă celă sóre, unde-ai cređută poeți,
 Veđi număi vermuleți.

PĂMÊNTULŪ SCRIITORULUI.

Fie-care flóre are-ală seă pămêntă,
 Scriitorulă încă are-ală seă poporă,
 Schimbă-le din loculă și din țerna loră :
 Flórea 'mbracă fața tristă de mormêntă,
 Scriitorii paliđi călărescă pe vântă.

GĂTELA POESIEI.

Mă 'ntrebi, ce-î poesia și câte 'n ea se ceră ?
 Mii stele scânteioase într'ună senină eteră,
 Ori celă noiană albastru răsfrântă în limpedă vală,
 Său rose închiegate în luminosă cristală ;
 Cristală și vală și eteră, când turburi ele-oră fi,
 Nici ceruri, stele, rose, tu nu le vei zări,
 Ori-câtă ară străluci.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CELŪ NEMURITORIŪ.

Unii ca să-î vadă lumea îndelungă și 'n depărtare,
 Sus pe dealuri de cadavre nalță-se triumfători,
 Alții de pe vrafuri d'aură privescū lumea cu 'ngânfare,
 Și de este-o nemurire — singuri suntū nemuritori !
 Dar' poetulū n'are aură, nice macar ună grăunte,
 N'are arme nici cunune adunate în resboiū,
 Neapusă înse rađa însorește nalta-î frunte,
 Și străluce peste lume pân' la diua cea de-apoi.

IMPĂRĂȚIA POETULUI.

Poetul este-unu împăratu
 Și l' a lui împărăție
 De margini niminî nu i-a datu,
 Nici elu singuru nu le scie.

Și-i domnă nu numai pân' trăesce,
 Dar' togmai dupăce-a muritu—
 Elu totu mai tare 'mpărătesce,
 Și totu din ce mai strălucitu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Geloși ai plebei împărați,
 Nebuni la gónă mi l'aú luatú,
 Și totú ce-i mare alungatú,
 Și toți cari lingú — încoronați.

ARMELE POETULUI.

Poetul are pe buze miere,
 Sub limbă-ascunsă se pórte fiere,
 Căci și albina-i cu miere 'n gură,
 Dar' acú și fiere pórta 'n cucură.

Iși are leulă brâncă și vierulă colții mari,
 Ér' cerbulă sprintenia și paserile sborulă,
 Și vulpea viclenia, ér' șerpele omorulă,
 Avutulă chei de aură și regiă arme tari,
 Și furci și grele lanțuri și negre închisoră;
 Cu-acestea fie-care se apără, omóre.
 Poetulă are-o armă din tóte mai ușoră,
 O pénă, dar' mai tare cu miă de miă de oră,—
 Cu-o 'mpunsetură-omóre avuți și împărați,
 Pe ei și ală loră sufletă și vieța viitóre;
 Și nu-i nimică se-i scape, nici câmpuri de 'narmați,
 Nici ecatómve d'aură, nici temple soritóre,
 Suntă morți și-ale loră umbre de putrejune pline,
 Le 'ncungiură cu spaimă cu toți cei următori.
 Și totă cu-aceeași armă pe ómenii de bine
 Poetulă îi ridică la cei nemuritori,
 Și-i face se lumine ca sórele în lume,
 Și lumea 'nminunată se 'nchină l'a' loră nume.

* * *

Făr' amoră și fără vină
 Poesia-i numai chină;
 Fără spadă, fără ură,
 Și Omeră i-ună cască-gură.

POETULŪ ŞI FURNICA.

Poetŭ, furnică, se parŭ de-o sŏrte,
Micŭ în vieŭă ŝi marŭ în mŏrte ;
Acésta 'n ambră, cela 'n morméntŭ,
Devinŭ odŏre pe-acestŭ pămêntŭ. -

O PREFACERE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ceva bunŭ de vreŭ sê faci,
Corpu 'n spiritŭ sê-lŭ prefaci,
Décă vreŭ sê nascŭ unŭ totŭ,
Spiritulŭ fă-lŭ corpŭ detotŭ ;
Numai din aŝa schimbare
Pŏte nasce ceva mare.

SĂ TE MIRI?

Dupăce Tatălū lumea făcu,
 Cu mulțămire privindū stātu
 Și 'n sineși ȕise : e fôrte bine !
 Dar' omulū una de-atuncea ține—
 Cărtindū lucrarea lui Dumneȕeū :
 Una nu-ī bine, alta e rēū !
 Sē te miri ôre când ție-ți ȕicū :
 Una nu-ī bine, alta-ī nimicū ?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LAUDA TĂCUTĂ.

Lădatū de-unū tontū sēū de-unū amicū,
 E mai puținū decâtū nimicū ;
 Êr' unū dușmanū, sē scii, când tace,
 Că singurū mare laudă-ți face.

GURA LUMEI.

Aşa nu-î bine, aşa e rău !
Îți ȃice lumea orî ce-î lucra.
Tu tacî și lucră de capulŭ tĕu,
Și lumea latre cum i-a plăcea.
L'a lumei gură, de multŭ se scie,
Nu-î leacŭ sub sóre, decătŭ cea glie.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
RĚSTIGNITŬ-FERICITŬ.

Cine-o carte scrie,
Ilŭ judec'o miie :
Eŭ ilŭ fericescŭ
Děcă-lŭ rěstignescŭ.

PE STÂNCĂ.

Și ce crezi, e rău c'alesulă nu s'amestecă 'n țărână ?
 De s'amestecă, măgarii la totu pasulă ilă îngână,
 Bróscele își înflă gușa și se 'nhólbă-orăcăindă,
 Șerpii scapără din limbe, cu venină în elă țîșnindă ;
 Dar' așa elă sus pe stâncă stă și lumea priveghézá,
 Și din când în când cu fulgeră sgudue și luminéză.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SIHASTRULĂ.

—De ce nu coboră la turma, ce pe-a gloriei câmpie,
 Pasce verde nemurire și s'adapă cu-ambrosie ?
 —Intr'ó turmă de maimuțe leulă s'a fostă încurcată,
 Și nu mai credeaă nici iepură, că e leulă împérată.

* * *

(Continuându)

Mai voiü se fiü unü vulturü, ce singuritä din stâncă
 Privesce cu mărire în valea cea adâncă,
 Și, peptulü plinü de flacări, s'aruncă când și când,
 Și cele lighióne se 'nspaimă tremurându,—
 Decätü în laculü putredü s'orăcăescü în chorü
 Cu-alü bróscelorü poporü.

CUNUNA POETULUI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

—De unde își aü regiü cununele de laurü ?
 —Lorü le-aü vëndutü poeții pe altele de aurü !
 Și verđi erau atuncea, dar' ele s'aü uscatü,
 Uscate-apoi cu sânge în urmă le-aü pëtätü !
 Lăsați, poeți, voi încă aceste foi pëtate
 S'ating' a' vóstre têmples de rađe luminate ?
 Lăsați se mi le pórtes acei ce le mânjescü
 Și têritoriü care cântându îi lingușescü !
 Cununa cea mai mare i-o inimă curată,
 O minte strălucită și-o frunte ne'nchinată.

PRECUPEȚII LITERARI.

Strigă gura câtă îi ține :
 Dați aici la marfă-alésă !
 —Vă rog, din kódă de câne
 Aveți sită de mătasă ?

LA CEI DIN ELICONŪ.

—De ce nū te sui și tu la noi în Eliconū,
 Să ne cetesci ce-ți spune bálaiulū Apolonū ?
 —Dorescū să nu vă dóră ce mă siliți să spunū :
 Mă temū de-a' vóstre fumuri să nu coborū nebunū !

MUSCĂ ȘI MUSCĂ.

Mii de musce sē-s' adune,
 Miere nu facū, în zadarū !
 O albină de se pune
 Imple coșulū de nectarū.

ȚINȚARULŪ ROMÂNESCŪ.

Unŭ elefantŭ țințarulŭ privindu-lŭ îi ȃicea :
 De m'ar' cȃnta Virgiliu țințarŭ sŭ fiŭ așŭ vrea.
 Țințarulŭ îi rŕspunse: Pe-aicea pe la noi,
 In elefantŭ ne schimbȃ, carŭ urlȃ din cimpoi.

SCIINȚA ȘI PROSTIA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Eŭ mulțȃnescu-ȃi, dŕmne, cȃ ai lȃsatŭ sŭ fie
 De-olaltȃ osebite sciinȃ șŭ prostie,
 Cȃci, ori-cȃtŭ cea mulțime nu scie sŭ distingȃ,
 Cu timpŭ inŭse sciinȃ totŭ are sŭ invingȃ.
 Șŭ-orŭ cȃtŭ se inflȃ astȃȃi o curcȃ beatȃ 'n pene,
 Ca mȃne-orŭ arunca-o cu toȃi in buruene;
 Cȃci, vorbȃ romȃnȃscȃ, prostia ce-i din fire
 In ceruri de-ai sui-o totŭ n'are lecuire.

MULȚIMEA.

Ce cugetă mulțimea de locū mie nu-mi pasă!
 Adecă ce-î mulțimea? O óie mare, grasă;
 De córne mi-o ținū uniî, mereū alțiî o mulgū,
 Ér' alțiî îi tindū blana, o tușină și-o smulgū,
 Și unde-o 'mpinge-o mână, acolo ea se duce,
 De capu-i unū pasū macar nu scie cum s' apuce.
 Eū singurū pe-a mea cale mă ducū încetișorū,
 Și unde calcū odată se simte-alū meū piciorū,
 Ér' care-mi esū în cale și vreaū sē mă 'ncolțescă,
 Sē spună cele javre, ce-avură sē pățescă.
 Sē nu te superi dară, iubitulū meū Căscăū,
 De mi-î vedē ici-colea că voiū glumi seū rīde—
 Pân' nu-î închide gura și ochii-ți vei deschide,
 Sē poți și tu în urmă sē mergi de capulū teū.

MARTIRULŪ.

—Frați, voi rosele v'alegeți, mie spiniî mi-î lăsați!
 —Așa-î lumea, lege veche din strămoși, fie iertați.
 —Mulțămire, mulțămire, îi primescū prea bucurosū!
 Rosele suntū ađi pe frunte, mâne tóte-aū veșteditū,
 Érá spiniî, ce 'n cunună óre-când s'aū împletitū,
 Până ađi i-admiră lumea sus pe fruntea lui Christosū.

SIMPATIE.

Scrie, încurcă vre-o nebunie,
 Și lăudătorii o să-se 'ntrecă ;
 De 'ncondei înse vre-o mirodie,
 Sub nasu totu tontulu ridichea-ți frécă.
 Vrei să te laude — atunci n'alege,
 Rotunde 'n colțuri mestecă, drege,
 Și toți voru dice: „dumnezeescă !“
 Căci și ei togmai așa cârpscă !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ADRESE PERICULÓSE.

De tóte 'n lume poți să vorbesci,
 De dóuë lucruri să te păzesci—
 De-Olimpă, Parnasă ;
 Nu dici o vorbă — și mi te 'nhață,
 Căci ea rësare la dei în față,
 La Muse 'n nasu.

NU CREDŪ.

Poesia-ı darŭ din cerŭ !
 Lumea Ńice, eŭ nu credŭ—
 Căci din căte-audŭ Ńi vedŭ,
 PoeŃii de fόμε perŭ,
 Ńi cari totuŃi mai trăescŭ,
 Ei trăescŭ, căci se târescŭ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IN INTUNERECŪ.

Când am privitŭ la flóre am statŭ Ńi-am cugetatŭ,
 Ńi 'ntr'alte minunate Ńi-acestea le-am aflatŭ :
 Ea crece Ńi 'nfloresce din mică răděcină,
 Ce zace la 'ntunerecŭ ascunsă sub țărînă,
 Ńi-am ăisŭ atunci în mine : m'ascundŭ Ńi eŭ de lume,
 Că pôte-aŃa voiŭ scôte vre-o flóre mai de nume.

CIOCÂRLIA ȘI PRIVIGHITÓREA.

—Cu inimă voiósă, cu ochii țintă 'n sóre,
 Nălțându-mă la ceruri pe-aripile-mi ușóre,
 Răversü în lume doine stropite cu nectarü;
 Tu tótă nóptea 'n tufă mi te bocesci amarü.
 —Ai numai o greșélă, conciată cântátóre :
 Te 'ntorcí în urmă éráși — în drumü la băligarü.

O MARE NEBUNIE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Maí mare nebunie
 Nu póte së maí fie
 Decátü ce-a đisü Horațü :
 „Că unü poetü se nasce“ ;
 Așa dar' nu se pasce
 Ca boulü pe fênațü.

De-atunci ori-cine 'nchiégă
 Și dóue 'n teiü ími légă—
 I-alü Muselorü bätü,
 Și-ori-cätü së-í đici că nu-e,
 Elü vieța stă së-și pue,
 Că s'a născutü poetü.

CĂLARE PE STELE.

Precum pictorulü depinge a' lui cadre răpitoare
 După viile modele ce i-au statü, ce-a 'ntrevădütü—
 Cântărețulü și elü cântă pe-a' lui córde sunătoare,
 Precum inima îi spune, ce 'n vieță-a petrecütü,
 Ér' aceia ce vénézá sus prin nuorü a' lorü modele,
 Ii veđi điua în amédă călărindü nebuni pe stele.

MĂRĂCINILE POESIEI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Veđi, florile țeranulü le smulge de prin grâu,
 Le-adună și le arde séü jos le dá pe rîü,
 Căci orü-cätü de frumósă së fie 'n grâu o flóre,
 Când prea se rëslățesce totü grâulü ea-lü omóre.
 Poețilorü, mai smulgeți din ale mărăcinü,
 Căci nu vë vedemü grâulü de rose și de crini!

LA UNÜ BATE-VËNTÜ.

Decätü te 'ntinđi s'ajungü la stele,
 Mai bine stăi mai tupilatü;
 Jos iérbă verde, floricele,
 Sus Iele, pajuri, vëntü turbatü.

CA LA NOI LA NIMINȚ.

—In Galia bătrână odată s'aduna
 Intr'unu orașu poeții, la luptă se lua ;
 Invinșii făcea laude celoru învingători,
 Ér' cei mai rei cu limba siliți era se-și ștergă
 Divinele lorū scrieri, ér', decă nu, lictori
 Mi-i arunca în gârlă, ori mi-i lua la vérgă.
 Era 'nțelepți barbarii ! Ce-arū mai plăti la noi
 Să iaș la vergi pe uni, pe alți se-i puni a-moi !
 —Te 'nșeli, iubite frate, la noi pe cei mai buni
 I-arū pune ca se laude pe cei ce-a-moi îi puni !

NÓUËLE DANAIDE.

Trecui prin iadū în visū
 Conduș de-unū vechiū poetū,
 Și cercetându încetū
 Elū tóte mi-a descrisū ;
 Pe Danaide ínse noi nu le-amū mai aflatū,
 Cu-Olimpieni pe tóte Eacū le-a fostū schimbatū.

CIMILITURI.

Unu țigănușu se puse la foi, întâia oră,
 Ér' Dada cu barosulü chiora pe lăicióră ;
 Dar', nesciindü purdelea cum merge la suflatü,
 In locü s'ardice foi, mereü i-a apësätü,
 Pân' foi leșinară și steter'a sufla,
 Ér' Dada cu barosulü amenințändü striga :
 „Dar' cum voesci së sufle când sufletulü le scoți ?
 Odată mi-i ridică și apasă-apoi câtü poți !“
 Așa făcu purdelea, și bine sufla 'n foi,
 Poeți ! . . . Dar' las' de-odată, voiü spune mai apoi.

* * *

Se pune apoi Dada și 'ncepe a sufla,
 Ér' pe purdelü ilü pune ciocanulü a-lü înfla ;
 Dar' elü în totü minutulü scotea ferulü din focü,
 Și-orî-cätü îi da pe cöste, nu se forma de locü.
 Cruntändu-s'atuncî Dada așa îi cuvêntéză :
 „Mêi, lasă-mi-lü în vatră pân' roșu scânteiezá,
 Și-atuncî în orî-ce formă ilü poți schimba ușorü !“
 Poeți, luați pe Dada ! E bunü învêțătorü !

COPIII LUI CĂSCĂU.

Ađi sus în ceru, ér' mâni turnađi
 În alu uitării hău—
 Suntü tođi „copiil minunađi“
 În ochil lui Căscău.

OLIMPULŪ ODATĂ ȘI ACUM.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ce folosü, sirmanü Olimpe,
 Că 'n vechime eraı mare :
 Feđi și deı pe-a' tale têmepe,
 Astăđi mumii literare!

PE MORMËNTULŪ LUI CĂRLOVA.

Ușórá, Cărlovă, țérina sě-ți fie,
 Cum limba ușórá tu 'ntăiü ne-ai făcutü ;
 Și dulce vieța-ți c' a ta poesie
 Sě-ți fie în lumea în care-ai trecutü.

2 CERINȚELE EPIGRAMEI.

Ca scânteia fie, mică, lucitoare,
 Și ca ea de grea,
 Atunci epigrama, fie ghimpă seă fiore,
 Jură că va plăcea.

STRĂLUCIRI DEOSEBITE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cărtea mea se osebesce

De-a ta numai într'ună locă;
 Pe-afar' a ta strălucesce,
 A mea numai la mijlocă.

ORIGINALŪ ȘI BANALŪ.

Ce-î limpede și regulatū,
 Să scii că e originalū,
 Ce-î turbure și încurcatū,
 De nu-î absurdū, este banalū.

CRITICULŪ ȘI TINERIMEA.

Se cade câte-odată unŭ criticŭ a lăuda
 A' tinerimei lucruri și când nu s'arŭ părea,
 Căci flori și buruene cu greu se oselesc—
 Intâiu când primăvera în crânguri incolțesc;
 Și fără de căldură în cea mai bună glie
 Semința móre stérpă, orî-cătŭ de-alésă fie.
 Dar' rosă se nu facă din răsăfatŭ bujorŭ,
 Nici busuiocŭ se-î dică la tufa de mohorŭ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CONSTELAȚIUNEA.

Constelațiune nouă pe cerulŭ românesc—
 De stele mari cu kódă, chiar sorî, de nu mințescŭ!
 Eî depărtați se spune c'arŭ fi strălucitori,
 Dar' când se împreună, cerescii călători,
 În locŭ se lumineze, chiar ziua o 'nnoptéză,
 Și-ți trebue lumină se-î poți vedé 'n amédă.

NUME FURATŪ.

Și scii de ce nu-mi place să merg în coterii?
 Căci cei din întru laudă, ér' cei de-afară 'njură,
 Și ce-î la unii nectarū, la alții-î saramură,
 Și unde ești, în urmă tu singurū nu mai scii.
 Dar' nelăudatū de nimini, mai multū însē 'njuratū,
 Odată, de-î fi ceva, de toți vei fi căutatū,
 De unde nu, mai bine să nu 'ncurcămū cea lume,
 Voindū de ađi pe mâne să ne furămū unū nume.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

UNŪ VREA-POETŪ.

—Ochiū vėdū, inima cere!
 —Eū îți credū, dar' n'am ce-ți face.
 Indeșertū, când n'ai putere—
 Lasă beata Musă 'n pace.

* * *

N'aū sē-ți placă ai mei crini—
 Mai nainte am sciutū.
 Cine róde mărăcinī
 Tóte florile îi putū.

DELA VORBĂ PÂN' LA FAPTĂ.

Nu vă place ce facă eu,
Faceți voi mai bin' ca mine :
A cârti nu-î lucru greu,
Dar' e greu să faci mai bine.

PENSIA NEMURITORULUI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ună poetă nemuritoră,
Ce ducea vieță-amară,
Cere pensie la țeră,
Er' ună gură-căscătoră,
Ce se cheamă deputat,
S'a sculat și-a cuvântat :
Cine e nemuritoră,
Cum de fôme-o să mai péră?

UNŪ POETŪ FĂRĂ FUNDŪ.

Décă este-adevëratŭ,
 Că ce-î turbure i-afundŭ—
 Ca Bahluiulŭ ești curatŭ,
 Și ca elŭ fără de fundŭ.

* * *

„Este-adâncŭ poetulŭ, căscați și-admirați,
 Dar' de una numai, vë rogŭ, nu uitați :
 Ori-ce bălțișoră pentru unŭ brotanŭ
 Este-unŭ oceanŭ“.

Așa scria unulŭ cândva, nu sciŭ unde,
 Și ce elŭ scrisese dreptŭ la noi rëspunde.

ROMANTISMULŪ BRUTŪ.

Până erī ne dați ființe cu viéță și cu fapte,
 Ađi pe omŭ ca unŭ cadavru ilŭ întindeți și-lŭ tăiați,
 Și ce-ī mai murdarŭ într'ênsulŭ voi alegeți și lăudați,
 Și pe d'al-de gură-cască, la-më-mamă, papă-lapte,
 Cu acestŭ ospëțŭ de fëră, diua, nóptea-ī îmbuibați.

LA ȚAPULŪ LUI EPICURŪ.

Târta ta când vei muri,
 Preamărindu-și alŭ seŭ capŭ,
 A ta tigvă va lipi
 Pe-unŭ trunchiŭ țepenŭ de Priapŭ.

LAUREAȚI MODERNI.

Orŭ-cătŭ de strălucită seŭ verde-ar' fi cununa
 Pe care-o împletesc prostia seŭ minciuna,
 Ca mâne-o se-se vađă, că e spoelă totŭ,
 Că laurii suntŭ brusturi, eroulŭ Staticotŭ.

CARTEA-CENUȘERESĂ.

Cartea ce cu pagini ude
 Află 'ndată pe-alŭ seŭ jude—
 Să sciți că-i o puică-alésă ;
 Cartea ce stă ani uitată
 Până judele s'arată—
 Dalbă de cenușeresă.

APOLLO CĂTRĂ MARELE CĂSCĂŪ.

Ce-î mărețu de risū se pare
 In o vieță de nimică;
 Vrei să scii ce-î lucru mare,
 Intâiū vieța ți-o ridică.

EROI DE AȚI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 M'am lăsatū sē facū eroi,
 Lumea geme de pitici:
 Toți cei mari la ei suntū mici,
 Mari suntū ce-sū ca ei — nevoi;
 Căci prostia își alege
 Numai ceea ce 'nțelege.

MÂNGĂEREA UNUI POETŪ.

—Drama-mi, deū, e minunată,
 N'a scosū niminī nici unū șuerū.
 —Când căscam mare și lată,
 Cum puteam sē mai și fluerū?

POETULŪ CĂTRĂ DIARISTŪ.

(Din o scrisóre privată).

„—Inflă cornulū, frățióre,
 Că m'am pusū érăși sē scriū,
 Și-acum sus pe bidiviu—
 Dintr'unū sufletū, dintr'unū pasū,
 O sē sarū peste Parnasū.“
 — Dă, dă, dă, mereū în tócă,
 Turma-ı tóntă și blândócă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

IN COȘŪ.

Mulți scriitori, alesū poeți,
 Suntū aı modeı cască-guri;
 Mirați, cântați ađi... de orbeți,
 Ér' mâni — între vechituri.

LA CEI CU TALANGĂ.

Vă mirați, că stați departe,
 Și nu esu în bătaură—
 Să mă laude cască-gură;
 Vă lasă vouă-acastă parte.
 Decă și-atâtă ați mai perde—
 Ați fi vii sub ierbă verde.

EDITIILE PE HÂRTIE DE ȚIGĂRI.

Nu știu dăle ce-o să vină,
 Dar' pe dos suntă tóte-acum;
 Eă sciam, că e lumină
 Ce se pune pe hârtie—
 Și-acum „Prosă-Poesie,“
 Vădă că-să tóte numai fumă!

LA LĂUDANŪ.

In o dróe de nimicuri dóuă lucruri ai făcutu:
 Unulă n'ai sciutú să-lú terminí, celú-alaltú nu l'ai pututú.

POESII NEPERITÓRE.

Poetulú Custurá
 Ađi nópte-í arse casa
 Din vérfú până 'n temeiu,
 Dar' íi rămase mésa
 Și scrierí și condeiú,
 Ne-atinse 'n bătăturá.
 —Cum s'a 'ntêmplatú? — Prea bine!
 Căci suntú de apă pline.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MÂNGĂEREA POETULUI ORĂCĂILĂ.

Te plângi de a lui Ghimpe înțepătură-amară:
 „Când cântă-Orăcăilă, se sciți că plouă-afară!“
 Iă-ți inimă, băete! Neadeverú elú spune!
 Când cântă-Orăcăilă scimú toți că-í secăciune.

UNŪ FILOSOFŪ.

—Am cernutū miī de doctrine
 Prin a minții-mī sită désă.
 —Deū, că sita-ți cerne bine,
 Pelmulū totū sē trecă-lū lasă,
 Ér' tărițele le ține.

POEȚI INALȚI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cătū mai secū e cântărețulū, elū mai sus mi se cocóță ;
 Numai đine-a' lui iubite, numai regi ai lui eroi.
 Când ilū prinde dorū de Musă și unū cântecū vrē sē scóță,
 Mi se 'nfóe, înflă peptulū, bázăindū ca unū cimpoiū.
 Ca elū togmai răcănelulū sus în arbori mi se pune,
 Înflă gușa și vestesce lumei — mare secăciune.

LA POEȚII BOCITORI.

Tăceți cu-a' vóstre doine dulci,
 Tăceți, o ! cântăreți !
 Suntū bune de copii sē-i culci,
 Mai bune de orbeți.

Când țera strigă, voi dormiți—
 Topiți de dor și-amor;—
 Totu ospetați, vă totu bociti,
 Că traiu-i trecătoru—

Și ziua mare, somnoroși,
 Voi aiuriți mereu,
 Sburliți și bugeți, ochii roși...
 Uitați de dumneșu!

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Voiți ca țera pe mormentu
 Să vă 'mpletescă flori,
 Lăsați, nu mai împleți celă vântu
 Cu bécete și hori!

Sculați, luați spada, cornulă luați,
 Să vedu de mai puteți;
 Poeti sunteți ori, mă iertați,
 Cimpoi pentru orbeți!

Cântăreți, ca voi pe-o miie eă nu daă cocoșulă meă ;
 Când începe elă se cante, se lumină ceru 'n zare,—
 Când ală vostru bôcetă înse l'auđimă urlândă mereă,
 Ni se 'ntunecă de-odată ăiua în ameda-mare.

LA UNŪ TARAFŪ LITERARŪ.

V'ați jurată, precum se vede, unulă pe-altulă cu 'ngrijire
 Sé vă puneți în lumină, ca mulțimea se v'admire ;
 Dar' lumina prea cu sfară, ori-cătă e de radiosă,
 Nu sciți voi, că ea 'nnegresce chiar și fața lui Christosă ?

* * *

Ună pe-altă vă lăudați,
 Cătă vă ține beata gură—
 C'ați fi singuri învățați !
 Vorba veche sciți cum sună ?
 Măgarușă 'n bătătură
 Toți se scarpină 'mpreună.

POETULŪ SFÂRĂILĂ.

Ale tale versurī fôrte bine sună,
 Precum cređi tu însuđi, érá eũ iđi đicũ,
 N'aũ altă greşélă decâtũ numai ună :
 Sună, sună, sună, ři nu spunũ nimicũ.

* * *

Eũ plângũ ne'ndurata-đi sôrte,
 Căci ři-a aruncatũ unũ greerũ,
 Ce-đi totũ sfârăe în creerũ—
 ři nu scapi până la môrte.

* * *

Aici repauséză poetulũ Sfârăilă,
 Creştinĩ, pe elũ řerĩnă puteđi tođi arunca,
 Din versurile-ĩ ínse, vė rogũ, fie-vė milă,
 Sė nu scăpađi nici unulũ, căci prea l'arũ apėsa.

LA FRANȚUZIȚI.

Deu, bine faceți că-mi încurcați
 Fonfonăria cea franțuzescă,
 Căci limba noastră cea românească
 Scapă, sirmana, de n'o stricați.

CARTE ETERNĂ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Carte eternă tu ai făcutu,
 Căci precum Tatălă lumea-a ziditū,
 Intogmai cartea-ți tu ai croitū—
 Fără de capetū, fără 'nceputū.

LA UNŪ POETŪ SATIRICŪ.

Laudă mai mare ce mai poți cere ?
 Tu scrii satire pline de miere.

LA UNŪ BANDITŪ LITERARŪ.

Să trăesci! Scii de minune să despoi cuprinsulă cărții,
Par'-c'ai luată licențiatulă dela cei din codrulă Herții.

LA CRITICULŪ SCĂETE.

Voesci să treci de critică cu nasulă fină, Scăete!
Păcată numai că 'n locu-i tu porți ună crastavete.

VERSURILE UȘORE ȘI CELE GRELE.

—Pentru-ce foescă prin aeră miă de versuri ușurele?
—Pleava 'n aeră se ridică, ér' grăunțele cadă grele.

PENTRU ZOILĂ.

Dorindă să vedă eă mâna ce vrea să-mi dea de mală,
O prindă în lovitură — era picioră de cală!

* * *

Deșertu asuđi atâta, dogite cărturarü,
S'alungï pe alđi, ca singurü së pascï pe Eliconü !
A fostü numai odată, îmi pare, unü Samsonü,
Ce-a alungatü dușmanii cu-o falcă de măgarü.

NU PRIN NUORI—PRIN FLORI.

Sumețü e șoimulü, adevăratü !
Elü ca unü fulgerü mi-se ridică,
Când colo înse, ce ți-a vënatü ?
Totulü e numai o păsërică.
Cățelu 'n iërbă adurmecândü
Ți-aduce cerbulü urma-ï mënândü.
Copii, cu nasulü prin iërbă, flori,
Nu totü prin nuori !

CEDRULŪ.

Mare-î cedrulū în pustie,
 Dar' elū sute d'anî și-o miie,
 Cresce, cresce 'ncetinelū :
 Cine 'n opere-alū seū nume
 Vrè sè-lū nalțe sus în lume,
 Sè-se 'nvețe dela elū!

LA UNŪ EDITORŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Iți trebue cartea 'ntrégă, sudórea mea de anî!
 La moliî dedicū cartea, pe tine la croncanî.
 Ba nu, ce-o séră dóuě tu risipescî pe-unū fumū,
 Eū daū pe unū volumū.

POETULŪ MÂNGĂIATŪ.

O tragedie ai începutū,
 Și-o farsă 'n urmă tu ai născutū.
 Sè nu te superî, totū vei învinge,
 Căci noi vomū rîde și tu vei plânge.

LA UNŪ POETŪ INTINERITŪ.

Te laudî, că eşti unŷ vulturŷ — plinŷ peptulŷ de văpae !
Esti vulturŷ, nu e vorbă — împlutŷ înse cu pae.

TEATRULŷ NOSTRU.

Teatrele nóstre sciŷi voi ce suntŷ ?
Sate de pânze îmfiate 'n vântŷ,
Ce le făcuse şireŷi curteni
Fără de preotŷ, fără moşneni,
Er' cască-gură departe sta
Şi le-admira.

VERSURİ INDISCRETE.

Am cetitŷ, că voi Salonulŷ decurëndŷ l'aŷi împăiatŷ,
Şi că Musele pe tóte la unŷ ceaiŷ mi le-aŷi poftitŷ.
Aŷ venitŷ séu nu, eŷ nu sciŷ, dar' că nu v'aŷ sărutatŷ,
Supérate-a' vóstre versuri aŷ eŷitŷ şi-aŷ povestitŷ.

CLASICII ROMÂNII.

Avemă clasici străluciți,
 C'alte nații mari de-afară:
 L'astea 'n luntru auriți,
 Ér' la noi pe dinafară.

DONICII ȘI KRILOF.

Murindă Donici se 'ntêlnesce
 Cu Krilof pe ceea lume,
 Cesta 'n cale îlă opresce
 Și-lă întrébă despre nume.
 Donici mormăe cuvinte
 Incurcate, fără rostă.
 Krilof đice : hađ nainte !
 Vêdă eă bine unde-ađ fostă.
 Gâșce și privighitori,
 Cară acasă le-am lăsată,
 Ca sê-ți óspeți lăudători
 Mi le-ađ prinsă, le-ađ jipoiată !
 Érá Donici cu 'ngânfare :
 N'am vêđută nici bobocă chioră !
 Și Krilof cu hohotă mare:
 Dar' „pufulă pe botișoră“ ?

* * *

Cu-antereulă lui Arvinte Donici s'a fostă îmbrăcată,
 Și cu elă în spate mórtea, ce-a făcută, l'a apucată,
 Și trecëndă pe ceea lume, étă peste Krilof dá.
 A! mi-ai luată și antereulă, dișe, și mi-lă desbracă.
 Despoiată și de rușine Donici se ascunse 'ndată,
 Și 'ndeșertă, din acea clipă nu-lă mai vedă ori-cătă ilă cată.
 O! și căți ca Donici încă s'oră ascunde, s'au ascunsă,
 Pe cari Căscău patriarchulă de mari preoți mi i-a unsă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CĂRȚI MÓRTE.

Nu mai faceți la cărți mórte,
 Scriitorii mei români!
 Cugetați la cruda sórte,
 Care-o să v'ajungă mâni,
 Când la marea judecată
 Vă voră cere, cum e scrisă,
 Mare, dréptă, grea răsplată,
 Pentru cărți câte-ați ucisă!

FRUCTE NU FLORI.

Câte flori în primăveră
 Sus prin pomi nu strălucesc;
 Dar' din ele câte érá
 Légă, crescú și pârquescú ?

Când de cócere s'alege,
 Numărați, câte mai suntú,
 Și-apoi pân' a le culege,
 Câte mai rămânú de vântú ?

Dela pomulú fără minte
 Invățați, voi scriitorí!—
 Cetitorí, de-acum nainte
 Numărați fructe, nu flori !

PE MARE.

Vedeți colo pe mare mií puncte negurându ?
 Suntú năi în depărtare seú paserí vinú sburându ?
 Suntú ómení, vai! suntú ómení! Pe scândurí sfărimate
 Se sbatú prin cele unde notându pe desperate;

S'afundă miî în valuri, ér' alții étă vină,
 Ȃjungă, dar', vai! se 'nnécă la malulú scundú și linú.
 O nae ét' o 'n zare din pânze vânturândú,
 Incetú-încetú s'apropie miî valuri despícândú,
 La țermurú ea s'alintă, negoțulú și-lú întinde,
 De străluciri, de farmecú, totú țermurulú s'aprinde....

Și marea-î poesia, ér' ceia ce se 'nnécă—
 Nebunî, cari făr' sê fie, arú vrè poeți sê trecă;
 Ér' cela care vine cu pânzele în vântú
 Și cu-ale lú frumsețe uimesce celú pămêntú,
 Elú este fulú Musei — lumină, mângăere,
 In hăulú vieții nóstre de nópte și durere!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LA UNŪ GRIERŪ OMORÎTŪ DE FURNICI.

Cântărețú de văi floróse, ce din dorî și până 'n séră,
 Pe-a ta liră ne'nstrunită dulce 'n ierbă țirăiaí,
 Și când paserile 'n crânguri amúțiaú în cuiburî érá,
 Numai tu singurătatea cu-alú têu cântú o desfêtai—
 Prinsú de lacome furnice, zaci aci fără vieță;
 Farmeculú cântărei tale, crudele, nu le-a 'mblânditú!
 Dar' te fericescú, o! grierú, sórte ta-î mai omenéță,
 A' lorú róderi veninóse nu le simți, tu ai muritú.

Ér' poetulú în alú lumei furnicarú de patimi plinú,
Ca unú șerpe ți și nópte elú se sbate ne-adormitú;
I-a datú totú ce'n alú seú sufletú a'nfloritú mai strălucitú,
Indeșertú!... mai crudú îlú róde și-lú împróșcă cu veninú !

POETULŪ ȘI LUMEA.

Inșelatú cum e poetulú niminí nu mai e pe lume,
Cu durere ea-lú plătesce, elú o cântă dreptú plăcere,
Tóte-a' vieții dile dalbe elú le dă pe-unú fumú, pe-un nume,
Și nici chiar câtú cerșitorulú dela lume elú nu cere;
Și-apoi éráși niminí lumea nu mi-o 'nșelá ca poetulú,
Unde numai ímí voesce elú o duce 'ncetú cu 'ncetulú.

CRÂNGULŪ CU STÂNCILE.

Cin' cu lumea se frământă,
Singură cresce pe pământu,
Rădăcini adânci implântă,
Și stejari se nalță în vântu.

LĂSAȚI-MĂ VOI ÎNVĚȚAȚI.

Lăsați-mă, voi învățați,
 Cu-a' vóstre mucedă hârtii,
 Descoperiri, lumine mií,
 Și 'n urmă totú neluminați.

Lăsați-mă, s'ascultú, sě furú,
 Ce frunđelorú șoptesce-unú vĕntú,
 Ce paserile spunú în cântú
 Și riulú în alú seú murmurú.

Lăsați-mă, stelele 'n cerú
 Sě le privescú, sě le 'ntrebú eú;
 Prin ele-mí lasă dumneđeú
 Din când în când unú adevĕrú.

Lăsați-mă pe unú minutú,
 Din plaiulú vostú de năluciri,
 Colea 'n a' lumii 'nvĕluirí
 Sě vĕdú cum omu-í omú făcutú.

Tăceți, s'ascultă ce 'n ală meu sină
 Șoptesce lină și ne'nțelesă;
 Ce voi pân' ađi n'ați mai alesă—
 Imi spune-ună visă seú ună suspină.

Lăsați-mă, voi învățați,
 Cu-a' vóstre mucedă hârtii,
 Descoperiri, lumine mií,
 Și 'n urmă totă neluminați.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CALEA INTÓRSĂ.

Filosofia este ună codru 'ntunecosă,
 In care filosofii, ca orbií 'n ală lorú satú,
 Ghicescú orí-ce cărare, crucișú, în sus, în jos,
 Dar' nu sciú cum se ésa și nici cum aú intratú.

SCIINȚA—CREDINȚĂ.

Mai clarú ca altulú totú omulú vede,
 Ér' ce nu vede mai tare crede,
 Căci nu-í vedere mai luminósă,
 Decátú credința întunecósă,

Și câtă pe lume ómení vorú fi,
 Mai multú vorú crede decâtú vorú sci.
 Chiar voi, o! Platoní, orí-câte sciți,
 Mai multe credeți, decâtú ghiciți.

ADEVĚRULŪ ADEVĚRATŪ.

Totú filosofulú đice, că 'n fine elú a scosú
 Din haosú adevĚrulú curatú și luminosú,
 Și toți asa vorú dice pân' lumea va apune.
 Și bine,-așa se fie! Dar' eú vĚ rogú a-mí spune,
 Din mií de adevĚruri, pe celú adevĚratú,
 Și, filosofi, atuncea la toți m'am închinatú!
 De nu mi-lú puteți spune, se nu vĚ supĚrați,
 Ilú sciți și voi ca mine, dar' credeți că-lú aflați.

LUMINA ȘI UMBRELE.

Până sórele lucește
 Omulú umbrele iubescé,
 Ér' când sórele se 'nclină
 Caută toți după lumină—
 Geniulú până n'a se móră

Lumea umbrele adoră,
 Ér' din lume când s'a dusă,
 Cu elă umbrele-aă apusă....
 Și la numele lui mare
 Și-aprindă toți o luminare.

NAEA FĂRĂ VÎNTŪ.

Adese-oră ună geniă i-o nae mare 'n portă,
 Cu piscă înaltă și tare, de valuri sfărmată,
 Cu coste oțelite și pânze tari în tortă,
 Și-ună arboră de furtune, de trăsnetă rîdătoră ;
 Dar' dec' ună vîntă nu vine și 'n unde n'o pornesce,
 Ea șede... și totă șede... pân' totă putreșesce.

OGLINDA LUI DIOGENE.

Diogene-odată în lăpădături
 Află de-o oglindă nisce sfărmituri.
 Filosofă de nume deși elă era
 Și în sdrențe numai trupu-și învêlia,
 In ascunsă elă totuși se uita 'n oglindă.
 Auđise uniă, și voindă sê-lă prindă

Ilă păzescă odată, și privindă flă prindă,
 Și s'aruncă-asupra-î strigându, huiduindă.
 Liniștită elă înse și rîdendă le dice:
 O! ce bucurie, că-mi veniți aice!
 Vedeți ast' oglindă? Ean priviți în ea,
 Ș'orî-ce-aveți în sufletă tóte s'orū vedea!
 Când ei auđiră de-o așa oglindă,
 Nu sciaū pe unde fuga sē mi-o prindă.

PE MORMĒNTULŪ UNŪ FILOSOFŪ.

Aicea dórme unū învĕțatū,
 Ce de vieță-și chiar se 'ndoia,
 Dar' când de urmă mórtea i-a datū:
 O clipă încă! ... plângendū cerea.

INȚELEPTIE PRÓSTĂ.

La multe 'n lume eū mă 'nțelegū,
 Sunt greū la una ca și pămĕntulū:
 Folosu 'n tóte întaiū s'alegū,
 Și sē 'ntorcū manta cum suflă vĕntulū.
 Dar' când acĕsta și-unū tontū o scie,
 Nu credū că este vre-o 'nțeleptie.

CALEA CEA MAI SCURTĂ.

Moșu-Albă întreabă pe-unu înțeleptu :
Care e drumul cel mai scurtă ore ?
Cu-o voce rece și 'ncredetóre
Elu îi rěspunde: e drumul dreptu !
— In cartea-ți mórta póte sě fie,
Da 'n cartea viie a vieții scie :
Calea mai scurtă e cea mai strâmbă,
Pe-acésta âmbă ómenii trâmbă ;
Ér' calea dréptă, câtă am âmbatú,
Și totú pământulú l'am svěnturatú,
Pustie tótă eú am aflatú.

OMULŪ ȘI ALBINA.

Omulú nu adună miere,
Chiar din miere suge fiere,
Dar' cu-albina totú s'ajunge :
Gură dulce — rěú împunge.

SECĂTURILE.

Ca cerbiî nalte córne, aũ unîi vorba mare,
 Și când nu i-ai cunósce te-ar' prinde 'nspăimântare,
 Dar', togmai ca și cerbiî, ei fuga mi-aũ înflatũ,
 Cătũ vedũ unũ omũ departe, de-ar' fi chiar împăiatũ.

PUTEREA INVIDIEL.

Décã vr'unulũ face-unũ lucru și mai bunũ și mai frumosũ,
 Decătũ cumbaî vrè sè fie, tu privesce-mi-lũ voiosũ,
 Nu te da invidiei pradã, ðilele nu-ți amãri,
 Ci pe scara lui te 'ncercã și mai sus a te sui.
 Cin' pe altulũ pismuesce, elũ puterea și-o ucide,
 Și rivaluluii cãrarea multũ mai largã i-o deschide.

ADEVĚRULŪ ȘI VENINULŪ.

AdevĚrulũ și veninulũ aũ o mare-asemĚnare,
 Cãci de-ascunsa lorũ putere fórte-adesũ ómenîi morũ,
 Și-apoi érãși amĚndóuĚ se distingũ pãn' la mirare:
 De veninũ acela móre, care-î este primitorũ,
 Erã de-adevĚrũ acela, care de elũ se ferĚsce,
 SĚũ mi-lũ tunde și-lũ ascunde, sĚũ l'uresce și-lũ gonesce.

UNŪ RĚSPUNSŪ.

— Am așteptatŭ, Aróne, sĕ vĕdŭ ŝi-a ta ființă
 Prin celelalte umbre espuse 'n rĕspintiĭ,
 Cum ĩmpregiurŭ se 'ncruntă l'a lumeĭ ușurință,
 Cum rĭde sub musteță de-a' viețĭi nebunii.

— O! nu, iubite-amice, eŭ credŭ că-sŭ ĩn vieță,
 Ŝi cin' de lucru n'are, mĕ póte-ușorŭ vedea,
 Ér' cine viŭ se simte „la loculŭ cu verdéță“,
 E 'n dreptŭ sĕ strige: ómeni, acésta-i mutra mea!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MORMĚNTULŪ UNUI ADVOCATŪ.

Prin cintirimŭ odată trecĕndŭ din ĩntĕmplare,
 Pintre morminte unulŭ vĕđui mai cu mirare.
 Pe când pe celelalte vedeam verdéță, flori,
 Pe unulŭ scăeți numai cu miĭ de ghimpișori.
 Ŝi cine dórme-aicea, ĩntrebŭ eŭ pe pândarŭ,
 Elŭ scuturândŭ din mână: unŭ mare cărciogarŭ!

PĂSTORŪ ȘI PĂSTORŪ.

Păstorî suntu cei din tronuri, păstorî cei din altarū,
 Păstorî cei dela stână, păstorū boarū, văcarū;
 Dar' între unii și-alții e mare osebire,
 Nu prin sumanū și purpurū, josire și mărire,
 Căci sub acestea tóte totū ómenî se ascundū,
 Dar' cestia își pascū turma, ér' cei-alalți o tundū.

CUNUNILE.

Decătū cunună d'aurū sē-ți pună-ai tēi amici,
 De spinî cu multū maî bine din mânî de inimi,
 Căci cei dintâiū se laudă: cununa noi i-am dat'o!
 Dușmanii tacū sēū țipă, când póte-ai meritat'o;
 Ér' lumea viitóre, ca jude nestricatū,
 Dă fie-cărui numai, ce elū a meritatū.

CONTRA RÎULUI.

Cine barca 'n sus și-o mēnă,
 Greū prin valuri elū pētrunde,
 Dar' odată va sē vină
 Falnicū legănatū pe unde; —
 Cela ce cu unda merge,
 Cu ea merge și se șterge.

DUPĂ MII DE ANI.

Ce-ajută, spuneți, ore atâta filosofi,
 Ce și-au mâncat viéta cu-a lumii fericire?
 Atâți profeți, apostoli, părinți și teosofi,
 De ce și-au dat viéta spre-a noastră mântuire?
 Ce-amă căștigatú din tóte a' lorú învățături?
 Nu ne sfășămú și astăzi ca ferele 'n păduri?

LEGE ȘI LEGE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Eú sunt lege, tu ești lege,
 Intre noi cine-a alege?
 Dreptulú meú e celú mai tare,
 Când e pumnulú greú și mare;
 Slabú e dreptulú celú mai sântú,
 Când lupți numai din cuvântú.

* * *

Cinci articoli nodoroși
 Inchiegați în pumnú de ferú —
 Suntú mai tari ca codici groși,
 De-arú fi chiar picați din cerú.

LA AI MEI.

In mormântu avè-voiū pacea, ce 'n vieță nu mi-ați datū !
 Séu că nu voiū fi nimica, și-atunci voi, acești din lume,
 Aruncându pe mine bruşulū veți uita și alū meū nume,
 Ori în cartea amintirei voiū sta și eū încrestatū,
 Și atuncea la mormentu-mi veți veni 'n pasū liniștitū,
 Să vedeți macar țărina, care-atâta v'a iubitū.

LA O HÎRCĂ.

Hîrcă, sciū de ce rênjesci,
 Ai fostū tigvă de 'mpëratū,
 Și-aici, uite, putrețesci
 Intre hârci ce le-ai tăiatū.

RECUNOSCINȚA.

O pățesci și nu-ți ajunge,
 Ajuți slabulū și-î faci bine,
 Și când dă, întâiū dă 'n tine !
 Eū învățū vițelū a 'mpunge—
 Elū împunge 'ntâiū în mine.

TEMPLULŪ SECRETULŪ.

In peşcere adâncă, în codru nepétrunsă,
 Ba nici în iadulă negru nu stai mai bine-ascunsă,
 Decum vei fi atuncea, tăcută când îmi vei sta
 Ascunsă sub limba ta.

UMBRA REGILORŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Aşa ne spune unŭ sfatŭ bătrânŭ :
 Umbra de rege — ca cea de spinŭ,
 Cum vântulŭ bate — ea séu te'mpunge,
 Séu se departă de nu te-ajunge.

REGELE NEDREPTŪ.

Ca fântâna fără apă — regele fără dreptate,
 Arse sufletele-alérgă şi se 'ntorcŭ mai însetate.

RIVALULŪ SATANEI.

Nu e fără mai turbat  dec t  negrul  fariseu !
 El , ce'n stare mi se crede chiar pe Dumne eu se 'n sele,
  i cu fața prefăcută i se 'nchină tot  mereu,
  ie, c nd  i ca i în ghiară, n'o să- i jipoe cea pele ?
 De Satana, c t  de-amarnică, poți să scapi  i cu minciuni,
 Dar' de fariseul  dulce, nici cu mi de rugăciuni.

DREPUTULŪ DIVINŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A cor nelor  ru ine, care sci  să-se f lesc 
 Că de sus pe lume vin ,
 E, căci beata datorie nu- i nici macar omenesc ,
 Pec nd dreptul  e divin  !

M NIA.

Este-o vorbă veche, bun  să-se scie :
 Nimic  nu se face bine în m nie,
 Tot  ce-  mare 'n lume,  ice  ic tura,
 A f cut  iubirea  i-a nimicit  ura.

MAMA FERICITĂ.

De șapte ori cu mórtea se cumpenesce-o mamă,
 Și luptă vieța 'ntrégă copiii să și-i țină;
 Murindü de nume-î niminî nu ține 'n lume samă,
 Ér' alta unulü nasce și lumea i se 'nchină.

PREȚULÜ FAPTEI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nu te lăuda ce ai să faci,
 Nu bucina, ci fă și tacî,
 Căci, bine-rëü, lucrulü lucratü,
 De jumătate ești lăudatü,
 Ér' de l'ai mai făcutü și bine,
 Vinü și dușmanii se-se 'nchine.

FAPTA VORBESCE.

Tu laudî, admirî o naltă frunte!
 Mai bine tacî pân' vei vedea,
 De scie totü așa se 'nfrunte,
 Deschisă, naltă, lumea rea.

URMA SPUNE.

- Unde-sü domniï din palate ?
- Putreșescü toți în mormântü.
- A' lorü nume ? — Fumü în vântü.
- Fapte ? — Cea pustietate.
- Dar' acestea ? — Miï păcate !

MASCA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cine-și iă mască de sântü,
 Iși ascunde chipü de dracü.
 Eü m'arätü așa cum sunt,
 Și cum sunt, așa și facü.

AVERE ȘI FEMEE.

Avere și femee
 Suntü una ca și altă —
 Aci te lasă 'n baltă,
 Când altulü vrè s'o iee.

LA UNŪ FILOSOFŪ PESIMISTŪ.

De vrei, o! filosofe, o probă ne'ndoiósă,
 Că omenimea cultă devine mai hâdósă —
 Te rogŭ, iubite, câmpii de ce-ai mai treera?
 Privesce-te 'n oglindă și 'ndat' o vei afla.

LA UNŪ JUDECĂTORŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Că ești unŭ dreptŭ judecătóriŭ,
 O recunoscŭ și eŭ,
 Tu dreptŭ ai datŭ la pârítóriŭ,
 Ce-a cumpenitŭ mai greŭ.

LA UNŪ ATOTŪ-SCIUTORŪ.

Că o dógă îți lipsesce, fórte mulți mi-aŭ povestitŭ,
 Dar' s'aŭ înșelatŭ cu toții—vedŭ că dóuë ți-aŭ săritŭ.

DREPTATEA ÓMENILORŪ.

De-arŭ sãri, cum stã 'n canóne,
 Ochiĩ carĩ pãcãtuescũ,
 Orbĩ arŭ fi, sã nu trãescũ,
 Mulți din cei de prin icóne.
 Dar', nu fie de deochiũ,
 Suntũ și sãnți și aũ și ochĩ.

*
 BCU Cluj / Centrãl * University Library Cluj

Cum pãmẽntulũ ilũ mai rabdã pe-acestũ dracũ ãmpeliãatũ!
 — O! pe cãți elũ pãnã astãđi chiar și sãnți i-a cocoãatũ,
 Și pe cãți de-aici nainte n'a rãbda și n'a mãri,
 Èr' la bieți de ãngerĩ pelea peste capũ le va jupi!

AVUTULŪ ȘI SĂRACULŪ.

Celũ avutũ minșesce fune,
 Glóta strigã- : adevãratũ!
 Adevãrũ sãraculũ spune—
 Lumea-ĩ strigã: aĩ visatũ!

AMĂGIRE.

Pe-alu vieții plaiu întinsu
 Pleci cu steagulă fâlfăindū,
 Ici sărindū, colea cotindū,
 Cređi că 'mpingi — și ești împinsū.

DARULŪ SORTIŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

De-mi ȃiceaī, o! sōrte: cere!
 Cine sci ce-ași fi doritū ;
 Tu mi-aī datū, ce n'am gānditū,
 Totū o doină și-o plăcere.

EPITAFULŪ FARISEULI.

„Aici sufletulū mi-am datū
 In mânăle celui de sus“.
 — Dar' la Petru când s'a dusū,
 Iute 'n iadū l'a aruncatū
 Și pe mână mi s'a spelatū.

INAINTE — SPRE CORDĂ!

Voi mi-ați aflată veriga, ce légă deulă-omă
 Cu frații seî cu córdă acățarați prin pomă;
 Dar' arătați-mi unde-î acea verigă óre,
 Ce-ună lută cu ochi flă légă cu-ală nemuririi sóre?
 In locă se mergi nainte, o! lută îngăurită,
 Îți cauți éráși córdă, ce-abia ți s'a tocită!

VORBA ȘI SĂGÉTA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Săgéta depe córdă, cuvântulă depe limbă,
 Să nu le lași să sbóre pân' lungă n'ai cumpenită!
 Lăsate-odată 'n aeră nimică nu le mai schimbă,
 Și unde nici prin cugetă — acolo aă trăsnită;
 Și vorba seú săgéta unde-aă lovită odată,
 Neștersă rămâne semnulă, chiar rana vindecată.

CUNÓSCE-TE!

Prea-înțelepte, de multă cetită,
 Precum vedă, ochii ți s'aă crucită,
 Și tu la tóte te uiți poncișă,
 Și nu-î mirare că vedă chiorîșă;
 Dēcî, mai nainte să 'ndrepti ai mei,
 Te rogă, ți-î pune la locă pe-ai tēi.

CÂRPACII.

— Eă audă adese pe cãrpaci dicendă :
 Am venită în lume ceva prea curênd,
 Dece ani, ună secolă ceva mai apoi,
 Eă aflamă atuncea lumea cum o voiă.
 — N'aflai nici atuncea lumea cum doresci !
 Totă cãrpaciă și-atuncea precum astădi ești !
 Căci, sē sciți ună lucru, orī-ce mare nume
 Lumea nu îlă face, elă își face lume.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 ORIGINEA FAPTELORŪ MARĪ.

Credința și speranța, durerea și amorulă,
 La fapte mari acestea daă sufletului sborulă.

FARMECULŪ DEPĂRTĂREI.

Ómeni, fapte depărtate,
 Sēu prin locă sēu prin vechime,
 Tóte pară mai minunate
 Și cumplite în mărimē;
 Chiar piticu 'n depărtare
 Ți se pare că-i omă mare.

ARMA CEA MAI CUMPLITĂ.

— Ce armă-i mai cumplită din câte creatorul
A dat la fere 'n lume? Suntă ghiarele-oțelite
De leu, de pardü, de hienă? Suntă limbile-ascuțite,
Sub care își ascunde cea viperă omorulü?

— Nicı una nu-i cumplită, ori-câte se-mı numescı,
Ca crerii omenescı.

FĂȚARULÜ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Fugı de omulü care âmbă îmbrăcatü cu chipü de sântü
Și se pare că nicı vede ce se 'ntêmplă pe pământü!
Sciı cărbunele când frige mai sigurü și mai cumplitü?
Când ca mortü în haină négră stă pe vatră învêlitü.

MITITELULÜ MARE.

Acela-i răü mai mare, ce 'ncepe mititelü,
Și cresce, se 'ntăresce încetü și nevêdutü,
Er' când îlü veđi te 'nfiori, cumplitü câtü a crescutü;
Unü mușinoiü sub munte aparı tu lângă elü.

TRAȘI PE SFORĂ.

Când unŭ rege se 'ncoronă și din cerŭ putere 'mploră
 Totulŭ este ca să tragă de odată doi pe sforă —
 Pe poporŭ, că însuși cerulŭ să domnescă l'a trimesŭ,
 Ér' pe Tatălŭ, că poporulŭ la domnie l'a alesŭ.

INĂLȚAREA TRONURILORŪ.

Domni ai lumii, dreptŭ să fie ce-am cetitŭ în scórțe vechi?
 Dintre ómenŭ numai regiŭ nascŭ cu lână în urechi.
 A!... de-aceea ne-auđite gemete sub tronuri morŭ,
 Orŭ că tronulŭ sus mi-lŭ înflă asvêrlindu-lŭ prafŭ în nuorŭ.

LOCULŪ INȚELEPTULUI.

Vedeți fumulŭ cum se 'nalță și nălțându-se chiar pere,
 Jos văpaia încălđesce și lumină pe pământŭ —
 Totŭ așa celŭ ce se nalță sumețindu-se 'n putere,
 Când se crede sus la culme, se risipe fumŭ în vântŭ.
 InȚeleptulŭ ce rămâne umilitŭ la ómenŭ jos,
 Chiar și din mormântŭ se nalță unŭ lucéfêrŭ luminosŭ.

CELŪ MAI BUNŪ PRIETINŪ.

M'am frământatŭ : orŭ cine-ŭ mai bunŭ amicŭ pe lume?
 Ői m'am alesŭ din tŭte, cŭ-ŭ singurŭ bunulŭ nume.
 Amiculŭ celŭ mai mare curĕnd elŭ se rĕcesce,
 Sĕŭ dĕcŭ pŭn' la grŭpŭ elŭ totuŭŭ te 'nsoŭtesce,
 Ŧi-aruncŭ bruŭŭ 'n gurŭ, Ői-atŭta — te-a uitatŭ!
 Sĕŭ, de nu-ŭ laŕŭ nimica, ŭn urmŭ te-a 'njuratŭ.
 Ēr' Eva, ce cređuseŕŭ cŭ-ŭ osŭ din cŭsta ta,
 Nicŭ n'ai rĕcitŭ ŕŭ cu-altulŭ ea 'ncepe cŭste-a-ŕŭ da.
 Ēr' alŭŭi carŭ mai cugetŭ c' amarŭ de tine-ŭ dŭre,
 Mereŭ ŭŕŭ dicŭ ŭn barbŭ : ce naiba, nu mai mŭre?
 Dar' numele ce 'n vieŭŭ prin fapte ŕŭ-ŭ mŭritŭ,
 Mereŭ elŭ strigŭ lumeŭ : vedeŕŭ-lŭ, n'a muritŭ!

* * *

Pentru corpŭ tu nicŭ odatŭ numele sĕ nu ŕŭ-lŭ dai,
 Corpulŭ mŭre, se 'nŕĕrinŭ, dar' ŕŭ mortŭ numele-lŭ ai.

PRIN GRELE — LA STELE.

Frageda iérbă prin pétră grósă
 Sparge și ese și înverdesce,
 Ér' miculă picură îngăuresce,
 Cădëndü cu 'ncetulü, stânca vêrtósă;
 Din amêndouë, omule, 'nvață,
 Și fă asemeni și tu 'n viéță.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

AMARÜ — VIÉTĂ.

Ce-i amarü e totü viéță,
 Totü ce-i dulce este mórte;
 De mă bați, mă 'nvii, o! sörte,
 Mă omori — purtatü în brațë.

CUVÊNTULÜ.

Decätü omulü n'are lumea mai înșelătóre féră,
 In purpura móle-a vorbei își ascunde lunga-i ghiară.

* * *

— Ce să fie óre, ca alú nostú cuvântú
 Nu-í ușorú nimica pe acestú pământú!
 — Pentrucă-í cu-vântú!

PRECAUȚIUNE LA BINEFACERE.

Când faci cuiva vr'unú bine,
 Dă-í carte dela tine,
 Că n'o să-í cerí nimicú,
 Nicí macar amintire,
 Necum vre-o mulțămire,
 Și o să tací chiticú —
 Și póte-asa în fine...
 Să scapi de-unú inimicú!

ȚINE MINTE!

De-ai făcutú cuiva vr'unú răú,
 O ține minte bine,
 De s' ar' face dumneđeú,
 Elú minte totú îți ține!

CALEA STRÂMBĂ.

Pe calea dreptă cu-o sută ochi —
 Și nu poți merge să n'o deochi,
 Pe calea strâmbă chiar orbă séu chioru,
 Apucă numai, că mergi fuioră!

LEACŪ DE VESPĪ.

Limba fă-ți fagurū de miere,
 Fața dorī și ochii florī —
 Vespīle, făr' acū și fiere,
 Vinū și bete de plăcere
 Morū bătēndū din aripiorī.

TÓTE DURERE.

Ce ai urēsci,
 Ce n'ai iubesci —
 Iubire-avere
 Suntū totū durere!

CALEA MĂRIREI.

Di cea mai mare prostie 'n lume,
Dar' ai de grijă să-î dai unū nume,
Să sune tare, să strălucéscă;
Mai îngrijesce să n'amuţéscă,
La cea mulţime mereū să-î sune...
Şi 'n scurtū prostia va fi minune.
Er' înţeleptii volume-orū scrie
Până s'arate că-î nebunie.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LUME ÎNTORSĂ.

Lumea te află când te-a perdutū,
Şi ți s'apropie când te-a lăsatū;
Ea nu te vede când te-a vădutū,
Şi te cunósce când te-a uitatū.

UNGHITA SATANEI.

Acéstă lume i-o 'ntinsă mare,
 Și-a' nóstre inimă suntă peșcii 'n ea;
 Draculă pe țermuri șede călare
 Și-aruncă 'n valuri unghița sa.
 Spuneți-mi, inimă, cari n'ați mușcată
 In acu-î dulce, înveninată ?

FURTUNA ȘI OMULŪ.

Cumplită furtuna turbă, vuesce,
 Sfăramă, duce și nisipesce,
 Cetăți și sate, câmpii și văi—
 Sórele vine și 'n urma ei
 Tóte se 'nalță, tóte 'nverdescă,
 Tóte măi dulce ér' înflorescă.
 Când ínse omulū, atátū laudatū,
 Cu ferū, cu flacări, cade turbatū,
 Și varsă sânge, înalță fumū,
 In urmă-î lasă suspinū și scrumū —
 Unū șirū de secolī n'aū ridicatū
 Ce 'ntr'o ȝi omulū a sfărâmatū.

LUMEA CUMINȚITĂ.

Du-te de spală și-albesce corbiș,
 Pune lumina să vadă orbiș,
 Și-atunci când corbiș voru fi albitu,
 Orbiș lumina voru fi zăritu,
 Să scii că lumea s'a cumințitu.

PESIMISTULŪ ȘI BANDITULŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Pesimistulŭ (doiosu).

Lumea este-a morții casă
 Și alu grijilorŭ palatŭ—
 Fericitŭ acelu ce  s ,
 Vai de celu care-a intratŭ !

Banditulŭ (ridic ndŭ pumnalulŭ).

Să te facŭ  r' fericitŭ?...
 Aid ! napoi să te trimitŭ !

Pesimistulŭ (c d ndŭ în genunchi).

Ține iceda pungașora,
 Lasă-mi numai viețisora !

DUPĂ MÓRTE.

Lumea sântii în vieță nu-î ascultă, nu-î cunósce,
De-î cunósce, ea cu petre îi mai place sê-î împroșce;
Morți, îi scóte din morminte și sărută a' lorú móșce.

MOȘTENIREA LUMEI.

Laudă, linge, spune la minciuni cu córne,
Câtú de grêță însuși draculú sê-se întórne,
Di: stupidulú este celú mai luminatú,
Éră celú cuminte nebunú de legatú,
Vêndëtorulú singurú elú mântuitorú,
Ér' mântuitorulú — negru vëndëtorú,
Omulú de-omenie de spêndurátóre,
Ér' nelegiuitulú de închinátóre!
La glóta bolnavă și têmpă la capú,
Bere și mâncare dă-î în locú de hapú—
Și-ți va curge vieța ca unú riú de miere!
De nu, spiní ea-ți pune și íți tórnă fiere;
Căci lumea-î lăsată, cum vedemú, din rostú,
Dréptă moștenire la mișelú și prostú.

← LA CELŪ BĂTUTŪ CU PETRI.

Cum vrei tu glóta să te iubéscă,
 Când apă fértă în capū îi torni,
 Vițeii d'aurū când îi răstorni,
 Și 'n locū să mănche, o mēni se pască?
 Intórce fóia și dulce-î spune:
 O! ce cuminte, ce îngeréscă!
 Și ea-ți va dice: esti o minune!
 Și în icónă sus te va pune.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PUNE MÂNA.

Décă vrei ceva s'ajungî,
 Nu sta 'n cumpenî, nu alege—
 Pune mâna unde-ajungî;
 Așa este-a lumēi lege!
 Cine-așteptă, cine cere,
 Așteptându, cerëndū elū pere.

CÂND APUCÎ.

Când apuci păharu 'n mână,
 Rîde lumei și mi-o 'ngână ;
 Lumea când l'apucă-odată,
 Multu vei sta gură-uscată.

SUS ȘI JOS.

Sus pe piscu te bate vîntulă,
 Jos în vale te-uită sântulă ;
 Dar' mai bin' bătută de vîntă,
 Decătă jos fără de sântă,
 Êr' cu sântulă și cu vîntulă
 Din țîțîni îmi scoți pămîntulă.

UMBRA.

Orî-ce vei face sê te măresci
 Și 'n ochii lumei sê strălucesci,
 De te-ai nălța

Incâtă sub ceruri s' nu încapă,
 De-o pată totuși nu poți să scapi—
 De umbra ta ;
 Și lunei umbra-ți de vrei s'ascunzi,
 Să nu nalți capulă — să te cufunzi.

NEBUNIE ÎNTELÉPTĂ.

Prea-înțeleptă e nebunie, Cluj
 Ér' nebună — ne'nteleptie ;
 Mai nebună ca înțeleptă—
 Spună, că-i drumulă celă mai dreptă.

* * *

Decând e lumea și câtă va fi,
 Cum ađi trăesce va și muri—
 Puțini cu minte și mulți nebuni,
 Și bunii spaime, cei rei minuni.

* * *

Ună mișelă, vre-o doi nebuni,
 Care nu-și mai aű părechii,
 Pórtă lumea de urechi,
 Și ți-o frigű fără carbuni.

* * *

Vedeți, cum cei painjini tindű lațuri subțirele
 Și miș de musculițe se prindű mereű în ele,
 Se sbatű și gemű rėpuse de fóme și durere,
 Pán' stóirse și uscate se stingű ca o părere.
 Intogmai și mulțimea, eternű desmoștenită,
 Se sbate, geme, țipă, amarű înlățuită
 De căți-va ce 'ntėmplarea cu trista-ı neghiobie
 Mai tarı și fără sații îi lasă ca sė fie.

RĚII.

Când vedű buniı împreună
 Petrecėndű o dulce vieță,
 Ca și vespii la dulcėtă
 Rėii sbárnăindű s' adună.

DESCHIDEȚI PÓRTA.

DeschideȚi pórta mănăstirei
Se vă vedemű, o ! sânti părinȚi !
DeschideȚi pórta vieȚuirei,
Sě vă vedemű, ce felű de sfinȚi ?
De cei la cari sě ne 'nchinămű,
Orı sante cruci sě le-aruncămű !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CALEA SÂNȚILORŪ.

Nu mănăstirea smirnuită,
Nu lungi mătănı de chihlibarű,
Nu rasă lungă și cernită,
Nici ochi plecaȚi, față smerită,
Ci inima de pace plină,
Și plină mintea de lumină,
Pe-a vieȚii mare vorű fi farű . . .
Și sus în cerű afla-vorű harű.

* * *

Ce-oră puté sântii în ceea lume,
 O scie singurū celū necuprinsū.
 Nôuē aicea ómenī, nu nume,
 Ómenī ne trebue ! Cea ce-a stinsū
 Omulū în sine, pentru pământū
 Ce mai rămâne ? Pulbere 'n vântū !

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Celū ce șede 'n mănăstire luptă celū multū elū cu sine,
 Celū de-afară și cu sine, luptă și cu lumea tótă ;
 Celū dintâiū se scaldă 'n baia ce și-o tórnă cum îi vine,
 Celū-alaltū pe marea 'ntinsă sbuciumându-se înnótă.
 Sânti părinți, acum ean spuneți, dar' cu mâna pe altarū,
 Cine are dreptū să guste din alū raiului nectarū ?

* * *

Din viéță numai — omulū se cunósce,
 Mortū, și din Satana poți să-ți alegi móșce.

VENIREA LUI ISUSŪ.

Déc' a inimii lumină
 Vi-i ca portulū din afară—
 Antichristū n'are sē vină,
 O sē nască Isusū érá.

CELŪ MAI PREȚIOSŪ DIAMANTŪ.

Ca unū stropū de apă, ce din Oceanū
 Intrândū într'o scoică se schimbă 'n mărgeanū,
 Stropū de timpū — prilejulū! Când l'ai apucatū
 Se preface 'n mână-ți diamantū curatū.

GURA INȚELEPCIUNEI.

Gura 'nțelepciunei stă mai multū închisă,
 Dară multū grăesce,
 A prostiei tórnă țise și nețise,
 Și totū nu vorbesce.

NON VOBIS.

Lucru bun, o faptă mare,
 Ce-o facu buni pe pământu —
 Lorū urgie și certare,
 Fóme, sete séu mormântu ;
 Ér' când lucră cei mișei,
 Totu ce-i bun e pentru ei.

OPORTUNISTULŪ.

Pentru dulcele de mâne
 Nu lasū sarbedulū de-acum :
 Séu nu-sū eū séu elū nu vine,
 Orī eū țernă, orī elū fumū.

O ȐICĂTÓRE.

Frumósă-i Ȑicătórea din Ȑilele bėtráne :
 Totū omulū pentru sine e croitorū de pâne,
 Érá cine singurū pâne nu-și croesce,
 Orī sub gardurī móre, orī că sė tărėsce.

PÂNEA CEA MAI BUNĂ.

Sciî care pâne este mai bună
 Și cu dulcéța sațu împreună?
 Ori-câtû în lume vei totû căuta—
 E numai pânea din traista ta.
 Pânea ce darulû țî-o pune 'n mână,
 Ori-câtû s'o mesteci pare că-i lână.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

TĂRÎTURILE VIETÎI.

—In lumea mică te pörtă mare,
 In lumea mare micuțû de totû!
 —Acestû naltû geniu, sciți cine-lû are?
 Kir Linge-talpe și Pupă-'n-botû.

* * *

MISTERULŪ FERICIREI.

—Nepëruițu prin viețã de vrei, frate, sã treci,
 La mușinoi, la tufe, la tóte sã te plecì,
 Și când cu tóte-acestea îți dau de-aberbeleaculũ,
 Sãrutã-ale lorũ talpe, de vrei sã-ți afli leaculũ.
 —Țineți-vã misterulũ, voi suflete de lutũ!
 Eũ scupũ misterulũ vostru, ér' peste voi-strãnutũ.

PUTEREA DUȘMĂNIEI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dușmanii adese vrëndũ sã te 'mbrãncescã
 Sãũ în fața lumei vieța sã-ți negrãscã,
 Chiar din contrã singurì totũ mãi sus te 'mpingũ,
 Și pe frunte-ți singurì nõuã rađe 'ncingũ.
 Bine điceãũ darã vechii nosti pãrinți:
 Cine n'are dușmanì, nu are nici sfinți.

* * *

Nu te 'nvațã carì te laudã, nu te crescũ carì lingușescũ,
 Ba, scãnteia ți se stinge și puterea-ți amorțesce;
 Dar' scãnteia se deștãptã și puterea se 'ndoesce,
 Când dai peptũ și đì și nõpte cu cei carì te 'ndușmãnescũ.

* * *

Cin' nu scie să trăească fără laudă și 'nchinare,
Și din ce-ar' poté să crească, elu îmi scade totu mai tare.

* * *

Cu-o ureche-ascultă prietiniî ce dicu,
Une ori e bine să n'auđi nimicü ;
Mai alesü prin laude când te naltă 'n cerü
Este-o fericire s'ai urechi de ferü.
La dușmanii-ți înse trage cu-améndouë,
De-ai poté deschide nouë-deci și nouë,
Căci de cauți bine, laude și greșele
Tu le afi numai printr' a' lorü bârfele.

MEREÛ GONITÛ.

Unü câne trece tăcutü pe stradă,
De ici, de colea, ia unü osciorü,
Nu póte înse fără să-lü vadă
Și ici și colea altü lătrătorü.

Și ici și colea îi tindă cojoculă,
 Și 'ntregă de scapă e fericită.
 Și-ală vieții nóstre așa e joculă:
 Culegi oscióre mereu gonită.

PRIETINIÎ.

ὦ φίλοι, οὐδεὶς φίλος!

(O! prietini, prietină e *Niminea*).

BCU Cluj / Central University | Aristofele.

Iubirea, prietinia, suntă dulci — fără cuvântă,
 Dar' ele, vai! se schimbă ca fulgulă după vântă.
 Decă inima păstrează-ți și n'o da nimăruî,
 De s'ar' păré chiar îngeră, pân' n'ai primită pe-a lui,
 Căci inimile nóstre l' amoră și prietinie
 Intâiă numai de aură s'arată ca să fie,
 Dar' când mai de-amăruntulă căutândă mi le-ai vedută,
 Le afli că-să de șgură și-adesă numai de lută.

* * *

—Să ai amici! — Așa e! Asemeni dicu și eu;
Dar' să nu uiți, amicii potu celu mai mare rău,—
Secretulu și averea suntu totu ce dorescu ei,
Și când le dai secretulu să scii siguru că pei!
Ér' când fără de-acestea amici îți vei găsi,
Celu mai ferice 'n lume și eu te voiu numi.

* * *

Amiciloru, fârtate, nimicû să nu le ceri,
Căci tôte le parû scumpe de-arû fi numai doi perî.
Amicii-ți dau cu aculû și cerû napoi cu saculû,
Când a le cere ceva te 'mpinge cumva draculû.
Nimica, ține minte, să nu ceri decâtû sfaturî,
L'acestea nici odată să nu te dai în laturî;
Atunci numai le pare că esti în faptă-amicû,
Când cugeți și faci tôte cum cere-alû lorû tipicû,
Ér' decă vrei în pace și liberû să trăesci,
Iubire, bani și sfaturî, l'amici să nu cerșesci.

* * *

Arătați-mi voi amiculă, ce 'n dușmană nu s'a schimbată,
 Și atunci din nalta stâncă, unde cuibulă mi-am duratã,
 Voi descinde 'n bătătura și cu toți m'oiă săruta ;
 Pân' atunci, decâtă ađi prietină, mâne dușmană ne'mpăcată,
 Sus mai bine-aici pe stâncă singură-singurelă voiă sta,
 Și din pisculă fără ceta și cu ochiă ne'mpânjinatã,
 Prin celă labirintă ală vieții mai ușoră m'oiă îndrepta.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CASA FĂRMECATĂ.

Ușă deschisă și 'ntinsă măsă,
 Ér' dómna casei — o puică-alésă,
 Și ca locuste amici, lingăi,
 La tin' alérgă pe miă de căi ;
 Ér' dómna dómna și mеса strinsă—
 Fugă toți ca șoreci din móra-aprinsă.

TÓTĂ INȚELEPCIUNEA.

Pentru omū trecutulū este ca și cursa pentru fěră,
 Simțindū cum aū peritū alții — se feresce sē nu péră,
 Căci a nóstră 'nțelepciune e sē nu mori ca o vită,
 Ađi iubită și căutată, mâne 'ntinsă și jupită.

COMEDIA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lume, sörte și viéță—
 Tóte tragū omulū pe ață,
 Ér' când elū ș'a deșteptatū,
 Comedia s'a jucatū.

IN CIMITIRŪ.

Vedeți ici cimitirulū? Veniți, voi înțelepți,
 Și scormoliți prin óse!... Cunósceți cine-aū fostū?...
 Tăceți?... Acum ean spuneți de sunteți mai deștepți,
 Decătū orī-care prostū.

Ean ascultați la mine, că eū vē spunū ce suntū:
 Aū fostū și suntū țerīnă, voi sunteți mori de vĕntū.

ȚERÎNĂ VIIE.

Când auđi-vei că-să mulțămiță,
 Să scii atuncea că am munită;
 Érá de cumva n'oiú fi 'n mormântú—
 Țerîná viie să scii că suntú!

NATURA ȘI FĂPTURA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Genialú seú cătú de mare,
 De-ai fi chiar unú dumneđeú,
 Mori, trăesci — atáta réú!
 Lumea din ținini nu-și sare,
 Merge linú în drumulú seú.

PASIUNEA.

Pasiunea e ca foculú de bună și de sántă,
 Căci numai prin ea omulú spre ceruri se avéntă,
 Când mințea e regină;

Pasiunea e ca foculă cumplită, sfărmătore,
 Intr'ună clipită distruge chiar secolă de splendore,
 Când singură domină.

IN HAOSŪ.

In ală meū sufletū fără răpaosū
 Sfârăe, ferbe, vuesce-unū haosū,
 Și soră și stele din negrulū hăū,
 Și lumă și cerură, răsarū mereū.
 Le place l'alții, oră nu le place,
 Dar' raiū acēsta viēta-mă face.

IN RAȚE.

Precum aparū atomiă în rața de lumină,
 Și-afară de acēsta ei întunerecū suntū—
 Intogmai omenirea, la cei ce-orū fi sē vină,
 In rațe numai cinsă se vede pe pământū,
 Ér' făr' acestea nóptea se'ntinde pe-a ei urmă,
 Și numele-ă de-odată cu ființa i se curmă.

IDEIA CREATÓRE.

O idee strălucită este togmaî ca unû sóre,
 Nu prin marea-î strălucire, ci puterea-î creatóre—
 Sórele cum primávéra scóte miî florî în câmpîi,
 O ideiă creatóre scóte alte idei miî.

NEBUNÎ DIVINÎ.

Aleşî scriû adese a punere de capû,
 Cu ce-a fostû şi ce este în capete se batû,
 La đeci de generaŭîi în minte nu le 'ncapû;
 A scrisû nebunû, đicû uniî, ér' alŭîi : a scrisû beatû.
 Dar' vine-o đî, şi lumea cu tóte-a' ei minuni—
 Cu regi şi sântî, se 'nchină la beŭî şi la nebunî.

AFLAREA CERULUÎ.

Voi cereŭî se vë spunemû pe unde-î calea 'n cerû?
 Mărturisescû, şi mie acésta-mî e misterû,
 Am încercatû pe-acolo pe unde mi-aû fostû spusû
 Părinŭîi, filosofî, din răsăritû şi-apusû,

Dar' am pățit'o 'ntogmai Țiganiî cum pățiră,
 Când pe Păcala-odată se-î ducă îlû togmiră
 In țera unde sbóră porumbiî fripți în gură ;
 Și elû, pornindu-î séra, unû dealû mi-lû încungiuură,
 Ér' când fu despre ȓiuă, Păcală a sburatû,—
 Țiganiî se treziră de unde-aû fostû plecatû.
 Dar' una vi-o potû spune : pe lume amăritû,
 La ceruî totû-de-una eû calea mi-amû găsitû.

↳ SFINCSULÛ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nimicû ca omulû mai încurcatû
 In lume Domnulû nu a creatû,—
 Elû vrè sè vaȓă ce nu se vede,
 Și vrè sè scie ce nu se crede,
 Elû vrè s'auȓă ce nu se spune,
 Și totû nimiculû îlû vrè minune.

Elû caută calea la naltulû cerû,
 De-unde chiar stele îmi cadû și perû,
 Și nu cunósce nici calea sa,
 De aȓi pe mâne, de ici-colea ;
 Elû își croesce aripî de vântû.
 Și nu sci merge nici pe pămêntû.

Elü cãtr'o țintã mereü se 'ndréptã,
 Și nu sci unde-ï, de este 'n faptã !
 Și-acéstã tãcã de aiuriri—
 Sã fie culmea întregii firî?...
 Ca multe cãte s'aü faptü, s'aü ñisü,
 De ce și omulü n'ar' fi unü visü ?

TÓTE PE SIMCEA.

Nimicü cu strãlucirea-ï vederea sã nu-ți iee,
 Nimicü sã-ți amãrãscã alü vieții tale traiü ;
 Unü nuorü este durerea, ce trece peste plaiü,
 Nu totü ce strãlucisce e stëuã sãü scãntee,
 I-unü licuriciü adesea sãü numai putrigaiü.

CALEA DE AURÜ.

De trãesci dupã naturã,
 Tu nici când lipsitü vei fi,
 De-ți iaï pofta de mësura—
 Raiulü nu te-a 'ndestuli.

* * *

Nici prea multă, nici prea puțină,
 Nici prea iute, nici prea 'ncetă—
 Ét' alū faptelorū secretū,
 Și-alū vieții drumū divinū.

BUNĂVOINȚA.

BCD 684 / blanda bunăvoință Cluj
 Ar' fi și ea o ființă,
 Chipū mai dulce, dulce nume,
 N'ar' mai fi ca ea pe lume.

VREI ÎN CERURI.

Vrei în ceruri să te sui,
 Să scii viața să ți-o pui ;
 Voesci mare pe pământū,
 Plécă-te ca frunđa 'n vântū.

MARE ÎMPĂRATŪ.

Uscată pâne și apă rece,
 Dar' ici în sinu-mi sufletu curatū—
 Și multu mai dulce viața trece,
 Decum trăesce unū împăratū !

RĚŪ — MEREŪ.

Curênd se stinge totu ce-i bunū,
 Rêmâne totu ce-i rĚŪ—
 A rosei foi înflorū, apunū,
 Êr' spinii 'mpungū mereŪ.

OMENIMEA.

Vedeți acea femeie înaltă și frumoasă,
 Decâtū o dalbă țină cu multu mai măestósă,
 Cu mânile la spate, cu lanțuri la picióre,
 Și peste ochi încinsă cu-o négră 'nvêlitóre ;
 Incetū, încetū pășesce, abia și-abia mișcândū,
 La fie-ce mișcare în brânci amarū cădêndū !

Acésta-î omenimea, la mâni și la picióre,
 Cu-a' datinelorü lanțuri și-a' legilorü zăvóre,
 Ér' peste ochi încinsă cu céța nesciinții,
 Cu care 'n locü de rađe o 'nvêlue părinții.

LA ÓMENII — ATOMI.

Vedeți, pătrunde-o rađa în casa 'ntunecósă—
 Atomii milióne în ea parü fulguindü:
 Așa și piticotii în préjma radiósă
 A unui mare nume se 'ndésă licărindü.

LUMINILE MITITELE.

Luminile maî mititele
 Se perdü lâng' o lumină mare,
 Și ca să simți că suntü și ele,
 Incepü să scoță fumü pe nare.

MONSTRII CUGETULUI.

Décă cugetele nóstre s'arü preface în ființă,
 Monstri n'arü puté së 'ncapă în acestü nemărginitü,
 Și de-a lorü spăimêntoșie dumneđeü chiar strimtoritü,
 S'ar' ascunde së nu vadă ce-a greșitü a lui voință.

INAINTE !

Vrei înainte? Ghiontesce, 'nvinge !
 De 'nvingi — vei merge,
 De nu — te șterge,
 Căci altulü vine — colo te 'mpinge.

VULTURÛ.

Unü sufletü fără ură i-unü fragedü porumbelü,
 Când se ridică 'n aerü — uliü după elü !
 Unü vulturü mie-mi place, cu ură și desprețü,
 O aripă de-o mișcă — fugü sute de hereți.

INCHIPUIRE.

Credeți că noi suntemă alta, decâtă totă nisce insecte,
 Ce 'ntre noi mereă ne ródemă împărțiți în miă de secte,
 Vermele-și face-o găóce, noi ne facemă ună palatū,
 Și, nebuni, cu-atăta credemă, ca ființa ne-amă schimbatū !
 Par'-c' albina n'ar' fi muscă în alū ei palatū de miere,
 Și că n'ar' avé se péră, precum orī-ce muscă pere.

CARTEA LUMEI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Când cetescă sânta natură, așa cum o vedă la sóre,
 Ba chiar nóptea la 'ntunerecū séu la stele lucitóre,
 Dreptū vē spunū, atuncea număi din totū ceva înțelegū,
 Atunci număi ieroglifa potū în cātū-va s'o deslegū;
 În volume ce 'nțeleptii aū totū scrisū, și scriū . . . și scriū . . .
 Deū, eū aflu óse góle, cum le affi în sicriū.

✓ PACEA.

— Nu ațița pe niminī de vrei să fiī în pace,
 Pe niminī să nu vatemī; și celū ce răū își face,

Fă tóte și 'mblândește-lă, și-atuncea, câtă vei fi,
In pace și 'n iubire cu lumea vei trăi.

— Vă mulțămescă de sfaturi, așa să faceți voi!

Acésta 'nséamnă numai eternă a fi 'n răsboiă,

Mereu a sta la pândă, să veđi ce să mai faci,

Ca celoră ce te calcă să poți să mi le placă,

Căci în vieță-să numai împinși și 'mpingători,

Trânteli, bușiri și ghionturi și vaete pân' la nuori.

Êr' cine vrè să stee o clipă liniștită,

Elă trebuie să tragă cu pumnulă oțelită—

Pe unulă doî să-i culce, pe dece să-i alunge,

Și cei-alalți să strige: fugiți, pân' nu ne-ajunge!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

PUTEREA SUFERINȚEI.

Nu-i fericitū acela, ce rele n'a 'ncercatū,

Ci care rele 'n vieță eroicū a 'nfruntatū ;

Căci tótă fericirea ce 'n lume póte fi,

E numai s'ai putere mereu a suferi.

Cin' suferi nu scie, ori-cătū de fericitū,

O singură lovire totū raiulă i-a sdrobotū.

SACRIFICIULŪ PRIMITŪ.

Geniŭ fără dureri grele,
 Ca tãmâia fără focŭ,
 Amëndouë staŭ pe locŭ,
 Numai arse sue 'n stele.

PRIN NĂCAZURĪ.

Prin năcazuri geniulŭ cresce,
 Fragile prin mărăcinī!
 Fraga codrulŭ miresmesce,
 Geniulŭ l' împlē de luminī.

LUME NEIMPĂCATĂ.

Celŭ mai mare rău e 'n lume,
 Căci ea mare nu te vrea ;
 Ea te-ar' face, de-ar' putea,
 Să fii omŭ numai de nume ;
 Ba și-atunci e ne'mpăcată,
 De nu estī vită 'ncălțată.

PALATULŪ ȘI COLIBA.

Ai coliba ta sigură,
 La palatū nu te nălța;
 Pacea jos din bătătură
 Aici n'o vei mai afla.

MONSTRI DE-ODATĂ ȘI DE-ACUM.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Indeșertū de monstri ne vorbescū cei vechi,
 Noi acesti de astăđi i-amū lua de urechi.
 Capū, picióre, gură, ghiare, mână și ciocū,
 Tóte l'acei monstri eraū l'a' lorū locū ;
 Dar' în minte monstrii de-astăđi nu-ți încapū :
 Pórtă capu 'n burtă, érá burta 'n capū.

CELŪ MAI BUNŪ DOCTORŪ.

Vrei sē-ți lecuesci durerea,
 Caută-ți leacu 'n alū tēū sinū,
 Cauți la altulū mângăerea—
 Elū de leacū îți dá veninū.

INTÂIŪ ȘI 'N URMĂ.

Pân' trăesci lumea te 'mpróșcă,
 Aĩ muritũ te tãmâeză :
 Nu vrè 'ntâiũ sè te cunóscă,
 Și-apoi móre sè te vađă.

BUNIŪ 'N CODRU, RÈIŪ 'N LUME.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cănesce-te fu frunte, de mi te simți frumosũ,
 De-o rea privire cumva sè nu mori deochiatũ ;
 Cănesce-ți cartea vieții, de nu esti păcătósũ,
 Sè nu fi dintre ómeni în codri alungatũ.

DEIŪ NEFERICITȚI.

O ! vai nefericitiĩ, cari s'aũ născutũ cu minte,
 In códă-i pune lumea, și ei o 'mpingũ nainte.

* * *

Ferice de acela ce fără minte nasce,
Căci înțeleptul ară, ér' elü imi stă și pasce.

LEACULŪ LUMEI.

Ce să-ți spargi cu lumea capulü,
Las' să urle câtü îi place,
Ici-colea trântesce-î hapulü—
Mușcă, mornăe și tace.

CALEA LA ȚINTĂ.

De-ai fi tinărü și cu minte,
N'ai mai face-unü pasü nainte;
Dară tinărü ne'nțeleptü
Și pe dracu-lü iaî de peptü,
Și te ducî la țintă dreptü.

BUNŪ — NEBUNŪ.

De prea ești bunŭ amicŭ nu ai,
 Ci ai numai stăpâni,
 Și jugulŭ jos de vrei să-lŭ dai—
 Te veđi încinsŭ de câni.

IN TOIULŪ VIEȚII.

Când cineva se nasce, ce vrei poți să-i urezi,
 Și niminŭ nu-ți va dice, că prea l'ai fericitŭ ;
 Când móre, poți la ceruri laudându să-lŭ cocotezi,
 Și nu-ți va dice niminŭ: mă rogŭ, l'ai prea suitŭ !
 Dar' când în toiulŭ vieții pe cineva măresci,
 Să scii c'asupra-i tóte potăile stârnesci !

INNOTĂMŪ.

Când nu poți face ce voesci,
 Destulŭ să faci ce poți ;
 Nu poți să sbori, te mulțămesci,
 Că celŭ puținŭ înnoți.

OMULŪ LIBERŪ.

Regi, avuți, și voi, mișei, cari ați lingeți, mâni mușcați,
 Ucigași, tâlhari dēunădi, astădi sânti împelițați,
 Ce folosū de mari palate cu zăvóre miī și miī,
 Ce plătescū mesele pline de-ale lumii mirodiī?
 Frica, intriga, șerbia, între voi rînjescū la mēsă,
 Și-o înghițitură macar ne-otrăvită nu vē lasă.
 Eū la mēsa mea săracă, ședū cu-ai mei, mē veselescū,
 Vinū și Musele adese, cāntă, rîdū și povestescū;
 Éră dalba Libertate, de vinū altele, nu vinū,
 Ea-ī la mēsă totū-de-una și ne tōrnă 'n cupe vinū.

CLIPITA.

Averea cea mai mare
 In lume e clipita,
 Ascunse 'n sinū ea are
 Ori câte-unū omū dorit'a;
 De-ī scii eși 'n cărare,
 Ți-ai pusū în sacū ursita.

MERINDEA VIETȚII.

Sórtea te 'ncurcă,
 Ea te descurcă,
 Tu mergi nainte
 Tăcută și dreptă—
 Lumină 'n minte
 Și pară 'n peptă.

ONÓREA DE AȚI.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Mai eftină ca onórea nu-î lucru aȚi sub ceră,
 E tótă-o jucărie ;
 Ajunge să Ți-o dee, s'o dai la cari Ți-o ceră—
 Pe ană o pălărie.

PE PIEDESTALŪ.

C'amă ajunsă în mare hală,
 Credă, o vede orî-și-cine :
 La noi Laide și Frine
 Din bordelă — pe pedestală.

CORECTURĂ PERICULOSĂ.

Orî-câtă din a vieții carte vrei să ștergi o faptă rea,
 Urmă négră totă rămâne, și nici mortă nu scapi de ea,
 Ba adesă o mică pată, vrîndă s'o ștergi, se mai lătesce,
 Séu rădînd'o faci feréstă pe-unde alta se zăresce.
 Decî când scrieți cartea vieții, cugetați să nu greșiți,
 Căci adese vrîndă se ștergeți mai rău încă vi-o 'nnegrîți.
 Dar', vă rog, se nu vă temeți, lucruri d'astea nu-să la noi,
 Voră fi fostă pôte vre-odată, și-oră fi pôte mai apoi;—
 Ađi la noi e multă mai bine cartea vieții se-ți negresci,
 Și-mi pună capulă pe tipsisie, decă nu te fericesci.

CA LA PASĂRI.

Păsărima vrîndă odată se-și alégă împărată,
 Dîse: împărată se fie care mai sus a sburată.
 Și s'avêntă cari de care, érá vulturulă prin ele
 Ca un fulgeră se răpede și se nalță pân' la stele.
 Păsărima stă se strige, . . . depe-aripă-i pitulușulă
 Se ridică, tóte-î strigă: se trăéscă 'mpărătușulă!
 Și la ómenî dór' i-almintrea? Ca la pasări întru totă:
 Fétu-frumosă se luptă, 'nvinge, și 'mpărată e Piticotă.

GLORIA—UMBRĂ.

Fericiți ce suntu copiii când în sórele de séră
 Iși vedú umbra lorú uriașă văi și dealuri cuprindëndú ;
 Indesertú, sórele-apune și mărimea lorú bizară
 Intr'o clipă le-o înghite întunereculú cădëndú.
 Adesú și mărirea lumei nu-í decátú o umbră mare,
 Ce cu-alú sorții dulce sóre într'o clipă și dispare.

PE RÓTĂ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vedeți cum olariulú lutulú ilú frământă,
 Și-apoi pusú pe rôtă cum ilú mai descântă,
 Și totú lutulú póte — inimí omenescí !
 De ce nu?... Și 'n viețá totú așa pățescí.

LIBERŪ.

Liberú, cine nu iubescé,
 Liberú, care nu aspiră,
 Liberú, care nu admiră,
 Liberú, cine putreșescé !

TROFEULŢ MEŢ.

LuptândŢ pentru virtute Ţi sântulŢ adevărŢ,
 De-odată vedŢŢ cĂ lumea mi-aruncĂ mĂna 'n pĂrŢ—
 Ţi multŢ noi ĩmpreunĂ ne-amŢ svĂrcolitŢ din greŢ,
 Dar' eŢ mĂ laudŢ cu masca-ĭ, ĩr' ea cu pĂrulŢ meŢ!

NUME ŢI NUME.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Omu 'n lume-Ţi face nume
 Cu prostii Ţi 'nŢelepciuni,
 Dar' adesea biata lume
 In prostii vede minuni,
 ĩr' pe lĂngĂ cei cuminte
 MoŢĂindŢ trece nainte.

GENII — VEDENII.

De-arŢ fi fostŢ atĂtea genii
 CĂte tigve 'ncoronate,
 Mari idei abia visate
 AstĂđi n'arŢ mai fi vedenii!

Dară mii de mutre sfinte,
 Mentori, tigve de 'mpërați,
 S'aũ stinsũ toți ca măturați,
 Și noi totũ ca mai nainte—
 Incurcați și 'ntunecați.

SCÓLA VIETIÍ.

Cine-alérgă, pătinesce,
 Multe vede, multe-alege,
 Cine șede și stârvesce,
 Dóuë 'n teiũ nu sci sã lege.

MUNCA.

Munca-ĩ balsamũ la durere,
 Munca-ĩ voe și putere,
 Munca-ĩ nume și avere—
 Totũ ce lumea, cerulũ cere.

GHICITÓRE.

De ce *Dreptatea* óre legat'o facũ la ochi?
 Țicũ uniĩ: sã n'alãgã la cine se va duce;
 Dupã momemele, alții, nu cumva sã-mĩ apuce,—
 Eũ Țicũ: când vei vedé-o nu cumva s'o deochi.

MODESTIA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Modestia este-o mãrgea,
 Ce șede bine ori-și-cuĩ,
 Dar', eũ prin lume cum vãduĩ,
 Mergĩ multũ mãi iute fãrã ea.

LA AVUȚI.

Mãrirea vóstrã cu punga mare
 De-ajunge grópa, e de mirare;
 Micimea nóstrã pititã 'n carte,
 Ea trece ceva și mãi departe.

CONSPIRAȚIUNE TĂCUTĂ.

De ce-atâtă de greu noi facem cătră bine câte-ună pasă?
Căci tăcută cu toți ne țicem: lasă-mă, ca să te lasă!

NIMICŪ PREA-PREA.

Înțeleptă să-ți țică nu potă,
Pân' nu te-ai învinsă de totă,
Er' de totă când te-ai învinsă—
Bietulă omă în tin' s'a stinsă.

* * *

Acelă-ce vede fundulă ilusiile-și perde,
Căci cin' răsörnă glia își perde iërba verde.

DOCUMENTELE ÎNTELEPCIUNEI.

Înțeleptă să nu mă cređi,
De nu vreă să mi te vinđi,
Testamentulă pân' nu-mă veđi
Și-o scrisóre pân' nu-mă prinđi.

SÓRTEA ADEVĚRULUI.

Minciuna înainte se duce totu sburâ ndu,
 Ér' adevĚru 'n urmă elu vine ŝchiopĚtându,
 De-aceea ŝi minciuna ea rãpede dispore,
 Dar' se re'ntórnã érãŝi pe vechea sa cãrare,
 Ŝi, fãr' s'o cauŝi, o 'ntimpini mai pe la totu rozorulũ;
 Ér' bietu de adevĚrulũ, tãrindũ încetu piciorulũ,
 Abia ŝi-abia la secolĩ pe ici-colea rĚsare,
 Ŝi-ades-e-orĩ sirmanulũ rostogolitũ în gãrlã,
 S'adunã, latrã 'ngiuru-ĩ potãile de tãrlã.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* *

AdevĚrulũ spusũ cu florĩ
 E minciunã-ades-e-orĩ,
 AdevĚrulũ verde spusũ
 Adesũ capulũ a rĚpusũ.

SEMĚNĂTORULŬ IDEILORŬ.

Acelũ ce-a sa vieŝã ŝi-o dã pe-unũ cugetũ mare,
 Din toŝi plugarii 'n lume elũ celũ mai bunũ imĩ pare;
 Ca sãnta lui seminŝã sĚ crĚscã, sĚ rodĚscã,
 Cu sãngele lui ŝterna iĩ place s'o stropĚscã.
 Ŝi numai acelũ cugetũ va cresce ŝi va 'nvinge,
 A cãrui rãdĚcinã s'a adãpatũ cu sãnge.

OMULŪ PENTRU OMŪ.

Omulŭ prin omŭ se lumină,
 Diamantŭ prin diamantŭ:
 Unulŭ fără celŭ-alantŭ—
 Intunerecŭ și rugină.

INVĚȚĂTURA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Scânteia fie orŭ-câtŭ de mică,
 Ea négra nópte o luminéză,—
 A 'nvĚțătorei divină rađă,
 Orŭ-câtŭ de slabă, ea te ridică.

LUMINĂ VINĂ !

Ai đisŭ, o ! Dómne : fie lumină !
 Și fu 'n seninŭ ;
 Đi sĚ cobórá lumină lină
 Și colea 'n sinŭ.

OSTAȘULŪ NEINVINSŪ.

Sciți voi ostașulŪ ce mai multŪ luptă,
 Și rane are și miș și-adânci,
 Nu-lŪ ținŪ în cale nici văi, nici stânci,
 Cetăți asaltă cu murii 'n nuori,
 Și nu se lasă chiar arma ruptă,
 InfrântŪ se scólă de miș de ori,
 Și lanțuri grele nici miș nu-lŪ ținŪ?
 OstașulŪ este — inima 'n sinŪ!

IMPĚRATULŪ SORTII

Vięta nŃstră, ori-cum fie,
 Strălucită, 'ntunecată,
 Liniștită, sbuciumată—
 Este-a sortii jucărie,
 Ér' a sortii împĚratŪ
 Este capulŪ luminatŪ.

CAPULŪ SUS.

CapulŪ sus și tare 'n umĚrŪ
 Și ferbinte coala 'n peptŪ—
 Prin alŪ glŃtei mare numĚrŪ
 Treci și eși la țintă dreptă.

CRÂNGULŪ CU LUMINILE.

Când răsfoi a' vieții pagini,
Câtă te 'mbătă de plăcere,
Cum te implu de durere,
Cum te 'nspaim' a' ei păragini,
Câtă te 'nalță-a' ei imagini!

FIINȚA LUMEI.

Unū spiritū numai domnesce 'n lume,
 Cu miî de rađe, cu miî de nume,
 Și-acesta, lumea când a urđitū,
 A' sale rađe le-a răspânditū,
 Éră când lumea va fi s'apună—
 A' sale rađe elū ér' le-adună.

DUMNEDEŪ LA TOTŪ PASULŪ.

Ómenii, Dómne, misterū îți dicū,
 Și clarū ca tine nu e nimicū;
 Eî toți te-așteptă dór' te ivesci,
 Și la totū pasulū tu strălucesci.

CREDINȚA ADEVĚRATĂ.

Atătū amarū de religiuni,
 Și fie-care cea mai sântă,
 Dreptū vĕ spunū, nu prea mă 'ncântă—
 Vorbe, forme, vĕntū, minuni!

Eă nu credă, eă vėdă în lume
 Pe Celă-Mare, fără nume ;
 Celă ce ochi n'are să-lă vadă—
 Pasce iėrbă pe livadă.

UNŪ RĚŪ DIVINŪ.

A ta 'ndurare, naltă Dumneđeă,
 Nu-ı 6re 'n lume ună mare rėă ?
 Pe bunătate-ție noi ne elăsămă, ary Cluj
 Și 'n miă păcate ne cufundămă ;
 Nu mai scimă dreptulă din păcăt6să,
 Și t6tă lumea merge pe dosă,
 Și pân' tu, D6mne, de sus s'6 'ndreptă,
 Mereă aicea se stingă cei dreptă.

AMARULŪ DULCE.

Lume, lume,
 Dulce nume,
 Tu estă mumă,
 Tu estă ciumă :

Te iubimă, te urgisimă,
 Dar' cu tin' voioși trăimă,
 Și-amă trăi de ne-ai lăsa
 Chiar și peste vieța ta,
 Și cu totă ală tăă amară,
 De-ai peri te-amă face ér'.

INCHISÓRE PLĂCUTĂ.

Sufletulă (singură).

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 Póte nu veniam în lume, dar' sburdândă și colidândă
 Prin celă hăă nemărginită,
 Și ca peșcele în mare fără grijă străbătândă —
 În ăstă sacă am nimerită.
 Acum daă mereă din aripă, čiua, nóptea-mă sfarmă celă capă,
 Ca din sacă să nu măi scapă.

OMULŬ ȘI NATURA.

De ce te nască și de ce moră,
 Pân' astăđă nimină n'a aflată.
 Să nască, să moră de miă oră,
 Și póte că s'a și 'ntêmplată,

Și totu așa ca ađi vomu sci.
 De nu viseză — eă ceva sciă :
 Naturei totu una-i va fi,
 De vei fi mortu, de vei fi viu,
 Căci ori-și-cum nu-i scapi din mână,
 Totu șerbulu ei eternu rămâni.

IMPĂCIUITÓREA TUTURORŪ.

Mare-i osebirea 'n lume dela micu și pân' la mare !
 Dela celu ce-abia răsufă de sätulu și imbuibatü
 Pân' la celu ce-abia mai geme de flämendü și 'nsetoșatü,
 Dela celu ce-abia pe nasu-i mai pufnesce de 'ngânfare
 Pân' la care de puternici în noroiu zace călcätü—
 Ah ! din légänü pân' la mórte s'a stinsü ori-ce-asemênare !
 Sântă mórte, tu esti numai, ce nu cauți la nime 'n față,
 Și tu culci pe-aceeași pernă cei mai mari dușmanî în vieță.

MAREA DEȘTEPTARE.

Mórtea este-o spaimă mare !
 Toți aü đisü și chiar Christosü,
 Când ea-i marea deșteptare
 Din visü greü și mincinosü.

CALEA VIETȚII.

Când din vieță unū chinuitū
 Trece, noi dicemū : e fericitū !
 Ca și când calea și-ar' fi 'nchiatū—
 Când elū de alta s'a apucatū ;
 Căci celū ce 'n capetū par'-că s'ajungă,
 Incepe alta cu multū mai lungă.

* * *

Cunoscī drumulū celū mai bunū ?
 De nu scii etă și-lū spunū :
 Inainte, totū nainte—
 Plóie, sóre, gerū, ferbinte !
 Când nainte nu mai poți,
 Jos sub glia de trei coți! . . .
 De-aici éráși totū nainte—
 Plóie, sóre, gerū, ferbinte !

INTREVEDEREA ALTEI VIETȚI.

Vedeți voi luna de jumătate cum strălucesce,
 Ér' jumătate în întunerecū se învêlesce,
 Și 'n umbră înse discu-i simțimū ;

Aşa-î vieţa ! Aici la sóre vedemü o parte,
De-alta o cętä ne mai desparte,
Dar' şi prin cętä par'-c'o zărimü.

DIN PUTREJUNE.

Din putredele lacurï se nalţă-adesse florï
Cu feţe strălucite ca rumenele dorï,
Şi-mï îndulcescü îngiurulu cu-alü lorü mirosü divinü :
Aşa din timpurï negre de putrejune pline,
Se nalţă câte-odată ingenie divine
Inluminându pământulu de 'ntunecime plinü.

UNDE-ALERGÏ?

Dar' unde-alergï, nebune, prin cerü şi pe pământü,
Scurmându şi-adurmecându ?
Tu cauţi dumnezeirea în lutü, în focü, în vântü !
Opreşte-te şi-ascultă !... N'auđi alü ei cuvântü
In sinu-ţi răsunându ?

REGI SEÛ CERȘITORI.

O păsăruică scie cu multă măestrie,
 Cu mai puțină alta se-și facă-unu cuibușorü ;
 Din fere una-și sapă adâncă vizunie,
 Ér' alta sub o tufă s'aciólă binișorü,—
 Și totuși fie-care trăesce 'n mulțămire.
 Ean spuneți-mi, ce face chiar omulü pe pămëntü ?
 Mereü la cuibü elü lucră cu mare îngrijire,
 Decând răsare 'n lume și-apune în mormëntü.
 La cerü unu-și înalță palate strălucite,
 Ér' altulü abia-și sapă unü amăritü bordeiü,
 Și alții pe sub garduri ducü ñile chinuite,—
 Și ómenü suntü și-acestia și ómenü suntü și-acei !
 Acelü ce mai multü are, mai multü vieța-lü dóre ;
 Elü nu-și aduce-aminte, orbitü de-a' lui splendori,
 De móre 'n patü de aurü, sub garduri decă móre —
 Pe toți o țernă-ï mîncă, și regi și cerșitori.

PREȚULÜ LUPTEI.

De-ai sci, că lumea ușorü îți face
 Așa cum ție mai multü îți place,
 Atunci atâta nu te-ai sfărma,

Cum ađi te sfarimă, când ea nu vrea.
 Dar' orî-câtă lumea ți-ar' da de voe
 N'ar' fi câtă una ađi de nevoe.

PACEA MEA.

Óri-câtă la ómeni pe placă le faci,
 Pe cale dréptă nu poți să placi—

Eă n'am putută,

De-aceea 'n vieță am încercată

Să fiu cu mine eă împăcată—

Și am făcută;

Și-am lăsată lumea pe vechiu-ı drumă

De nedreptate, prostii și fumă.

RĂSĂRITŪ ȘI APUSŪ.

De două-orı suntă numai frumoși ai vieții nuorı!
 Când sórele răsare, când sórele apune,
 Se țeșă atuncea nuorii cu rose și cu florı,
 Și lumea ți se pare a raiuluı minune:
 Copilăria-ı sóre voiosă răsăritoră,
 Ér' dulcea-ı amintire ună sóre-apunătoră.

HIENA OMULUI.

Cu câtă âmbli de 'ngrași trupul, cu-atâtă sufletul slăbesce,
 Și cu câtă îndopî o poftă, ea mai tare flămânðesce:
 Și, la timpû de nu-î puni frêul, în momentû neprivighiatû
 Veî fi togmai ca de hienă de-a ei ghiară sfășiatû.

IN LANȚURÎ DE AURÛ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Visezû séû vedû în faptă? ... La ómenî când privescû,
 Pe toþi în lanțurî d'aurû îi vedû cum se târêscû.
 De-î visû, ean spuneþi unde-î cerésca lecuire,
 Sê scóþă tristu-mî sufletû din négra aiurire?
 De-î faptă, cum îmi pare, eû fericescû o vită,
 Ce pasce iérbă dulce pe valea înverðită.

FERICIREA NU SE IA.

Fericirea nu se ia,
 Căci nu-î niminî sê þi-o dea,
 Nici chiar unulû dumneðeû,
 Fericirea mi-o facû eû.

CÂND ESTE — NU-Î.

Viéță d'aurü atunci era,
 Când d'aurü lumea nici nu visa ;
 Ér' ađi munți d'aurü se nalță 'n cerü
 Și viéța-ı tótă numai de ferü.

OMULŬ ȘI LUMEA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Fie-care-atätü se vede

In viéță ne-apëratü,
 Cätü de cade, lumiı, crede,
 Că unü dinte i-a picatü ;
 Pe când lumea, mai cu minte—
 Stă și molfăe nainte.

DREPTATEA TIMPULUI.

Nimicü mai dreptü în lume ca timpulü nu đilesece :
 Omori-ți ađi tu timpulü, mânı și elü te omóre,
 Ilü luminezı tu astăđı, elü mânı te străluscesce,
 Fă-lü điuă neapusă, și elü te face sóre.

MĂSURA LUMEI.

Lumei placă mai bine lucruri sarbede, pe jumătate,
 Decâtă vii, strălucitoare, și cu naltă maestate :
 Mai ușorū privimū în stele, ca 'n strălucitorulū sóre,
 Mai iubimū nóptea stelósă, decâtă ziua arđetőre.

EGALITATE.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 În pufulū móle, pe piétra rece,
 Pe tronū de aurū séu în bordeiū,
 Totū una este — ca clipa trece,
 Și toți sub glie, și noi și ei.

* * *

Orī și câtū se fi de mare, orī și câtū se strălucesci,
 Sub trei coți de négră glie, te întinđi și putređesci !

* * *

În sicriū de aurū, în mătăsării,
 Și făcutū cu dresuri și mirosuri miī,
 Séu cu țernă gólă numai coperitū—

Totulă putreleşce ce-odat'a muritū.
 Morţi de voiţi înse sē nu putreleşi,
 Sufletu 'n vieţă yi-lū înmiresmiţi.

NEÎNVINSŪ.

Dréptă judecată şi 'n sinū cugetū bunū—
 Şi duşmanī câtū frunđe, de toţi îmi rēsbunū.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* *

A sorţii grea săgétă pētrunde tóte 'n lume,
 Rēstórnă celū mai tare şi celū mai mare nume :
 Dar' totuşi ea se 'nfrânge şi cade sfărîmată
 De omulū dreptū la minte şi inimă curată.

RĚSBUNARE.

De răū, de bine, trăesce 'n lume
 Până-ţi va bate şi óra ta ;
 Pedepsă lumei — lasă-ţi unū nume,
 Nici mortū sē pótă de tin' scāpa.

SĂ SCIE C'AÎ TRĂITŪ.

Invidiatŭ mai bine, decătŭ compătimitŭ,
 Căci celŭ dintăiŭ trăesce mărețŭ și strălucitŭ,
 Êr' cest'alaltŭ, sirmanulŭ, o duce trasŭ-împinsŭ,
 De rîsŭ la mii, la unulŭ de-abia pôte de plânsŭ.
 Decătŭ de plânsŭ în lume, mai bine mori strivitŭ,
 De-a pismeî négră hidră — sĂ scie c'aî trăitŭ.

NESCIINȚĂ BUNĂ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Bine-î omulŭ că nu scie,
 Că vieța-î ostășie ;
 Căci nainte dec' ar' sci,
 Țeŭ, nici mortŭ n'ar' mai veni.

REALISTULŪ ȘI IDEALISTULŪ.

—Trăesci bine, trăesci răŭ,
 Nu trăesci nici mortŭ, nici viŭ.
 —Mori tu viŭ ! Sirmanŭ de eŭ
 Trăescŭ mortŭ, ca mortŭ se 'nviŭ.

* * *

Dalbă-î lumea și măréță
 Pentru celú care-o 'nțelege
 Și frumsețele-î alege;
 Ér' pe care în vieță
 Mi-lú adapă, mi-lú îmbracă,
 Și mi-lú pasce cu verdéță—
 Lumea nu-î decâtú — o vacă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MARELE MONUMENTŪ.

Cea mai mare-avere 'n lume
 Este numai bunulú nume;
 Celú mai mare monumêtú—
 Nume bunú peste mormêtú!

NEMURIREA.

Sub astă piétră vieța fugindú m'a aruncatú,
 Ér' mórtea la lumină din nópte m'a sculatú.

SECOLULŪ NOSTRU.

Secolulū nostru pe din afară
 Totū focū și pară,
 Pe din lăuntru cumplită față—
 Unū sfincsū de gheață.

PRIETINIA SIGURĂ.

Ca să-ți fie 'n lume bine,
 Sfatulū tēū îlū caută 'n tine,
 Și mai bine ca să-ți fie,
 Fă-ți cu tine prietinie ;
 Prietinia din străini
 E ca umbra dintre spini,
 Ađi te arde, mână te 'mpunge,
 Când îți trebūe nu-ți ajunge.

TOȚI UNA.

Ce-mi tocați și ăi și nópte de 'nvęțați, de sânti părinți ?
 N'aū îmbętrănitū și dęnși și-aū rēmasū fără de dinți ?

N'aũ âmblatũ ŝi ei în cârje ŝi nu mi-aũ muritũ cu toți?
 Nu i-aũ pusũ, ca pe totũ omulũ, sub o glie de trei coți?
 Cine scie unde-sũ astãdi țerna ŝi-a' lorũ oseminte?
 Cine ađi le-ar' mai cunósce, ce-aũ fostũ ele mai nainte:
 Cerșitorũ, unũ sântũ părinte, unũ tãlharũ séũ împëratũ?
 Nu-ĩ nimicũ ce-a fostũ odatã, mórtea ér' le-a mestecatũ...
 Ca sã 'nchipũe alte nóue, sã le-amestece-apoi érá,
 Ŝi sã scóțã dintr'o țernã acum omũ, acum o férã.

De nu vreți din lutulũ negru sã vã scóțã mâne-unũ lupũ,
 Pânã sunteți în viéțã scuturați-vã de trupũ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUMPENIREA OMULUI.

Nu-ĩ cântarũ mai mincinosũ
 Decãtũ omulũ pe pãmântũ:
 Corpulũ trage totũ în jos,
 Sufletulũ totũ sus în vântũ.

MARELE OLARU.

Mare este urđitorulũ, dar' în urmã totũ olarũ;
 N'a făcutũ ŝi elũ totũ óle ŝi le-a atêrnatũ prin hãũ?
 O ciocnire între ele — ŝi sã veđi óle ŝi carũ
 Cum orũ sã-se ducã hãrburi, par'-cã n'ar' fi dumneđeũ.

LA CĂRĂMIȚI!

Deșertu ești mare și îngânfatū,
 Și 'n sicriū d'aurū leșu-ți închiđi—
 Astăđi séu mâne, o veđi curatū,
 Din 'tin' lăeții facū cărămiđi !

VIEȚA—FRUNȚĂ.

O frunđă numai mênată 'n vântū
 E vieța noastră pe-acestū pământū,
 Căci vântulū sorții mereū ne mênă
 Până ne-afundă și ne 'nțerină,
 Ca nouē frunđe ér' se rēsără—
 Sē 'ncépă vântulū din capētū érá.

HÂRCA LUI CESARŪ.

Vedeți acéstă hârcă? A fostū a lui Cesarū !
 Din ea cândva mărirea spre cerū își lua avântulū,
 Resbóe și triumfuri cutremuraū pământulū,
 Ér' ađi, căutați încóce, în ea — unū furnicarū !

CE-Î OMULŪ ?

Ce-î omulŭ ? mulți se întrebără,
 M'am întreatŭ adesŭ și eă,
 Și am aflatŭ : Unŭ capŭ de ȃeŭ
 Lipitŭ pe-unŭ trunchiŭ cumplitŭ de fără.

CRUCEA SUFLETULŪ.

Adese luminosulŭ sufletŭ se cėrtă cu țerina,
 Și rușinatŭ de-așa 'nsoțire ar' vrė sė n'o mai vaȃă ;
 Țerina blândă, rîdėtore, îi strînge dulce mîna,
 Elŭ îmbėtatu de-a eă suflare în brațe-ı dormiteză.
 Așa în cėrtă și 'n iubire, și mai multŭ înșelatŭ,
 Tėrișu-grăpișŭ își duce crucea cu care e 'ncărcatŭ.

PALATULŪ GRIERULŪ.

Și grierii își alesese odată împėratŭ,
 Și trimisese solı în țeră sė caute unŭ palatŭ.
 La solı atunci unŭ vermulete le ese înainte,
 Poftiți cu mine, elŭ le ȃise, sciŭ unulŭ minunatŭ,

Și din strămoși, spunea odată iertatulă meu părinte,
 Străbunii vostri-lă locuise — moșie strămoșescă.
 Și merși-ajunși, dicându le-arată — o hârcă 'mpărătescă !

PREFACERE DURERÓSĂ.

Ce vă plângeți de vieță,
 C'abia vine — și-a peritü !
 Flori înflorü de diminéță
 Și 'ndesérá-aü vesteđitü.
 Iérba câmpulü învelesce,
 Dar' curênd s'a și uscatü,
 Frunđa codrulü récoresce,
 Tómma ér' s'a scuturatü.
 Unu 'nvie, altulü móre,
 Și poporü după poporü
 Se prefiră l' acestü sóre
 Născătorü și-omoritorü.
 Frunđe, iérbă, omü și flóre,
 Trecü și vinü éráși de rostü,
 Dar', acésta-ı ce ne dóre,
 Nu mai vinü care-aü mai fostü.

MÓRTEA ȘI SPERANȚA.

Maî aprópe dintre tóte
 Nu-î ca mórtea pânditóre ;
 Maî departe nu se póte
 Ca speranța 'nșelátore.

FU — PFU !

Veđi ici pumnulú de cenușă? Caută bine! — Cine-mí fu?
 — Elú imí sguđuia pământulú când se clătina în tronú.
 Cine?—Nu simți!—Chiar nimica!—Alexandru Machedonú!
 Astăđi tót'a lui putere, ét'o spulberă unú — pfu!

REÎNVERĐIREA.

Frunđa cade tómna jos
 La trupina sa,
 Primăvéra maî frumosú
 Ér' se va nălța.
 Din alú viețií pomú cădemú
 Astăđi în morméntú,
 Mâne éráși, vremú nu vremú,
 Ne nălțămú în vântú.

VEDI-TE PE TINE !

Cu unŭ ochiŭ te uită la cei dimpregiurŭ,
 Țr' la tine caută cu ochi câți în ciurŭ :
 Cu unŭ ochiŭ, cu-unulŭ cerŭ veđi și pămêntŭ,
 Să te veđi pe tine miŭ de-ajunsŭ nu-ți suntŭ !

ESTREME UNITE.

Eŭ nu 'nțelegŭ, cum omulŭ atâtŭ se osebesce
 De cele-lalte ființe, cari cerulŭ le soresce.
 De cauți adâncŭ, adese pe omŭ îlŭ aflŭ 'n fêră,
 Descósă omulŭ bine — și fêră ese-afară.

FLORILE MORMÊNTULUI.

Frumseța, fericirea, se stingŭ chiar pân' trăesci,
 Virtutea și mărirea înflorŭ când putređesci !

O! O!

Ca tine dulce și răpitóre,
 O! nu-î, iubită, ca tine nu-î!
 Necredincioasă, amăgitóre,
 O! nu-î, iubită, ca tine, nu-î!
 Iubită totuși și 'ncântátóre,
 O! nu-î, iubită, ca tine, nu-î!
 Spune 'nțelepte cerescu-î nume!...
 Nu scii?... Se póte?... O! Lume, Lume!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

—Veninü mestecatü cu miere,
 Bucurie cu durere,
 Sciți voi cum îi dlicü pe nume?
 —Lume.

ȚERÎNĂ UȘORĂ.

Décă-ușoră vrei să-ți fie négra țernă în mormântü,
 Vedî, să nu fii și tu 'n vieță greutate pe pământü.

VIÉȚA — FOCULŪ.

Viéța nóstră cu foculŭ are
 O fórte mare aseménare :
 Nu luce fără amărăciuni,
 Precum nici foculŭ fără tēciiunĭ ;
 Și améndouē când trecŭ, se curmă,
 Nópte, cenușă, rămâne 'n urmă.

SUNT — NU SUNT.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nu în viéța luptămŭ cu mórtea,
 Aici cu toțiĭ luptămŭ cu sórtea ;
 Cu mórtea 'ncepemŭ lupta 'n morméntŭ,
 Aci s'alege de sunt, nu sunt.

IN FAȚA MORȚII.

E nebuie să cugetămŭ
 Mereŭ la mórte pân' vegetămŭ ;
 La ce să cugeți când ea totŭ vine,
 Nu vine astăđi, dar' vine mâne.

Ințelepciune-î noi să 'ngrijimă,
 Bine vieța să ne-o 'mplinimă,
 Când vine mórtea cumplită rînjîndă,
 Să-î ȃici, în fața voiosă căutîndă,
 Étă țerîna, pune-ți-o bine,
 Numele-mî înse, elă nu-î de tine!—
 Și plecî rîdîndă.

LA MAÎ MARE!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Când vėdă în minte-mî că sunt nimică,
 Incepă atuncea să mă ridică,
 Căci de-ași fi ceva, și dec' așa sci—
 Din mică ađi, mîne mai mică așa fi.

LA MARI ȚINTE.

La mari ținte căți prin lume nu s'avéntă ca să sbóre,
 Și cu aripa lipită moră pe-o poftă trecătoare!

VIETĂ MORTĂ.

De voesci murindă se 'nvii,
Mortă în lume se trăesci;
Când la lume mai multă ții,
N'ai muritū și putređesci.

SINGURULŪ IMPĚRATŪ.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Fii sāracū, dar fi curatū,
Golū pe-afarā, plinū în sinū,
Timpuri bune-rele vinū—
Tu mergi capulū ridicatū,
Și-ți esti singurū împĚratū.

* * *

Cin' de lume se reține,
Elū va fi alū lumii rege—
Ēr' de-ı place se-se 'nchine
Din țerină-lū vorū culege.

CE-AJUNGÎ — N'AJUNGE.

Fericire este numai — fericire căci doresci,
 Și 'ntr'atâtă e fericire orî-ce poftă împlinită,
 Căci din ea se nasce dorulă după alta să pornesci ;
 Viéța-î tótă fericire — când ajunsă, când dorită,
 Dar' din tótă fericirea — nici-o clipă mulțamită.

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 A nóstră fericire nu-î dorulă împlinită,
 Ci dorulă ce te arde s'ajungî ce n'a sosită.

CÂND CUNÓSCEMŪ FERICIREA ?

Nu că dórá n'ar' fi 'n lume fericirea ce-o dorimă,
 Dar' adesea, din păcate, ea-î cu noi fără să scimă.
 Fericirea, după față, n'o sci nimeni cum se chiamă,
 Ér' când spatele-și întórce o cunosci par'-că ți-î mamă.

FERICIREA.

Tót' a lumei fericire
 Ét' o ici într'o rostire :
 Fii cu sórtea-ți împăcată !
 Căci în viétă suferința
 Alta nu-î decâtă dorința
 De-a avé ce nu-ți e dată.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MERSULŪ LUMEI.

Ce facū eū, la alți nu place,
 Alți ce facū nu-mi place mie ;
 Așa-î lumea și-o să fie,
 Și-î nebunū cin' stă și tace.

Lumea prin nemulțămire
 Merge 'ncetū spre 'ndeplinire,
 Mulțămită, șețetóre,
 Ađi adórme, mâne móre.

ȚICERȚ.

Nu e greũ fapte sã faci
 Și departe sã te duci,
 Greũ e lenea pân' desbraci
 Și pe cale pân' apuci.

Tõtã ziua care-ți vine
 Cuget'o vênatũ a-mãnã,
 Alta vinã ori rãmãnã,
 Dar' acãsta ține-o bine.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vrei sã scii ce-ĩ bunũ seũ rãũ,
 Singurũ sã cunosci te 'nvațã;
 E minciunã — nu-ĩ viețã,
 Cin' nu-și are capulũ seũ.

De vrei tu sãrtea sã ți-o faci,
 Nu te sili prea multũ sã placĩ,
 Cãci cine vrẽ la mulți sã placã
 Pe sine însuși se desbracã.

Binele de te 'ncungiórã,
 Nu-lũ lãsa, dã dupã elũ ;
 Relele de te 'mpresórã,
 Las' se trecã frumușelũ.

Când ajungem la ce-î bine,
 Ce-î mai bun e nebunie;
 Rău e căci niminî nu scie,
 Când ajungi și decă ține.

Când pe-o cale ne 'ndreptăm
 Ântâi ținta ne-o 'nsemnăm,
 Câți prin vieță rătăcim
 Făr' ca ținta să ne-o scim!

BCU Cluj / Cluj University Library
 De nu stai, ci mișci mereu—
 Mergi încet, dar' nu rămâi,
 Mâni mai bine, ađi mai rău,
 Pân' o scoți la căpătâi.

Când amicul e de miere,
 Cruță-l, de tot nu-l mânca;
 La nevoie și durere
 Nici de leac nu-î mai avea.

Pe fericit și o suflare
 Il face mai să pice:
 Pe cel sirman orî-ce mișcare
 De jos să se ridice.

Totă ce-î sufletu mare
Sufere 'n tăcere,
Celă ce-î mică se laudă,
Dă în peptu și cere.

Unde-î inima pustie,
Acolo-î limba mai vie,
Unde-î inima mai plină,
Acolo-î limba mai lină.

Dela omă la omă nu-î punte,
Este lațu numai și ghiară;
Cine ține să nu piără,
Dece ochi să aibă 'n frunte.

„Fie arculă câtă de mare,
Ne'ndoită putere n'are“;
Omulă câtă de mică să fie,
De-lă îndoî îi dai tărie.

„Fapta bună nelăudată
Fapte bune miî ucide.“
O rea faptă necertată,
Ușa l'alte miî deschide.

Carī spunū vorba cum le ese,
Suntū la sufletū nefățari,
Carī facū mutre mai alese,
Suntū la cugetū mai murdari.

Și de rege și de leū
Fugi câtū poți de amêdoī,
L'amêdoī o pați totū răū,
Orī te mîncă, orī te 'ndoī.

Vrei să 'nveți economie,
O învață din natură:
Ea în miī folóse scie
Să prefacă-o fărmitură.

De-ai ajunsū la vre-o plăcere,
Taci și-o gustă în tăcere,
Căci, voiosū, de vei striga,
Vine altulū și ți-o ia.

Cin' secretulū strînsū îlū ține
Singurū domnū e peste sine,
Cine-și dă secretu 'n vîntū —
Sclavū e umbreī pe pămîntū.

Dușmanulū celū mai mare
 Alū ori-cărei plăceri
 Cunósceți-lū voi care?
 Necumpētulū de erī.

Fugī de omū mîncîndū pămîntulū,
 Ce rîdîndū îți sue scara:
 Elū te linge cu cuvîntulū
 Și 'n ascunsū și-ascute ghiara.

Décă furī unū puiū de rață
 Tótă lumea te inhața —
 De furī înse o corónă
 Tótă lumea se plocónă.

Celū ce-ī secū își caută glótă,
 Înțeleptulū singurelū
 Iși ajunge elū cu elū,
 Căci in elū e lumea tótă.

Vrei sē treci —
 Sē te plecī!
 De te-ardicī —
 Veđi că picī!

Nu împunî—
Te supunî!
Te ridicî—
Veđi pitici!

Când nu ai ce face
Dracu nu-ți dă pace,
Până nu te 'nvață
Să te dai pe ghiață.

Fii ca vița în vieță,
Unde n'ajungi nu te 'ntinde,
De ce poți numai te prinde
Și ne dă a ei dulceta.

Iubesci — în lume prea ai a plânge!
Urăscî —și lumrea cu tin' se stinge!

O rea 'nvătătură
I-ună firu de neghină,
Și în bătătură
Prinde rădăcină.

De voesci traiu liniștitu
Cu-a ta inimă te cértă,
Cine poftete îi iértă
Și-a pusă pacea pe cuțitu.

Nu corónă și purpură
 Facă mărețu pe-unu muritoru,
 Secătura-î — secătură
 Chiar și 'n tronul soritoru.

Pe tótă lumea verde
 Nimicū nu-î mai cumplitū,
 Decătū care-a trăitū
 Cătū n'are ce mai perde.

De trăesci cum firea cere,
 Nu vei fi lipsitū nici cānd,
 De trăesci după plăcere —
 In eternū vei fi flāmēdū.

Nu-î destulū cu capulū sus,
 Și ideī s'ai nalte 'n elū;
 De nu, cātū mai sus estī pusū,
 Cu atātū estī mai mișelū.

Cu cātū vieța te chinuesce,
 Cu-atātū și mintea se limpedesce;
 Cu cātū e traiulū mai fericitū,
 Cu-atātū și ochiulū mai pānjinitū.

Când voesci voesce tóte,
Dar' fă lucrulú cum se póte.

Ce-auđi lasă, iă ce veđi,
Și-atuncî tóte poți sě cređi.

În pétră tiněrú ce 'nveți se sapă,
Ce 'nveți în vêrstă le scrii în apă.

Frigulú primăverei rosele 'nmulțesce,
Frigulú tinereții đilele lungesce.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Beția de plăcere
E puntea la durere.

Numai nune și lumină
Hăulú vieții însenină.

Cine tace și ascultă în riú saculú elú își pune,
Peșcii, care mai multú âmblă, vinú mai iute pe cărbune.

O vieță făr' amarú
Ca tămâia fără jarú.

Celú cu punga durdulie
Dintre toți mai bine scie.

Maî bine 'n pace și cu puțină,
Ca munți de aură — cu frica 'n sină.

Avere femeiească
Rușine bărbătească.

Pentru mușcătură
Leacă o sburătură.

Plăcerea așteptată
Maî dulce ca gustată.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vorbesce rară, ascultă multă!
Eă sapă la aură, când ascultă.

E ușoră să aiurezi,
Când cu fapta nu urmezi.

Gura ȃice, mîntea tace,
Gura tace, mîntea face.

Foculă mică curênd se stinge,
Mare, marea nu-lă învinge.

Poți s'alegi unulă ca unulă
Și 'nțeleptă nu-î ca nebunulă.

Lucrulă mică se nu-lă alungă
Pentru mare ce n'ajungă.

Pe omă îlă face lumina omă,
Sórele pomulă îlă face pomă.

La amară — fără răbdare,
Facă amarulă și maă mare.

Cu puțină cine se 'mpacă
Sci trăi și 'n pétra sécă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CULESULŪ.

De unde-ar' scóte miere albina lucrátóre,
De n'ar' sbura pe câmpură gustândă din flóre 'n flóre?
Și nu numai din flóre, din aspru mărăcină
Iși sugé ea adese nectarulă ei divină.
V'ași spune eă atâtea, de nu adese-oră
Treceam pe valea vieții prin mărăcină și floră?
Și dulce de-a fi ceva, vă spună alesă și ruptă,
In floră n'affai nimica — din mărăcină am suptă.

CERŪ — ADEVĚRŪ.

Vedeți cerulŭ sus cu stele, totŭ același ađi și mâne,
 Fie nuorŭ, fie lumină, totŭ-deuna nălțatorŭ ;
 Totŭ aceleași adevĚruri, ca și stelele, bĚtrâne,
 LuminĚză și-aste pagini scrise-aice de muritorŭ.
 Ęră decă cĚte-odată vi se parŭ ĩntunecóse,
 Cugetați, c'aveau sĚ trecă prin a' vieții umbre gróse.
 Ęr' de-sŭ multe și mĚrunte, cĚtŭ la mulți le parŭ nimicuri,
 Nu uitați, măestre scrieri după falnice tipicuri,
 De paradă, suntŭ adesea, și de ele de vorbescŭ
 ĩntrebați-i sĚ cĚve spună decă cumvabile, cetescŭ,
 Și cetite, cĚți din ele macar cevași ĩnțelegŭ ?
 Dar' prin astea mulți rĚsfóe și din totŭ ceva-și alegŭ,
 Ęră ele mititele și din fire lipicióse,
 Se acață nesimțite și de mințile lenóse,—
 Și ce-adesŭ nu facŭ volume pline de vĚpăi și-avĚntŭ,
 ĩn vieța omenimei face-unŭ cĚntecŭ, unŭ cuvĚntŭ.

FINE.

CUPRINSULŪ.

	<u>Pagina.</u>
1. Inchinare	3
LUMEA VISATĂ.	
Crângulŭ cu visurile.	
2. In limpedile unde	11
3. Ah! lasă-mă copilă	12
4. Ca rosa de mirosuri	12
5. Din dorŭ și până 'n sĂră	13
6. CĂnd aerulŭ s'aprinde	14
7. Cum vede cĂlĂtorulŭ	14
8. Cum riulŭ plĂnge 'n vale	15
9. CĂnd sĂrele se culcĂ	16
10. Eŭ staŭ pe malulŭ verde	17

Crângulŭ cu dorile.	
11. ĂntĂiulŭ amorŭ	21
12. De-acum nainte	22
13. ApĂlina e numai una	22
14. Din morŭi	24
15. NumĂrulŭ sĂrutĂrilorŭ	25
16. TrĂgea din furcĂ	26
17. In marmorulŭ	27
18. Cea mai adĂncĂ cartĂ	28
19. De dorŭ eŭ morŭ	28
20. TrecerĂ eŭ	29
21. Nu se pĂte	29
22. Lumea mea	30
23. La surisu-ŭi	30
24. SĂrutĂrile	31

	<u>Pagina.</u>
25. Păcatu fără vină	31
26. Sufletele	32
27. La porța inimii	32
28. Când te zării	33
29. Póte vine	33
30. Vântulú suspinelorú mele	34
31. Zefirulú tradatú	34
32. Nu-î flóre	34
33. Versurí și sárutáři	35
34. Cugetele mele.	35
35. Din cartea facerei	36
36. Oglinda Apálinei	37
37. Dorule du-te !	37
38. Când în negrele cí plete	38
39. La isvorú	38
40. Vedeți voi flórea.	39
41. La tine tóte	40
42. De vrei să te ținú în minte	40
43. Primăvera mea	41
44. Mě încerescú	41
45. In cerurí ride	42
46. In viétă-mi	43
47. Cântecele mele	43

Crângulú cu doinele.

48. Inchisórea dorulú	47
49. Poetulú o scie	48
50. Jurámintele de iubire	48
51. Șapte pentru dóne	49
52. Linsú-prelinsú	49
53. Rosa — iubirea	50
54. De-ar' trái amoru-ți	50
55. La o mirésă	51
56. Néga	51
57. Omerú și Tersitú	52
58. Las' bêtrâni	53
59. Unú vrea-sonetú	53
60. Inima fără ochi	54
61. Săgéta	54
62. Sărutarea Româncei	55

	<u>Pagina.</u>
63. In ședătoare : Trandafiri și floriore	56
64. " Torce Lina, nu prea torce	57
65. " De ce ore junii	57
66. " Cu buzele mușcate	57
67. " Ședătoare, ședătoare	58
68. " Intorceți hora	59
69. In museu	59
70. Elocința mânei	59
71. Cartea mea	59
72. Ochi și buzele.	60
73. La o capu-întortură	60
74. Visu adevăratu	60
75. Doru împlinitu	61
76. Intre două	62
77. La o cărunță periculoasă	62
78. La vântu	62
79. Topesce-negresce	63
80. Inșelată-'nșelătoare	63
81. Madona periculoasă	63
82. Rosele	64
83. Nu cântu dalbă	64
84. In lațu	65
85. Puterea amorului	66
86. Indesertu	66
87. Decă ardū	66
88. Cea mai fericită frumșeță	67
89. Doru — sborū	67

Crângulū cu rēcorile.

90. Din cupă	71
91. Tōrnă copilă	72
92. Cântecū	72
93. Trei lucruri	73
94. Isvorulū sciinței	74
95. Păharulū — sōre	74
96. Jurământulū poețilorū	75
97. Tōte 'n focū	75
98. Lumea beată	76
99. Omū între ōmenī	76
100. Naufragiulū lui Golivasū	76
101. Nefericirea lumei	77

	<u>Pagina.</u>
102. Eă nu 'nțelegă	77
103. Celă ce bea	77
104. In contra morții	78
105. Bucuria	78
106. Lină — Lumină	78
107. Vinulă și fariseulă	80
108. Cu Musa mea	80
109. Calea fericirei	81
110. Prietiniă la păhară	81
111. La urcioră	82
112. Nu mă miră	82
113. Miia.	83
114. La farisei	84
115. Lumea mea	84
116. De-ați aduna voi vinulă	85
117. Când primăvera	85
118. Minunile vinulă : Ceta ce vinulă îi place	86
119. " " Cu vină stingă dorulă	86
120. " " Ca sub viță la rĂcĂre	87
121. " " Cine nu se rĂcĂreĂ	87
122. La județă	87
123. RĂmasă bună !	88

LUMEA AFLATĂ.

CrĂngulă cu negurile.

124. Pentru țĂră sĂ murimă	93
125. Patria și mormĂntulă	93
126. ȚĂra și strĂinĂtatea	94
127. Talismanulă poporului	94
128. Limba	94
129. Trecutulă croitorii	95
130. Mihaiade : SĂ nu đici vorbă mare	95
131. " VĂlfa lui Mihaiă	96
132. " Mihaiă in CĂmpulă-Turdii	96
133. " Capulă și sufletulă lui Mihaiă	97
134. " Statua lui Mihaiă	97
135. " Lumea spune, noă Achile	97
136. " Ochiăi lui Mihaiă	98
137. Valea-Albă	98
138. Stefană și mamă-sa	99
139. Lege și moșie	99
140. Dorință veche	100

	<u>Pagina.</u>
141. Din 1848: Răspunsă luncană	100
142. " " Fântânele	101
143. " " Fuga de mueri	101
144. " " Câmpul-Libertății	102
145. " " Epigonii	102
146. Umbra lui Lazară	103
147. Umbra lui Asachi	103
148. La mormântul lui Ianăcu	104
149. Sângele lui Horea	104
150. Românul în străin	105
151. Românul tôte ușoră le 'nvață	105
152. Români, eă nu voiă dice	105
153. Înțelepciunea Schișiloră	106
154. Cu nasu 'n nuori	106
155. Sacrificiă de ômeni	106
156. Românulă	107
157. Unde-î România ?	107
158. Maimuța civilisată	108
159. Patria virtuții	108
160. Sic vos non vobis	109
161. Libertate, libertate !	109
162. Unde-î măestrulă ?	110
163. Pentru domni	110
164. La Găgăilă oratorulă	111
165. Protecțiunile	111
166. La mórtea ună gazetară-revolveră	111
167. Iia rușinei	112
168. Pe mormântul ună deputată	112
169. La cavalerulă Târfaă	112
170. Blajulă	113
171. Răspunsă	113
172. Pe pórta cetății Nova-Sybaris	114
173. Pe pórta Noulă Sion	114
174. Noi și țera	115
175. Decătă dulcea țera	115
176. Țera mică	115
177. Sunt Română	116
178. Omulă luminei	116
179. Eroulă bătrănă și mórtea	116
180. Înđoriri	117

Crângulă cu spini.

181. Viețile poetulă	121
--------------------------------	-----

	<u>Pagina.</u>
182. Originea celui mare	122
183. Cum se fic poetulü	123
184. Poetulü și regele	124
185. Diamantulü și poesia	124
186. Fără dumnezeü	125
187. Precum se nasce paserea cântă	125
188. Rogulü-altarü	126
189. Alegerea mea	126
190. Căutarea pilei	127
191. Literatura-Cirü	128
192. Musele alungate	128
193. Musa Românescă	130
194. Chemarea poetului	130
195. La Epigramă	131
196. Nestorii și Achilii moderni	131
197. Metamorfosa poetului	132
198. Pământulü scriitorului	132
199. Gătela poesiei	133
200. Celü nemuritorü	133
201. Impărăția poetului	134
202. Armele poetului	134
203. Iși are leulü brânca	135
204. Făr' amorü și fără vinü	135
205. Poetulü și furnica	136
206. Prefacere.	136
207. Să te miri?	137
208. Lauda tăcută	137
209. Gura lumiei	138
210. Răstignitü-fericitü	138
211. Pe stâncă	139
212. Sihastrulü	139
213. Mai voiü să fiü unü vulturü	140
214. Cununa poetului	140
215. Precupeții literari	141
216. La cei din Eliconü	141
217. Muscă și muscă	141
218. Țințarulü românescü	142
219. Știința și prostia	142
220. Mulțimea	143
221. Martirulü	143
222. Simpatie.	144
223. Adrese periculöse	144
224. Nu credü	145

	<u>Pagina.</u>
225. In întunerecū	145
226. Ciocărlia și privighitorea	146
227. O mare nebunie	146
228. Călare pe stele	147
229. Mărăcinile poeziei	147
230. La unū bate-ventū	147
231. Ca la noi la nimini	148
232. Nōuele Danaide	148
233. Cimilituri	149
234. Se pune apoi Dada	149
235. Copiii lui Căscău	150
236. Olimpulū odată și acum	150
237. Pe mormēntulū lui Cărlōva	150
238. Cerințele epigramei	151
239. Străluciri deosebite	151
240. Originalū și banalū	151
241. Criticulū și tinerimea	152
242. Constelațiunea	152
243. Nume furatū	153
244. Unū vrea-poetū	153
245. N'au sē-ți placă ai mei crini <small>University Library Cluj</small>	153
246. Dela vorbă pân' la faptă	154
247. Pensia nemuritorului	154
248. Unū poetulū fără fundū	154
249. Romantismulū brutū	155
250. La țapulū lui Epicurū	156
251. Laureai moderni	156
252. Cartea-cenușerésă	156
253. Apollo cătră marele Căscău	157
254. Eroii de ađi	157
255. Mângăerea unū poetū	157
256. Poetulū cătră diaristū	158
257. In coșū!	158
258. La cei cu talanga	159
259. Edițiile pe hârtie de țigări	159
260. La Lăudanū	159
261. Poezii neperitōre	160
262. Mângăerea poetului Orăcăilă	160
263. Unū filosofū	161
264. Poeti înalți	161
265. La poeții bocitori	161
266. Cântăreți, ca voi pe-o mie	163
267. La unū tarafū literarū	163
268. Unii pe alții vē lăudați	163

	<u>Pagina.</u>
269. Poetul Sfârăilă	164
270. Eü plângü ne'ndurata-ți sörte.	164
271. Aici repauséză poetulü Sfârăilă	164
272. La franțuziți	165
273. Carte eternă.	165
274. La unü poetü satiricü	165
275. La unü banditü literarü	166
276. La criticulü Scäete	166
277. Versurile ușöre și grele	166
278. Pentru Zoili	166
279. Deșertü asuđi atäta, dogite cärturarü	167
280. Nu prin nuori — prin flori!	167
281. Cedrulü	168
282. La unü editorü	168
283. Poetulü mângäiatü	168
284. La unü poetü întineritü	169
285. Teatrulü nostru	169
286. Versuri indiscrete.	169
287. Clasicii romäni	170
288. Donici și Krilofi	170
289. Cu antereulü lui Arvinte	171
290. Cărți mörte	171
291. Fructe nu flori	172
292. Pe mare	172
293. La unü grierü omoritü de furnici	173
294. Poetulü și lumea	174

Crängulü cu stâncile.

295. Lasăți-më voi invęțați	177
296. Calca întörasă	178
297. Sciința-credința	178
298. Adevërulü adevëratü	179
299. Lumina și umbrele	179
300. Naea fără vëntü	180
301. Oglinda lui Diogene	180
302. Pe mormëntulü unü filosofü	181
303. Înțelepție pröstă	181
304. Calca cea mai scurtă	182
305. Omulü și albina	182
306. Secăturile	183
307. Puterea invidiei	183

	Pagina.
308. Adevărul și veninul	183
309. Un răspuns	184
310. Mormântul unui avocat	184
311. Păstor și păstor	185
312. Cununile	185
313. Contra rîului	185
314. După mi de ani	186
315. Lege și lege	186
316. Cinci articoli nodoroși	186
317. La ai mei	187
318. La o hârcă	187
319. Recunoscința	187
320. Templul secretului	188
321. Umbra regilor	188
322. Regele nedrept	188
323. Rivalul Satanei	189
324. Dreptul divin	189
325. Mânia	199
326. Mama fericită	190
327. Prețul faptei	190
328. Fapta vorbește	190
329. Urma spune	191
330. Masca	191
331. Avere și femei	191
332. La un filosof pesimist	192
333. La un judecător	192
334. La un atotșciutor	192
335. Dreptatea omenilor	193
336. Cum pământul îl mai rabdă	193
337. Avutul și săracul	193
338. Amăgire	194
339. Darul sorții	194
340. Epitaful fariseului	194
341. Înainte spre codă	195
342. Vorba și săgeta	195
343. Cunoște-te	195
344. Cărpacii	196
345. Originea faptelor mari	196
346. Farmecul depărtării	196
347. Arma cea mai cumplită	197
348. Fățarul	197
349. Mititelul mare	197
350. Trași pe sfără	198

	<u>Pagina.</u>
351. Înălțarea tronurilor	198
352. Locul înțeleptului	198
353. Celu mai bun prietină	198
354. Pentru corp tu nici odată	199
355. Prin grele la stele	200
356. Amară — viață	200
357. Cuvântul	200
358. Precauțiune	201
359. Ține-minte!	201
360. Calea strâmbă	202
361. Leacă de vespă	202
362. Tote durere	202
363. Calea mării	203
364. Lume întorsă	203
365. Unghia Satanei	204
366. Furtuna și omul	204
367. Lumea cumișită	205
368. Pesimistul și banditul	205
369. După mörte	206
370. Moștenirea lunei	206
371. La cel bătut cu petre <small>petre University Library Cluj</small>	207
372. Pune mâna	207
373. Când apuci	208
374. Sus și jos	208
375. Umbra	208
376. Nebunie înțeleptă	209
377. De când e lumea și câtă va fi	209
378. Un mișel, vre-o doi nebuni	210
379. Vedeți, cum cei painjini	210
380. Răi	210
381. Deschideți porța	211
382. Calea sântilor	211
383. Ce-oră pute sântii în ceea lume	212
384. Celu ce șede 'n mănăstire	212
385. Din viață numai — omul se cunoșce	212
386. Venirea lui Isus	213
387. Celu mai prețiosă diamantă	213
388. Gura înțelepciunei	213
389. Non vobis	214
390. Oportunistul	214
391. O dicătore	214
392. Pânea cea mai bună	215
393. Tăriturile vieții	215

	<u>Pagina.</u>
394. Misterulü fericirei.	216
395. Puterea duşmăniei	216
396. Nu te 'nvață cari te laudă	216
397. Cin' nu scie să trăească.	217
398. Cu-o ureche-ascultă prietiniî ce dicu	217
399. Mereü gonitü	217
400. Prietiniî	218
401. Să ai amici	219
402. Amicilorü, färtate.	219
403. Arătați-mi voi amiculü.	220
404. Uşă deschisă și 'ntinsă mėsă	220
405. Tötă înțelepciunea	221
406. Comedia	221
407. In cimitirü	221
408. Terinä viie	222
409. Natura și făptura	222
410. Pasiunea	222
411. In haosü	223
412. In rađe	223
413. Ideia creatöre	224
414. Nebuni divini	224
415. Aflarea cerului	224
416. Sfıncsulü	225
417. Töte pe simcea	226
418. Calea de aurü	226
419. Nici prea multü, nici prea puținü	227
420. Bunävoința	227
421. Vrei in ceruri să te sui	227
422. Mare împëratü	228
423. Rëu — mereü.	228
424. Omenirea	228
425. La ömenii — atomi	229
426. Luminile mititele	229
427. Monstrii cugetului.	230
428. Inainte	230
429. Vulturü.	230
430. Inchipuire	231
431. Cartea lumei.	231
432. Pacea	231
433. Puterea suferinței	232
434. Sacrificiulü primitü	233
435. Prin nēcazuri	233
436. Lume neimpăcată	233

	<u>Pagina.</u>
437. Palatul și coliba	234
438. Monstria de-odată și de-acum	234
439. Celu mai bun doctoru	234
440. Intăiu și 'n urmă	235
441. Bunii 'n codru, răii 'n lume	235
442. Deii nefericiți	235
443. Ferice de acela ce fără minte nasce	236
444. Leaculu lumei	236
445. Calea la țintă	236
446. Bunu — nebunü	237
447. In toiulu vieții	237
448. Innotămu	237
449. Omulu liberu	238
450. Clipita	238
451. Merindea vieții	239
452. Onórea de adă	239
453. Pe pedestalu	239
454. Corectură periculósă	240
455. Ca la paseri	240
456. Gloria — umbră	241
457. Pe rótă	241
458. Liberu	341
459. Trofeulu meu	242
460. Nume și nume	242
461. Genii — vedenii	442
462. Scóla vieții	243
463. Munca	243
464. Ghicitóre	244
465. Modestia	244
466. La avuți	244
467. Conspirațiune tăcută	245
468. Nimicu prea-prea	245
469. Acelu ce vede fundulu ilusiile-și perde	245
470. Documentele înțelepciunei	245
471. Sórtea adevérului	246
472. Adevérulu spusu cu flori	246
473. Semănătorulu ideilorü	246
474. Omulu pentru omü	247
475. Invătătura	247
476. Lumină vină !	247
477. Ostașulu neinvinsü	248
478. Impératulu sorții	248
479. Capulu sus	248

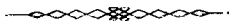
Crângulă cu luminile.

	Pagina.
480. Ființa lumii	251
481. Dumnezeu la totu pasulu	251
482. Credința adevărată	251
483. Unu rău divin	252
484. Amarul dulce	252
485. Inchisore plăcută	253
486. Omul și natura	253
487. Impăciuitoarea tuturor	254
488. Marea deșteptare	254
489. Calea vieții	355
490. Cunosci drumul celu mai bunu ?	255
491. Intrevederea altei vieți	255
492. Din putrejune	256
493. Unde-alergi	256
494. Regi seü cersitori	257
495. Prețulu luptei	257
496. Pacea mea	258
497. Răsăritu și apusu	258
498. Hiena omului	259
499. In lanțuri de aur	259
500. Fericirea nu se ia	259
501. Când este — nu-i	260
502. Omul și lumea	260
503. Dreptatea timpulu	260
504. Măsura lumii	261
505. Egalitate	261
506. Ori-și-cätü se fü de mare	261
507. In sicriu de aur	261
508. Neinvinsu	262
509. A sortiü grea săgătă	262
510. Răsbunare	262
511. Se scie c'ai trăitu	263
512. Nesciința bună	263
513. Realistulu și idealistulu	263
514. Dalbă-i lumea și măreță	264
515. Marele monumentu	264
516. Nemurirea	264
517. Secolulu nostru	565
518. Prietinia sigură	265
519. Toți una	265

	<u>Pagina.</u>
520. Cumpenirea omului	266
521. Marele olarū	266
522. La cărămiđi !	267
523. Vięta — frunđă	267
524. Hârca lui Cesarū	267
525. Ce-ı omulū ?	268
526. Crucea sufletului	268
527. Palatulū grierului	268
528. Prefacere durerósă	269
529. Mórtea și speranța	270
530. Fu — pfu !	270
531. Reinverđirea	270
532. Veđi-te pe tine !	271
533. Estreme unite	271
534. Florile mormântului	271
535. O ! O !	272
536. Veninū mestecatū cu miere	272
537. Terină uşoră.	272
538. Vięta — foculū	273
539. Sunt nu sunt Cluj / Central University Library Cluj	273
540. In fața mortii	273
541. La mai mare	274
542. La mari ținte	274
543. Vięta mórta	275
544. Singurulū împĕratū	275
545. Cin' de lume sĕ reține	275
546. Ce ajungi — n'ajunge	276
547. A nóstră fericire	276
548. Când cunoșcemū fericirea	276
549. Fericirea	277
550. Mersulū lumei	277
551. Dicerī	278
552. Tótă ziua care-ți vine	278
553. Vrei sĕ știi ce-ı bunū sĕu rĕu	278
554. De vrei tu sórtea sĕ ți-o faci	278
555. Binele de te 'ncungióră	278
556. Când ajungemū la ce-ı bine	279
557. Când pe-o cale ne 'ndreptămū	279
558. De nu stai, ci misci mereu	279
559. Când amiculū e de miere	279
560. Pe fericitū și o suflare	279
561. Totū ce-ı sufletū mare	280
562. Unde-ı inima pustie	280

	<u>Pagina..</u>
563. Dela omă la omă nu-î punte	280
564. Fie arculă câtă de mare	280
565. Fapta bună nelăudată	280
566. Cară spună vorba cum le ese	281
567. Și de rege și de leă	281
568. Vreă se 'nveă economie	281
569. De-ă ajunsă la vre-o plăcere	281
570. Cin' secretulă strănsă îlă ține	281
571. Dușmanulă celă mă mare	282
572. Fuă de omă mănăndă pământulă	282
573. Decă fură ună puă de raă	282
574. Celă ce-ă secă își caută glătă	382
575. Vreă se trecă	282
576. Nu împună	283
577. Când nu ă ce face	283
578. Fă ca viă în viăă	283
579. Iubescă— în lume prea ă a plănge	283
580. O rea 'nvăătură	283
581. De voescă traă liniștită	283
582. Nu corônă și purpură	284
583. Pe tâtă lumea verde	284
584. De trăescă cum firea cere	284
585. Nu-ă destulă cu capulă sus	284
586. Cu câtă viăă te chinuesce	284
587. Când voescă voesce tôte	285
588. Ce-ăudă lasă, iă ce veă	285
589. În păăă tinăă ce 'nveă se sapă	285
590. Frigulă primăverăă rosele 'nmulăesce	285
591. Beăă de plăcere	285
592. Numă nume și lumină	285
593. Cine tace și ascultă	285
594. O viăăă făr' amară	285
595. Celă cu punga durdulie	285
596. Mă bine 'n pace și cu puăăă	286
597. Avere femeescă	286
598. Pentru mușăătură	286
599. Plăcereă așteptată	286
600. Vorbesce rară, ascultă multă	286
601. E ușoră se aiurezi	286
602. Gura dice, mintea tace	286
603. Foculă mică curăănd se stingă	286
604. Poăă s'aleăă unulă ca unulă	286

	<u>Pag ina</u>
605. Lucrul mică se nu-lă alungă	287
606. Pe omă ilă face lumina omă	287
607. La amară — fără răbdare	287
608. Cu puțină cine se 'mpacă	287
609. Culesulă	287
610. Căru — adevără	288

BCU Cluj / Central University Library Cluj

